

แบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

กุมภาพันธ์ 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
กุมภาพันธ์ 2556

แบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5

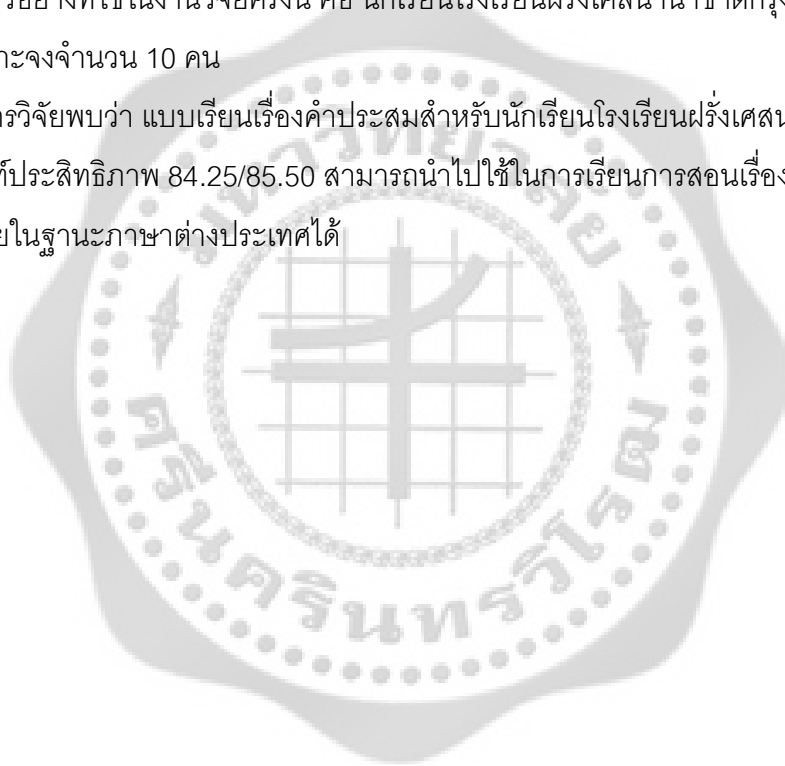
เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
กุมภาพันธ์ 2556

อมรรัตน์ โชคสุนทสุทธิ. (2556), แบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ
กรุงเทพฯ ระดับ 5. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:
อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศส
นานาชาติกรุงเทพฯ ระดับ 5 และหาประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพฯ ระดับ 5 ที่
คัดเลือกแบบเจาะจงจำนวน 10 คน

ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพฯ
ระดับ 5 มีเกณฑ์ประสิทธิภาพ 84.25/85.50 สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนเรื่องคำประสมสำหรับ
ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้

TEXTBOOK ON COMPOUND WORDS FOR 5ème STUDENTS OF
LYCÉE FRANÇAIS INTERNATIONAL DE BANGKOK

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

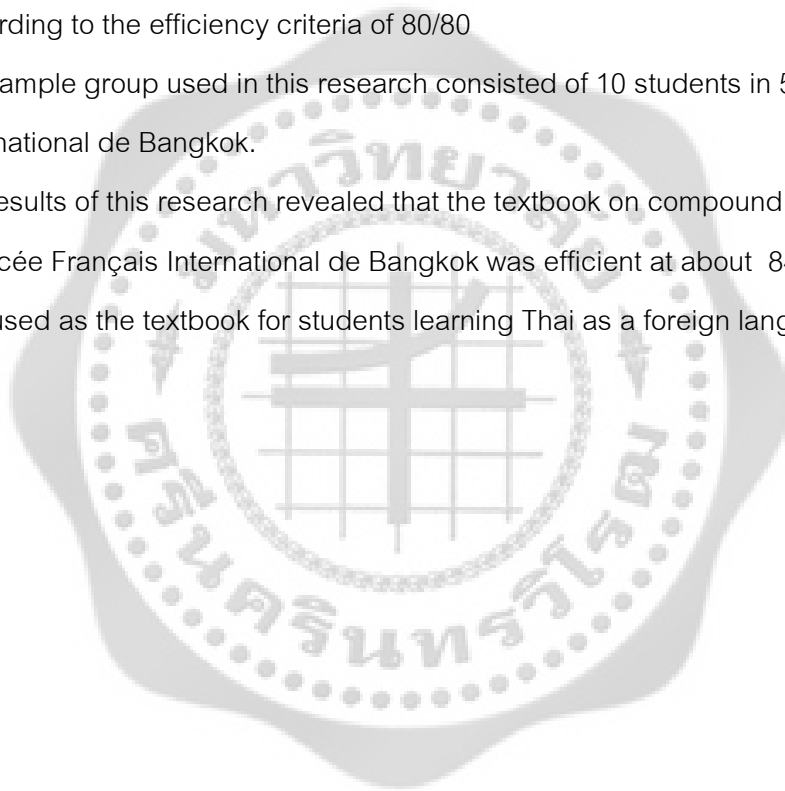
February 2013

Amornrat Choksuntasut. (2013). *Textbook on Compound Words for 5ème Students of Lycée Français International de Bangkok*. Master's Project. M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok. Graduate School. Srinakarinwirot University. Project Advisor: Mr. Pattaya Jitmetta.

The purposes of the research were to construct the textbook on compound words for 5ème students of Lycée Français International de Bangkok and to find the efficiency of the textbook according to the efficiency criteria of 80/80

The sample group used in this research consisted of 10 students in 5ème level at Lycée Français International de Bangkok.

The results of this research revealed that the textbook on compound words for 5ème students of Lycée Français International de Bangkok was efficient at about 84.25/85/50 and proved to be used as the textbook for students learning Thai as a foreign language.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง แบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ
ระดับ 5 ของ อมรรัตน์ โชคสุนทสุทธิ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ ดร.วิชชุกร ทองหล่อ)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

.....
(อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร.วิชชุกร ทองหล่อ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศร)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

.....
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

.....
(อาจารย์ ดร.วาณี อรรถนัสอำสิต)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2556

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความสามารถอย่างยิ่งจากอาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ซึ่งได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำปรึกษา ความรู้ ข้อคิดต่างๆ ตลอดจนตรวจแก้สารนิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในคุณูปการของท่านไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร อาจารย์ชัชวีร์วรรณ ไชยวัฒน์ และอาจารย์วาทิต พุ่มอยู่ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พร้อมทั้งให้แนวคิดเพิ่มเติมในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

ขอขอบพระคุณอาจารย์รุ่งสุคนธ์ บุรณะถาวร ผู้อำนวยการโรงเรียนฝรั่งเศสสถานนาชาติกรุงเทพฯ คณะครุภาษาไทยฝ่ายมัธยม และนักเรียนชั้น 5ème โรงเรียนฝรั่งเศสสถานนาชาติกรุงเทพฯ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยในการใช้สถานที่ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยมาโดยตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณบรรพคณาจารย์ที่อยู่เบื้องหลังในการวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ ร่วมรุ่น 52 สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ รุ่น 52 ทุกๆ คน ที่มอบประสบการณ์ใหม่ๆ ให้คำปรึกษา และเป็นกำลังใจให้กันและกันตลอดมา

ขอบคุณครอบครัวที่เสียสละ อดทน และเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยมาโดยตลอด

และท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ให้ชีวิต ให้โอกาส ให้การสนับสนุนทางการศึกษา ปลุกฝังความรักในการเรียน ใฝ่หาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย คอยถามไถ่ด้วยความเป็นห่วงเป็นใย คุณประโยชน์ประการใดที่เกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอยกให้แก่ผู้มีคุณูปการ และครอบครัวที่ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จมาได้จนทุกวันนี้

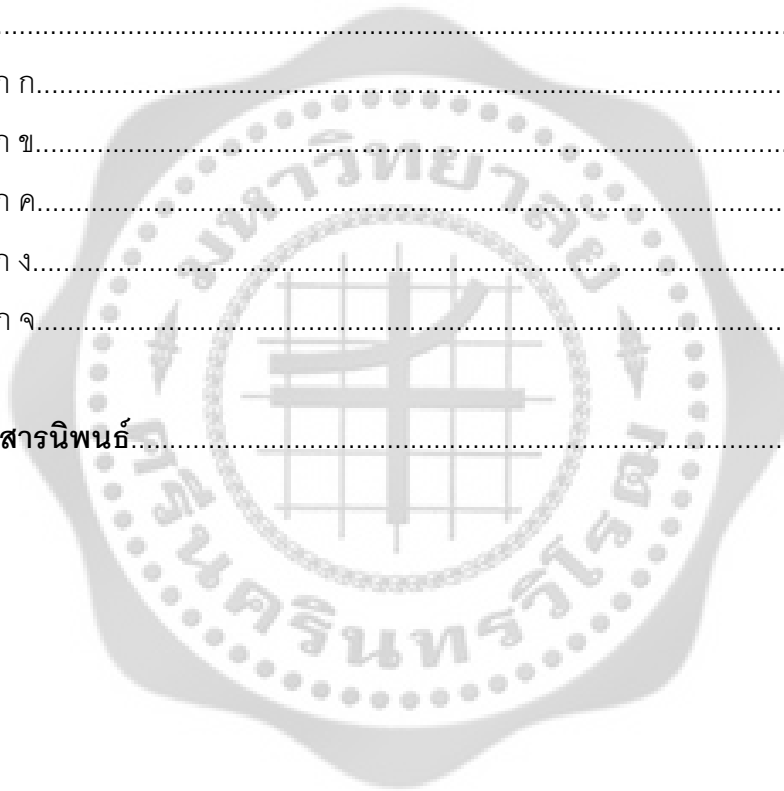
อมรรัตน์ โชคสุนทสุทธิ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน.....	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำประสม.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์.....	19
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ.....	29
การดำเนินการวิจัย.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และสรุปผล.....	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33

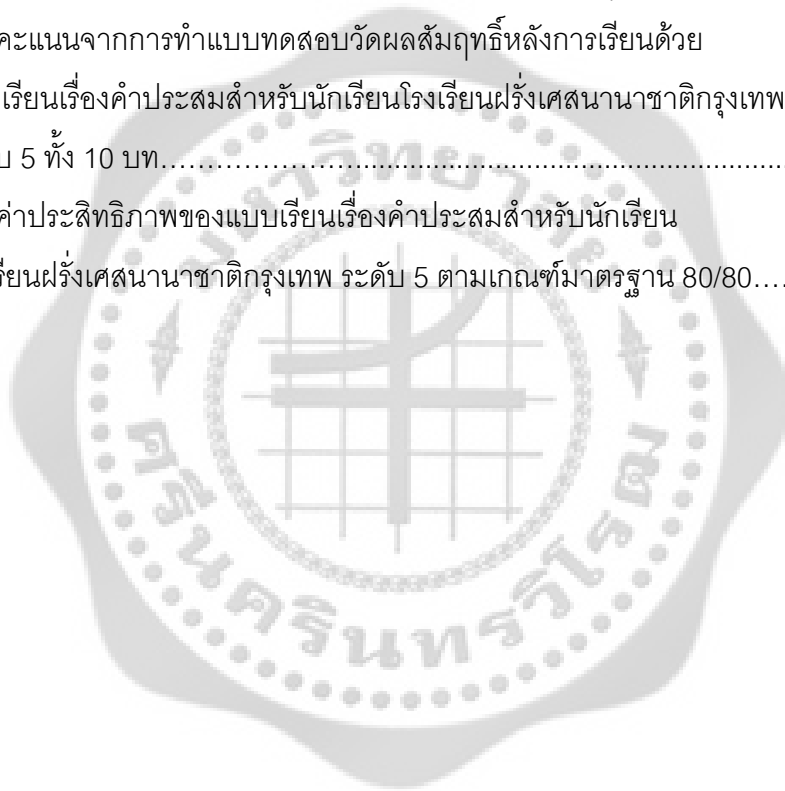
สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	37
บรรณานุกรม.....	42
ภาคผนวก.....	48
ภาคผนวก ก.....	49
ภาคผนวก ข.....	58
ภาคผนวก ค.....	63
ภาคผนวก ง.....	67
ภาคผนวก จ.....	79
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	179

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย.....	3
2	ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
3	แสดงคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้แต่ละบทของแบบเรียน เรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5.....	33
4	แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ด้วย แบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5 ทั้ง 10 บท.....	35
5	แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียน โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80.....	36

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

นโยบายเปิดเสรีโรงเรียนนานาชาติในปี พ.ศ. 2534 ทำให้จำนวนโรงเรียนนานาชาติในเมืองไทยที่เดิมมีอยู่ไม่ถึง 10 แห่งเพิ่มขึ้นมาอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2552 มีโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย 121 แห่งทั่วประเทศ ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร 83 แห่ง และในส่วนภูมิภาคอีก 38 แห่ง (สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. 2554: ออนไลน์) ซึ่งตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้โรงเรียนนานาชาติเหล่านี้ต้องมีการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่นักเรียนต่างชาติเป็นวิชาบังคับสัปดาห์ละ 1 คาบ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2550, 15 สิงหาคม)

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของโรงเรียนนานาชาติในส่วนใหญ่มักประสบปัญหาสำคัญคือการขาดสื่อการเรียนการสอน เนื่องจากสื่อที่มีอยู่ทั่วไปจัดทำขึ้นสำหรับนักเรียนไทยที่อยู่ในสังคมไทยและใช้ภาษาไทยในการดำเนินชีวิตประจำวัน ในขณะที่นักเรียนในโรงเรียนนานาชาติจะใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันน้อยมาก ดังนั้นหากจะใช้แบบเรียนสำหรับนักเรียนไทยในการสอน ครูผู้สอนจำเป็นต้องนำมาปรับใช้ หรือจัดทำสื่อการเรียนขึ้นใช้เองเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของนักเรียนในโรงเรียนแต่ละแห่ง

โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ เป็นโรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่งที่ขาดแคลนแบบเรียนภาษาไทยที่จะใช้สอนนักเรียน จากการสัมภาษณ์นางสาวชัชวีร์วรรณ ไชยวัฒน์ (2554 : สัมภาษณ์) ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ซึ่งปฏิบัติการสอนวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาได้กล่าวถึงสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยของโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพว่า ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษามีความแตกต่างกันหลายระดับ เทียบได้กับระดับนักเรียนชั้นประถมต้นในโรงเรียนไทย ปัญหาที่พบในระหว่างการเรียนการสอนก็คือ นักเรียนมีข้อจำกัดเรื่องวงศัพท์ ทำให้ไม่สามารถสื่อสารออกมาได้อย่างที่ต้องการ ไม่รู้ว่าจะพูดออกมาให้เป็นประโยคในภาษาไทยได้อย่างไร ไม่สามารถแต่งประโยคได้ ทั้งนี้เพราะคำศัพท์เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนจะต้องรู้ความหมายของคำศัพท์ก่อน แล้วจึงศึกษาวิธีใช้คำศัพท์นั้นๆ เพื่อสื่อสาร ซึ่งในเรื่องนี้วิลกินส์ (1977: 111) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ไว้ว่า หากไม่รู้ไวยากรณ์ เราอาจสื่อสารกันได้น้อยมาก แต่ถ้าไม่รู้คำศัพท์แล้วจะไม่สามารถสื่อสารกันได้เลย เช่นเดียวกับรุ่งฤดี แผลงศร (2551: 1) ที่มีความเห็นในทำนองเดียวกันว่าคำศัพท์มีความสำคัญในการเรียนภาษาอย่างมากทั้ง

ต่อการเรียนภาษาแม่ของผู้เรียนเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนภาษาต่างประเทศ หากผู้เรียนมีคำศัพท์ไม่มากพอหรือไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์จะทำให้ไม่สามารถสื่อสารความคิดความต้องการหรือความรู้สึกที่แท้จริงของผู้เรียนได้ ดังนั้นผู้เรียนภาษาต่างประเทศจึงจำเป็นต้องเรียนรู้คำศัพท์ เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ที่อยู่ตลอดเวลา การเพิ่มพูนวงศัพท์ให้แก่ผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและกล้าที่จะสื่อสารภาษาไทยมากขึ้น

ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ มีวิธีการเพิ่มวงคำศัพท์ให้แก่เด็กที่ที่น่าสนใจแบบหนึ่งก็คือ การสอนคำศัพท์ที่สร้างขึ้นจากคำพื้นฐานที่นักเรียนได้เรียนหรือรู้จักอยู่ก่อนแล้ว การสอนโดยวิธีนี้เท่ากับเป็นการเชื่อมโยงความรู้เดิมของนักเรียนเข้ากับความรู้ใหม่ เป็นการต่อยอดความรู้ให้แก่เด็ก และนักเรียนเองก็เกิดความรู้สามารถนำสิ่งที่เรียนแล้วไปใช้ประโยชน์ขยายวงศัพท์ได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังเช่นลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งของภาษาไทยคือการสร้างคำขึ้นใช้ โดยนำคำที่มีอยู่มาประกอบกันเข้าเป็นคำใหม่ ได้แก่ คำประสม คำซ้อน และคำซ้ำ เมื่อพิจารณาคำทั้ง 3 ประเภทนี้แล้วจะเห็นได้ว่าการสร้างคำโดยการประสมนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และควรนำมาสอนนักเรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถนำไปใช้เพื่อการแตกศัพท์ เพื่อเพิ่มพูนวงศัพท์ให้แก่ตนเองได้ ทั้งนี้เพราะการประสมคำนั้นทำให้เกิดคำที่มีความหมายใหม่ซึ่งอาจมีเค้าความหมายเดิมหรือไม่ก็ได้ ความหมายของคำอาจเป็นไปในเชิงเปรียบเทียบหรือขยายความก็ได้ ในขณะที่คำซ้อนเป็นการนำเอาคำที่มีความหมายเหมือนกัน คล้ายกันหรือตรงข้ามกันตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาเรียงต่อกันเพื่อนำความหมายคำให้ชัดเจนขึ้น มิได้สร้างความหมายขึ้นใหม่ ส่วนคำซ้ำเป็นการนำเอาคำเดิมที่เหมือนกันทุกประการมาซ้ำโดยใช้ไม้ยมก เพื่อนำหน้าหน้าของคำหรือแสดงจำนวนว่ามากกว่าหนึ่งเท่านั้น นอกจากนี้เด็กยังสามารถนำหลักเกณฑ์การสร้างคำประสมมาช่วยในการคาดเดาความหมายของคำศัพท์ใหม่ๆ ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น ในฐานะที่ผู้วิจัยปฏิบัติงานอยู่ที่โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ จึงสนใจจัดทำแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5 ขึ้น และหาประสิทธิภาพของแบบเรียนเพื่อนำมาใช้เป็นสื่อการสอนที่ช่วยเพิ่มพูนคลังคำศัพท์ของนักเรียน อีกทั้งยังสามารถนำคำศัพท์เหล่านั้นไปใช้สื่อสารได้ อันจะทำให้เด็กเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และเป็นพื้นฐานในการอ่านและเขียนภาษาไทยในระดับสูงต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5

2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพมหานคร ระดับ 5 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

1. การวิจัยนี้จะทำให้ได้แบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพมหานคร ระดับ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. การวิจัยนี้จะ เป็นแนวทางให้แก่ครูผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้นำไปใช้พัฒนาแบบเรียนเพื่อเสริมสร้างวงคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับ 5 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ที่เลือกเรียนภาษาไทยสัปดาห์ละ 3 คาบ ปีการศึกษา 2555-2556
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับ 5 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ปีการศึกษา 2555-2556 จำนวน 10 คน จากการคัดเลือกแบบเจาะจงโดยครูผู้สอน
2. เนื้อหาของแบบเรียนเรื่องคำประสม ประกอบด้วยเนื้อหาบทเรียนจำนวน 10 บท โดยพิจารณาจากวงศัพท์ในบริบทที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน
3. ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 4 ระยะ คือ

ตาราง 1 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ระยะที่	ระยะเวลา	รายการดำเนินการวิจัย
1	มกราคม - มีนาคม 2555	ขั้นสำรวจข้อมูลและเขียนโครงการ
2	เมษายน - ตุลาคม 2555	ขั้นสร้างเครื่องมือและประเมินคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ
3	พฤศจิกายน 2555	ขั้นทดลอง ใช้เวลาทดลอง 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 คาบ รวมเป็นระยะเวลาทดลองทั้งหมด 12 คาบ โดยคาบสุดท้ายจะเป็นการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
4	ธันวาคม 2555	ขั้นสรุปผลการทดลอง และอภิปรายผล

นิตยสารศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับ 5 เทียบเท่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ เลขที่ 498 ซอยรามคำแหง 39 (เทพลีลา 1) แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ซึ่งเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

2. แบบเรียน หมายถึง แบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ ระดับ 5 ซึ่งผู้วิจัยจัดทำขึ้นจำนวน 10 บทตามที่กำหนดไว้ในขอบเขตของการวิจัย

3. คำประสม หมายถึง คำที่เกิดจากการนำหน่วยคำอิสระที่มีความหมายต่างกันอย่างน้อย 2 หน่วยมารวมกัน เกิดเป็นคำใหม่ มีความหมายใหม่ โดยงานวิจัยนี้จะนับรวมคำพยางค์เป็นส่วนหนึ่งของคำประสม แต่ไม่นับรวมคำซ้ำ และคำซ้อนเป็นคำประสม

4. เกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ทั้ง 10 บทของนักเรียนทุกคน

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ทั้ง 10 บทของนักเรียนทุกคน

สมมติฐานของการวิจัย

แบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพฯ ระดับ 5 มีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำหรับนำมาใช้เป็นข้อมูลสร้างแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนในโรงเรียนนานาชาติตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำประสม
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำประสม
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำประสม
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

1.1.1 ความหมายของแบบเรียน

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2523: 76) ให้คำจำกัดความของแบบเรียนว่าเป็นหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้ในแต่ละปีการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 อย่างคือ หนังสือแบบเรียนบังคับใช้ และหนังสือแบบเรียนที่ไม่บังคับใช้ โดยหนังสือแบบเรียนบังคับใช้มีไว้สำหรับให้นักเรียนใช้เรียนเป็นประจำทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ส่วนหนังสือแบบเรียนที่ไม่บังคับใช้นั้นจะไว้สำหรับให้นักเรียนอ่านประกอบเฉพาะวิชาเพื่อเสริมความรู้ในวิชานั้นๆ ให้ลึกซึ้งและกว้างขวางขึ้น

สุถีนีย์ อุตศาสตร์ (2526: ฉ-ญ) กล่าวว่าหนังสือที่ใช้ในโรงเรียนนั้นแต่เดิมเรียกว่า “แบบเรียน” แต่ภายหลังเปลี่ยนแปลงมาใช้คำว่า “หนังสือเรียน” แทนตามคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องการใช้และควบคุมการใช้หนังสือสำหรับนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดย “หนังสือเรียน” ตามความหมายของกระทรวงศึกษาธิการนั้นหมายถึง หนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้สำหรับการเรียนมี

สาระตรงตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรอย่างถูกต้อง อาจมีลักษณะเป็นเล่ม เป็นแผ่น หรือเป็นชุดก็ได้ นอกจากนี้ ยังอาจมีชื่อเรียกต่างๆ กันออกไป ได้แก่ แบบเรียน แบบสอนอ่าน หนังสืออ่าน หนังสืออ่านประกอบ

อัมพร แก้วสุวรรณ (2527: 4,60) อธิบายว่า “หนังสือแบบเรียน” หรือ “แบบเรียน” ในปัจจุบันหมายถึงหนังสือบังคับเรียนตามหลักสูตรแต่ละระดับ แต่ละชั้นเรียน โดยรวบรวมเนื้อหาความรู้ตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ในแต่ละหมวดวิชา อาจมีลักษณะเป็นเล่ม เป็นแผ่น หรือเป็นชุดย่อยๆ ได้ และอาจเรียกชื่อแตกต่างกันได้ ได้แก่ แบบเรียน แบบสอนอ่าน หนังสืออ่าน และหนังสือประกอบการเรียน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527: 111) อธิบายความหมายของหนังสือแบบเรียน (Text book) ว่าเป็นหนังสือที่ใช้สอนเป็นหลักในวิชาที่เรียนของเด็กแต่ละระดับชั้น หนังสือแบบเรียนจะต้องมีการจัดลำดับเนื้อเรื่องให้เหมาะสมและถูกต้อง เพื่อเป็นอุปกรณ์การเรียนอันสำคัญสำหรับวิชาที่กำหนดให้

ทรง จิตประสาท (2534: 18) .ให้ความหมายของแบบเรียนหรือตำราว่า คือหนังสือที่ใช้เป็นตำรา ประกอบด้วยเนื้อหาสาระความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องที่ตรงกับหลักสูตรใช้เป็นหนังสืออ้างอิงได้เป็นอย่างดี จะมีเนื้อหาสาระครอบคลุมหลักสูตรหรือไม่ก็ได้ อาจเจาะลึกเฉพาะบางเรื่อง บางตอนก็ได้

บันลือ พุกษะวัน (2536: 45) กล่าวว่าแบบเรียนหมายถึงหนังสือที่กระทรวงประกาศบังคับใช้ โดยกำหนดว่าผู้เรียนในระดับชั้นนั้นๆ จำต้องมีเพื่อใช้ฝึกอ่านเป็นพื้นฐานของวิชานั้นๆ ตามที่เนื้อหาของหลักสูตรได้กำหนดไว้ให้ โดยให้รวบรวมหนังสือแบบสอนอ่านประจำวิชาต่างๆ เช่น สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ สุขศึกษา และอื่นๆ ด้วย

จากการประมวลความหมายของแบบเรียนตามที่นักวิชาการได้ให้ไว้ข้างต้น สรุปได้ว่าแบบเรียนได้แก่หนังสือที่ใช้ในการเรียนการสอนภายในโรงเรียน มีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนไว้ใช้ประกอบการเรียนการสอน

1.1.2 บทบาทของแบบเรียน

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล; ประพิมพ์พรรณ สุธรรมวงศ์; และนพคุณ คุณาชีวะ (2521: 1) กล่าวถึงบทบาทของหนังสือเรียนว่าเป็นเครื่องช่วยให้ครูเข้าใจถึงขอบข่ายของเนื้อหาวิชา ช่วยจัดระเบียบของเนื้อหาวิชาและแนะแนวทางการสอนแก่ครู แม้ว่าจะได้มีการเปลี่ยนแปลงในด้านวิธีสอนหรือมีการผลิตอุปกรณ์การสอนใหม่ๆ เพิ่มขึ้นก็ตาม แต่หนังสือแบบเรียนก็ยังคงมีความสำคัญช่วยให้ครูบรรลุวัตถุประสงค์ของการสอน และเป็นวัสดุการสอนที่ใช้กันอย่างกว้างขวางซึ่งขาดเสียมิได้

กรมวิชาการ (2534: 90-94) ได้กล่าวถึงบทบาทของหนังสือเรียนไว้พอสรุปได้ว่าหนังสือเรียนเป็นแหล่งประมวลความรู้ซึ่งผ่านการคัดสรรเพื่อสนองจุดมุ่งหมายแก่ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด

โดยเฉพาะ เป็นเครื่องมือที่ครูใช้เพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจ และเกิดความคิดจากการอ่านหนังสือเรียน เป็นแนวทางในการศึกษาหาความรู้ พัฒนาความคิดและนำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์

เห็นได้ว่าแบบเรียนมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน โดยครูผู้สอนใช้แบบเรียนเป็นเครื่องมือในการกำหนดขอบข่ายเนื้อหาวิชา กำหนดแนวการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ในการสอน ขณะเดียวกันแบบเรียนยังมีบทบาทต่อนักเรียนในแง่ของการเป็นแหล่งประมวลความรู้ที่ได้ผ่านการคัดกรองเพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตัวเอง หรือเพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาเพื่อเตรียมพร้อมก่อนเรียน และทบทวนหลังจากที่ได้เรียนไปแล้ว

1.1.3 ประโยชน์ของแบบเรียน

หทัย ตันหยง (2528: 33-34) กล่าวถึงประโยชน์ของหนังสือเรียน 3 ด้านด้วยกัน ได้แก่ ประโยชน์ทั่วไป ประโยชน์ต่อครูผู้สอน และประโยชน์ต่อผู้เรียน โดยในด้านต่างๆ ไป แบบเรียนจัดเป็นหนังสืออ่านทั่วๆ ไปที่ให้สาระความรู้ เป็นเหมือนกับห้องสมุดเคลื่อนที่ที่สามารถค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ และมีหลักฐานอ้างอิงเชื่อถือได้มากกว่าหนังสือประเภทอื่นๆ อีกทั้งยังเป็นหนังสือที่หาได้ง่าย และราคาถูกกว่าหนังสือประเภทอื่น

ทางด้านครูผู้สอน นอกจากใช้เป็นที่ประกอบการเรียนการสอนแล้ว แบบเรียนยังช่วยให้ครูเข้าใจขอบเขตของเนื้อหาสาระของบทเรียน ช่วยกำหนดจุดประสงค์ในการสอน วางแนวทางการจัดกิจกรรมและประสบการณ์สำหรับผู้เรียน ขณะที่นักเรียนใช้แบบเรียนเป็นคู่มือการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพใช้เป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์จากบทเรียนในหลักสูตรให้กว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นสื่อพัฒนาผู้เรียน โดยหนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัด คำถาม ข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

บันลือ พฤษะวัน (2536: 46) ได้สรุปประโยชน์ของแบบเรียนว่ามีประโยชน์ต่อครูผู้สอน และเด็กผู้เรียน โดยครูผู้สอนได้ประโยชน์จากการใช้แบบเรียนเป็นเครื่องมือตรวจสอบเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด ทำความเข้าใจขอบเขตเนื้อหาสาระที่จะสอน วางจุดประสงค์เฉพาะแต่ละบทเรียน รวมถึงกำหนดและจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนการสอนให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ส่วนนักเรียนจะได้ประโยชน์จากแบบเรียนโดยการอ่าน ค้นคว้าด้วยตนเองเพื่อขยายประสบการณ์ และเตรียมการมาล่วงหน้าก่อนที่ครูจะสอน ตลอดจนใช้แบบเรียนทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนด ทำการบ้าน หรือทบทวน อาจกล่าวได้ว่าแบบเรียนเป็นคู่มือของนักเรียนก็ได้

กล่าวได้ว่าแบบเรียนมีประโยชน์ต่อทั้งผู้เรียนและครูผู้สอน โดยแบบเรียนทำหน้าที่เป็นเครื่องมือให้ความรู้แก่ผู้เรียนในการศึกษาเรียนรู้ในห้องเรียน และศึกษาด้วยตนเองนอกห้องเรียน ขณะเดียวกันแบบเรียนก็อำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอนที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับตรวจสอบเนื้อหาของหลักสูตร กำหนดจุดประสงค์ วางแนวทางและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้ ประโยชน์สูงสุดจากการเรียนรู้ผ่านบทเรียน

1.1.4 ความสำคัญของแบบเรียน

ประทีป จรัสรุ่งรวิธร (2514: 3-4) กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียน สรุปได้ว่าแบบเรียนเป็นอุปกรณ์การสอนสำคัญชนิดหนึ่งที่มีบทบาทต่อการรวบรวมเนื้อหาวิชา จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ช่วยแนะนำกิจกรรมและวัสดุประกอบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ช่วยเสริมสร้างนิสัยรัก การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและฝึกทักษะในการอ่านเพิ่มเติมเพื่อกระตุ้นและฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดหา เหตุผล

สุถีนีย์ อุตศาสตร์ (2526: ๗) กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนว่ามีอิทธิพลต่อผู้เรียนและผู้สอนเป็นอย่างมาก อาจกล่าวได้ว่าแบบเรียนเป็นหัวใจของการเรียนการสอน เป็นเครื่องมือ สำหรับพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาในแบบเรียนจะต้องมีความหมาย เพื่อชี้ให้เห็นแนวความรู้ วิธีการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรม และแนะนำแหล่งความรู้ให้แก่ผู้เรียนและผู้สอน

อัมพร แก้วสุวรรณ (2527: 8) สรุปว่าแบบเรียนมีความสำคัญ ช่วยให้เกิดการฝึก ทักษะ ช่วยเสริมสร้างความคิดและกระตุ้นให้เกิดความสนใจศึกษาหาความรู้ต่อไป นอกจากนี้แบบเรียนยังเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนให้แก่ครูอีกด้วย

เห็นได้ว่านักวิชาการการศึกษาต่างให้ความสำคัญกับแบบเรียน โดยนอกจากจะเห็นว่าแบบเรียนเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระหว่างครูและนักเรียนแล้ว แบบเรียนยังมีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาความรู้ พัฒนาทักษะ เสริมสร้างนิสัยรักการศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเองให้กับนักเรียนอีกด้วย

1.1.5 ลักษณะและหน้าที่ของแบบเรียน

กรมวิชาการ (2534: 95-99) อธิบายว่าลักษณะของหนังสือเรียนที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนได้ดี ควรมีส่วนประกอบที่ถือเป็นลักษณะภายนอก และลักษณะภายใน ดังต่อไปนี้

1. **ลักษณะภายนอก** ได้แก่ ส่วนประกอบของหนังสือเรียนซึ่งเป็นส่วนที่ช่วยผู้อ่านในการศึกษาหนังสือเรียน ไม่ใช่ส่วนเนื้อหาของหนังสือโดยตรง แต่เกี่ยวข้องทางใดทางหนึ่งกับเนื้อหาสาระและกับการที่ผู้อ่านหนังสือจะนำไปใช้ในการศึกษาเรื่องราวจากหนังสือ นั้น ซึ่งได้แก่ ชื่อเรื่องหนังสือ

คำนำ ชื่อผู้เขียนและสำนักพิมพ์ วันเดือนปี จำนวนครั้งที่พิมพ์ สารบัญ เนื้อหา คำอธิบายศัพท์ หนังสืออ้างอิง เชิงอรรถและดัชนี

2. ลักษณะภายใน หมายถึงลักษณะต่างๆ ที่แวดล้อมเนื้อหาและการเสนอเนื้อหา ซึ่งมีผลกระทบต่อการเรียนรู้จากการศึกษาหนังสือเรียน โดยเนื้อหาจะต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดประสงค์ มีการจัดลำดับอย่างเหมาะสม และช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้นักเรียนทำความเข้าใจได้สะดวกยิ่งขึ้น มีการใช้ภาษาที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย

อัมพร แก้วสุวรรณ (2527: 4-5) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับลักษณะและหน้าที่ของแบบเรียนไว้ว่าโดยทั่วไปหนังสือเรียนจะเป็นหนังสือที่รัฐหรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบระบบการศึกษากำหนดให้ใช้ในโรงเรียน มีเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ถูกต้องและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน รวมไปถึงมีแบบฝึกหัด ภาพประกอบ ฯลฯ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียน ทั้งนี้ในระบบการศึกษาแบบเรียนมีหน้าที่สำคัญๆ คือเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูล กฎเกณฑ์ ในสาขาวิชานั้นๆ เนื้อหาในแบบเรียนจะต้องถูกต้องสามารถอธิบายและแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูล กฎเกณฑ์ และเนื้อหาที่รวบรวมไว้ได้อย่างชัดเจน มีการจัดระเบียบเนื้อหาให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ ดังนั้นแบบเรียนจึงมักจะต้องมีคำถาม คำอธิบาย กิจกรรม การฝึกทักษะ แบบฝึกหัด ฯลฯ เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้

พัทธยา จิตต์เมตตา (2552: 6) ได้เสนอแนวคิดในการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติไว้ว่า ควรมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตร มีความถูกต้องทั้งในเชิงวิชาการ รูปแบบการเขียน อักษรวิธี มีเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในสภาพจริงได้ แบบเรียนจะต้องให้ความรู้เสริมสร้างปัญญา รักษาวัฒนธรรม มีการใช้ถ้อยคำภาษาเข้าใจง่าย เหมาะกับชาวต่างชาติ นอกจากนี้ในการจัดรูปเล่ม การแบ่งบทจะต้องเป็นไปตามลำดับความเหมาะสม ใช้รูปอักษรมาตรฐานที่เป็นต้นแบบได้ มีเนื้อหาทันสมัย มีภาพประกอบชัดเจนและสวยงาม มีคุณภาพดีและราคาถูก

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าลักษณะของแบบเรียนที่ดีควรมีเนื้อหาสาระที่ถูกต้องชัดเจน มีการจัดเนื้อหาสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ เหมาะสมกับผู้เรียน มีลักษณะภายนอกของแบบเรียนจะต้องสื่อให้เห็นสาระการเรียนรู้ที่ได้จากแบบเรียน มีรายละเอียดที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาทำความเข้าใจได้สะดวกขึ้น อันจะส่งผลให้แบบเรียนทำหน้าที่ของการเป็นแหล่งประมวลความรู้ที่คัดสรรกลั่นกรองพร้อมสำหรับการใช้ในการเรียนการสอน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

หทัย ดันหยง (2532: 214) ทำการวิจัยเรื่องการสร้างหนังสือเรียนเล่มเด็กเชิงวรรณกรรมเพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในระดับประถมศึกษา โดยใช้การสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทาง

ภาษาที่ใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่ใช้หนังสือเรียนปกติเชิงวรรณกรรม ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนระหว่างการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าการใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าการใช้หนังสือตามปกติ

วิลักษณ์ ศรีป่าซาง (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างหนังสือเรียนภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับชาวต่างชาติ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาต่างชาติในโครงการ ISESTE ประจำปีการศึกษา 2548 จำนวน 4 คน ผลที่ได้คือบทเรียนภาษาไทยเบื้องต้นจำนวน 10 บท ประกอบด้วยบทสนทนาในชีวิตประจำวัน คำศัพท์และคำอธิบายศัพท์ วัฒนธรรมไทยที่แทรกอยู่ในภาษารวมถึงกิจกรรมการเรียนการสอน ผลการประเมินคุณค่าหนังสือจากผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า หนังสือที่สร้างขึ้นมานี้มีเนื้อหาภาษาและรูปแบบการนำเสนออยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี นักเรียนต่างชาติมีความคิดเห็นที่ดีมากต่อหนังสือ แสดงให้เห็นว่าหนังสือที่สร้างขึ้นมีความน่าสนใจ กล่าวคือ มีเนื้อหา บทสนทนา คำศัพท์ น่าสนใจ ใช้ภาษาและคำอธิบายศัพท์เข้าใจง่าย นักเรียนสามารถใช้บทสนทนาในชีวิตประจำวันได้

มาลินี ณ นคร (2553: บทคัดย่อ, 162) วิจัยเรื่องการสร้างแบบเรียนเรื่องตัวละครดภาษา ไทย สำหรับชาวต่างชาติโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 9 บท ได้แก่ แม่ ก กา, แม่กง, แม่กน, แม่กม, แม่เกย, แม่เกอว, แม่กก, แม่กค, แม่กบ แล้วนำแบบเรียนให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน สรุปผลการประเมินได้ดังนี้

1. การประเมินด้านรูปเล่มทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วยขนาดรูปเล่ม ลักษณะตัวพิมพ์ ลักษณะรูปประกอบ ลักษณะสี ลักษณะกระดาษ อยู่ในเกณฑ์ดี
2. การประเมินด้านเนื้อหาทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วยเนื้อหาครอบคลุมจุดมุ่งหมายของบทเรียน เนื้อหาถูกต้อง ตารางแจกสระมาตราตัวสะกดถูกต้อง ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน กิจกรรมสอดคล้องจุดมุ่งหมาย อยู่ในเกณฑ์ดี

อย่างไรก็ตามมีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงในเรื่องการแยกหมวดหมู่รูปภาพ และความยากง่ายของคำศัพท์ การเลือกภาพที่สื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น การจัดหมวดหมู่คำเป็น คำตาย อักษรสูง อักษรกลาง อักษรต่ำ และเพิ่มแบบฝึกทบทวนโดยใช้คำที่เรียนไปแล้วมาประกอบในประโยคของบทถัดไป

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับบทเรียนดังกล่าวสรุปได้ว่าการสร้างแบบเรียนจะต้องคำนึงถึงลักษณะรูปเล่มที่ได้คุณภาพ น่าหยิบอ่าน และเนื้อหาที่ตรงตามสาระ จัดเป็นหมวดหมู่ รูปสื่อความหมายได้

ชัดเจน มีแบบฝึกหัดเพื่อให้นักเรียนได้ตรวจสอบทบทวนความเข้าใจ ซึ่งจะเอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำประสม

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำประสม

2.1.1 ความหมายของคำประสม

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2498: 60) ได้ให้ความหมายของคำประสมว่า เป็นคำที่เอาคำมูลมาประสมกันเข้าตั้งเป็นอีกคำหนึ่ง เช่น คำมูล “แม่” กับ “น้ำ” รวมกันเข้าเป็นคำประสมว่า “แม่น้ำ” หมายความว่าทางน้ำใหญ่ และยังให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับคำประสมว่า หากคำที่นำมารวมกันนั้นไม่ได้เป็นความหมายเดียวกันก็ไม่ถือว่าเป็นคำประสม เช่น คำว่า “แสงอาทิตย์” เป็นการนำคำมูล “แสง” กับ “อาทิตย์” มารวมกันเป็นคำประสมหมายถึงชื่อชนิดหนึ่ง แต่ถ้าไม่รวมเป็นคำเดียวกัน เช่น “แสง” ก็คำหนึ่ง แปลว่า รัศมี และ “อาทิตย์” ก็เป็นอีกคำหนึ่ง แปลว่า ดวงตะวัน ตามเดิม เช่นนี้ไม่นับว่าเป็นคำประสม

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน (2516: 118) ให้คำจำกัดความของคำประสมว่า เป็นคำที่เกิดจาหน่วยคำอิสระประสมกับหน่วยคำอิสระด้วยกัน เช่น คำว่า ลูกน้ำ สวนครัว ปากกา เป็นต้น

บรรจบ พันธุเมธา (2518: 108) และนิตยา กาญจนวรรณ (2551: 142) ให้คำจำกัดความของคำประสมในทำนองเดียวกันว่า คือคำที่มีคำ 2 คำหรือมากกว่านั้นมาประสมกันเข้าเป็นคำใหม่ อีกคำหนึ่ง คำที่ประสมกันเข้าเป็นคำใหม่นี้แต่ละคำไม่ได้มีความหมายคล้ายกันอย่างคำซ้อน ความหมายสำคัญอยู่ที่คำต้น ส่วนคำตามมาเป็นส่วนขยาย เจตนาในการสร้างคำประสมก็คือ ให้ได้มีคำใหม่ใช้ในภาษา

วิจิตร ภาณุพงศ์ (2520: 10) ได้ให้ความหมายของคำประสมหรือคำผสมว่า หมายถึงคำที่ประกอบด้วยหน่วยคำอิสระล้วนๆ เช่น รถไฟ พัดลม จักรเย็บผ้า เป็นต้น ส่วนคำที่ประกอบด้วยหน่วยคำไม่อิสระอย่างน้อย 1 หน่วยคำ เช่น เด็กๆ แห่งๆ นักเขียน อรธรรม ตำรวจ หมายถึง คำผสม

อุดม วโรตม์สิขิตติ์ (2539: 131) กล่าวถึงคำประสมว่า เป็นการนำหน่วยคำมูลประสมกับหน่วยคำมูล หรือหน่วยคำมูลประสมกับหน่วยคำประสม หรือหน่วยคำประสมประสมกันเองให้เกิดเป็นนามประสม กริยาประสมเป็นหลัก โดยยึดโครงสร้างแบบแยก แบบขยาย แบบเชื่อม และแบบซ้อน

เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์ (2541: 172) ให้นิยามคำประสมว่า ได้แก่คำที่มีพยางค์ตั้งแต่สองพยางค์ขึ้นไป และต้องประกอบด้วยหน่วยคำตั้งแต่สองหน่วยคำขึ้นไปซึ่งสามารถแยกได้ โดยเมื่อ

ประสมกันแล้วจะมีความหมายเป็นหนึ่งความหมายเสมอ นอกจากนี้เมื่อออกเสียงพูดหรืออ่านคำประสม จะต้องพูดต่อเนื่องกันโดยไม่มีการหยุดจังหวะของเสียงระหว่างคำประสมนั้นๆ หากมีการหยุดจังหวะเสียง หรือไม่มีการพูดต่อเนื่องกันแล้ว จะทำให้ความหมายเปลี่ยนไปและไม่ถือว่าคำนั้นเป็นคำประสมในภาษาไทย เช่น กาแฟ + เย็น เป็น กาแฟเย็น ต้องพูดต่อเนื่องกันเป็น “กาแฟเย็น” ไม่ใช่พูดหยุดระหว่างคำ เช่น กาแฟ... เย็น คำทั้งสองคำนี้คำแรกพูดติดต่อกันเป็นคำประสม ส่วนคำหลังเป็นประโยค

นอกจากนี้ วัลยา ช่างขวัญยืน และคณะ (2549: 32-33) ก็ได้ให้ความหมายของคำประสมในเชิงภาษาศาสตร์ว่า หมายถึง คำที่เกิดจากการนำหน่วยคำอิสระที่มีความหมายต่างกันอย่างน้อย 2 หน่วยมารวมกัน เกิดเป็นคำใหม่คำหนึ่งที่มีความหมายใหม่

วันเพ็ญ เทพโสภา (2550: 48) กล่าวถึงคำประสมว่า เกิดจากการนำคำมูลตั้งแต่สอง คำขึ้นไปนำมาประสมกัน ทำให้เกิดคำและมีความหมายใหม่ หรือมีความหมายคงเดิมอยู่บ้าง คำประสมนี้ มักจะเป็นคำนามหรือคำกริยา คำมูลนี้จะประสมกับคำไทยด้วยกันหรือกับต่างประเทศก็ได้

ธวัช ปุณโณทก (2553: 7) ให้ความหมายของคำประสมว่าเป็นการนำคำมูลที่ใช้ทั่วไป อยู่แล้วมารวมกันเพื่อให้เกิดคำใหม่ มีความหมายใหม่ ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วคำมูลเหล่านั้นจะแสดง ลักษณะสัณฐานหรือเค้าความหมาย หรือความหมายโดยนัยของคำประสมที่เกิดใหม่ มีความหมายใหม่ เช่น เมื่อมีสิ่งประดิษฐ์สมัยใหม่เข้ามา คนไทยก็ใช้คำมูลมารวมกันเพื่อเรียกชื่อสิ่งประดิษฐ์เหล่านั้น

จากการประมวลความหมายของคำประสมดังที่ได้ยกมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า คำประสมหมายถึงการนำคำมูลหรือหน่วยคำตั้งแต่สองคำหรือสองหน่วยคำขึ้นไปมาประสมกัน ทำให้เกิด คำใหม่ความหมายใหม่ขึ้นมาหนึ่งความหมายเสมอ โดยความหมายใหม่นี้อาจมีเค้าความหมายเดิมหรือไม่เหลือเค้าความหมายเดิมก็ได้ นอกจากนี้เมื่อออกเสียงพูดคำประสม จะต้องไม่มีการหยุดจังหวะของ เสียงระหว่างคำประสมนั้นๆ คำประสมที่พบส่วนใหญ่มักเป็นคำนามหรือคำกริยา

2.1.2 ลักษณะของคำประสม

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2498: 60-62) ได้กล่าวถึงคำประสมลักษณะต่างๆ โดย แยกออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. คำประสมที่มีความหมายใหม่ แต่ยังต้องอาศัยเค้าความหมายของคำมูลเดิม เป็นหลัก เช่น หางเสือ ลูกน้ำ แม่ยาย
2. คำประสมที่มีความหมายใหม่ผิดจากรูปเดิมไป เช่น ตัวอย่าง หายใจ ใจหาย คำพวกนี้เมื่อแยกออกจากกันแล้ว จะไม่ได้ความหมายเช่นเดียวกับเมื่อนำมารวมกันเป็นคำประสม

3. คำประสมที่เอาคำมูลมีรูปหรือเนื้อความซ้ำกันมารวมเป็นคำเดียว โดยมี ความหมายคล้ายคำมูลเดิม หรือเพี้ยนออกไปบ้างเล็กน้อย เช่น ดำๆ แดงๆ และอีกประเภทหนึ่งที่น่าเอา คำมูลที่มีความหมายเหมือนกัน แต่รูปต่างกัน มารวมกันเข้าเป็นคำประสม ซึ่งจะให้ความหมายต่างออกไป เช่น ถ้อยคำ ดูแล ว่ากล่าว

4. คำประสมที่ย่อมาจากใจความมาก คำพวกนี้มีลักษณะคล้ายกับที่เรียกว่า “คำสมาส” ในภาษาบาลี เช่น “ชาวป่า” ย่อมาจาก “คนอยู่ในป่า” “ชาววัง” ย่อมาจาก “คนอยู่ในวัง” เป็นต้น คำประสมพวกนี้จะมีคำต่อไปนี้อยู่ข้างหน้า ได้แก่ ชาว ผู้ นัก ช่าง หมอ การ ความ เครื่อง ของ ที่ หนึ่งคำเหล่านี้มักใช้ประกอบข้างหน้าคำประสมพวกนี้อย่างเดียว จะแยกใช้เฉพาะคำเดียวโดดๆ ไม่ได้ ต้องนำมาประสมกับคำอื่นเพื่อให้ได้ความหมายเต็ม

5. คำประสมที่มาจากคำสมาสของภาษาบาลีและสันสกฤต เช่น ราชกุมาร (ลูกหลวง) เศรษฐีภริยา (เมียเศรษฐี) ฯลฯ

เรื่องเดช ปันเขื่อนขัตติย์ (2541: 172-176) ได้สรุปลักษณะของคำประสมออกเป็น 7 ประสมออกเป็น 7 ประเภทด้วยกัน โดยใช้เกณฑ์ตามรูปลักษณะและความหมายของคำที่เป็นส่วน ประกอบของคำประสม ดังนี้

1. คำประสมอิสระ (Simple compound words) เกิดจากการนำเอาคำมูลตั้งแต่ สองคำขึ้นไปมาประสมกันเป็นคำประสมสองพยางค์หรือหลายพยางค์ โดยมีคำแรกเป็นคำหลักและคำที่ เอามาประสมมักจะเป็นคำขยาย เช่น น้ำหอม น้ำหวาน ยาถ่าย ช่างตัดผม

2. คำประสมซ้อน (Combining compound words) ได้แก่ คำประสมที่เกิด จากการนำคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันมารวมกันเข้าเป็นคำประสม หรือที่เรียกกันว่า “คำ ซ้อน” เช่น คำว่า ตัดสิน พุดจา ขว้างปา ล้มจม หวาดกลัว เกรงกลัว ชัดซึ้ง เป็นต้น

3. คำประสมแย้ง (Opposite compound words) ได้แก่ คำประสมที่เกิดจาก การประสมคำศัพท์ที่มีความหมายขัดแย้งกัน หรือตรงข้ามกัน เช่น หน้าเบา บาปบุญ ซื่อซาย เป็นต้น

4. คำประสมคู่ (Pairing compound words) ได้แก่ คำประสมที่เกิดจากการ ประกอบคำที่มีความหมายเป็นคู่ หรือมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันหรืออยู่ในกลุ่มเดียวกัน เวลาพูดมักจะพูด รวมกันเสมอเป็นคำประสมที่มีความหมายรวม หรือความหมายใหม่ ความหมายอยู่ที่คำแรกหรือคำหลังก็ได้ เช่น พ่อแม่ พี่น้อง ลูกหลาน ปากคอ หน้าตา เป็นต้น

5. คำประสมสัมผัส (Rhyming compound words) ได้แก่ คำประสมที่เกิดจาก การเอาคำประสมประเภทอิสระซ้อนกัน (คำซ้อน) คำแย้ง และคำคู่ มาประสมกันเป็น 4 พยางค์ เป็นแบบ

ก ข ข ค หรือ A B B C โดยให้พยางค์สุดท้ายของคำแรก (B) สัมผัสกับพยางค์แรกของคำหลัง (B) โดยปกติคำที่มาประกอบเป็นคำประสมสัมผัสจะต้องมีสระเหมือนกัน และตัวสะกดเหมือนกัน (ถ้ามี) ส่วนวรรณยุกต์จะเหมือนกันหรือต่างกันได้ และโดยปกติพยัญชนะต้นของคำที่มาสัมผัสกันจะต่างกันระหว่างพยางค์ที่สองและพยางค์ที่สาม คำประสมชนิดนี้คำสองพยางค์แรกหรือคำสองพยางค์หลังอาจมีความหมายเพียงคำใดคำหนึ่งก็ได้ แต่เมื่อนำมาประกอบเป็นคำประสมแล้ว ทำให้มีความหมายใหม่หรือมีความหมายเฉพาะคำใดคำหนึ่งก็ได้ เช่น เสียงดังฟังชัด ข้าวยากหมากแพง อาหารการกิน เป็นต้น

6. คำประสมประสาน (Affixed compound words) ได้แก่ คำหลักหรือคำมูลที่มีหน่วยประสาน ทำหน้าที่เสมือนเป็นอุปสรรคนำหน้าหรือต่อท้ายคำหลักหรือคำมูลนั้นๆ คำประสานที่เป็นส่วนประกอบของคำมูลดังกล่าวนี้ จะไม่สามารถเกิดขึ้นอย่างเป็นอิสระได้เลย จึงจัดคำประเภทนี้เป็นคำประสมประเภทหนึ่ง

7. คำประสมซ้ำ (Reduplicated compound words) ได้แก่ การนำเอาคำมูลมาประสมกัน โดยทำให้คำใดคำหนึ่งหรือพยางค์ใดพยางค์หนึ่งซ้ำกัน หรือมีทั้งการซ้ำพยางค์หรือซ้ำคำและการซ้ำหน่วยเสียงบางหน่วยเสียง หรือบางส่วนของพยางค์ด้วย เช่น คำว่า มะงุมมะงาหรา กระจิบกระจ่อย ดีดี ดีดี ทำดีได้ดี ไปดีมาดี เป็นต้น

วัลยา ช่างขวัญยืน และคณะ (2549: 39-42) แบ่งคำประสมออกเป็น 3 ประเภทตามลักษณะของความหมาย คือ

1. มีความหมายเปรียบเทียบ เช่น หมาวัด หัวสูง
2. มีความหมายเฉพาะ ต่างจากความหมายของหน่วยคำเดิม เช่น เมาใจ ยาบ้า
3. มีความหมายใกล้เคียงกับหน่วยคำเดิมที่มาประกอบกัน เช่น ยางลบ ผ้าปูโต๊ะ

พระยาอนุমানราชชน (นาวรรณ พันธุเมธา. 2551: 187; อ้างอิงจาก อนุমানราชชน. 2532: หน้า 22-23) ได้ศึกษาเรื่องคำประสม ได้แยกคำประสมออกเป็น 2 ลักษณะ คือ คำประสมที่เกิดจากการนำคำโดดพยางค์เดียวมาต่อกัน เช่น ขาอ่อน พอตา น้ำฝน และคำประสมที่เกิดจากการนำคำมาต่อท้ายคำที่บอกพวกบอกเหล่า เช่น คำว่า น้ำ เป็นเครื่องหมายบอกพวกของสิ่งเหลวที่มีลักษณะอย่างน้ำ อาจนำคำมาต่อท้ายเป็น น้ำตา น้ำปลา น้ำลาย แล้วขยายคำออกไปในทางเปรียบเทียบ ถึงสิ่งที่มีลักษณะคล้ายน้ำ เช่น นำคำ น้ำเสียง น้ำใจ

จะเห็นได้ว่านักวิชาการใช้เกณฑ์รูปลักษณะและความหมายอธิบายลักษณะของคำประสม ความแตกต่างจะอยู่ที่การนับเอาคำสมาส คำประสาน คำซ้อน และคำซ้ำ ว่าเป็นส่วนหนึ่งของ

คำประสมด้วยหรือไม่ อย่างไรก็ตามในงานวิจัยแบบเรียนเรื่องคำประสมชิ้นนี้จะนับว่าคำประสมเป็นแบบหนึ่งของคำประสม แต่ไม่รวมถึงคำสมาส คำซ้อน และคำซ้ำ

2.1.3 การสร้างคำประสม

คำประสมนับได้ว่าเป็นการสร้างคำอย่างหนึ่งในภาษา เพื่อให้มีคำใช้ในภาษาเพิ่มมากขึ้น มีผู้สรุปวิธีการสร้างคำประสมไว้ดังนี้

บรรจบ พันธุเมธา (2518: 108) และนิตยา กาญจนวรรณ (2551: 142-143) อธิบายวิธีสร้างคำประสมเหมือนกัน คือ

1. นำคำที่มีความหมายสมบูรณ์ มีที่ใช้ในภาษา 2 คำหรือมากกว่านั้นประสมกัน โดยให้คำต้นเป็นตัวตั้งมีความหมายสำคัญ คำอื่นนอกจากนั้นซึ่งอาจถือเป็นคำขยายก็ได้ ช่วยขยายความเพื่อบอกลักษณะทั้งลักษณะใหญ่และลักษณะย่อย

2. คำที่ประสมแล้วจะมีความหมายใหม่ ต้องการให้หมายถึงอะไร เป็นชื่อของอะไร ก็กำหนดคำตัวตั้งตามนั้น ถ้าต้องการบอกรายละเอียดว่าลักษณะเป็นอย่างไร ประโยชน์ใช้สอยอย่างไร หรืออื่นๆ ก็กำหนดคำขยายที่ตามมาให้ได้ความตามต้องการ

3. คำตัวตั้งก็ตาม คำขยายก็ตาม อาจเป็นคำที่มีหน้าที่ต่างๆ กัน เช่น คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ แต่เมื่อประสมกันแล้วก็อาจจะทำหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

ฉะบอบ โปษะกฤษณะ (2538: 36-38) อธิบายวิธีสร้างคำประสมโดยการเติมคำหรือวลีลงข้างหลัง แบ่งออกเป็น

1. คำประสมที่เป็นคำนาม โดยเติมคำชนิดต่างๆ ลงข้างหลังคำนามเดิม

1.1 นาม + กริยา เช่น น้ำตก น้ำค้าง น้ำพุ

1.2 นาม + กริยา + นาม เช่น ห้องรับแขก ยาแก้ไอ เครื่องซักผ้า

1.3 นาม + นาม เช่น น้ำชา น้ำกะทิ ฟองน้ำ

1.4 นาม + วิเศษณ์ เช่น น้ำมัน น้ำหอม เงินสด

2. คำประสมที่เป็นคำกริยา โดยเติมคำข้างหลังให้เป็นคำแสดงอาการอีกอย่าง

หนึ่ง

2.1 กริยา + นาม (นามที่ตามหลังไม่ใช่กรรม) เช่น เข้าใจ ตั้งใจ กินที่

2.2 กริยา + กริยา (หรือวิเศษณ์ + วิเศษณ์ เมื่อวิเศษณ์ทำหน้าที่กริยา)

เช่น ขนส่ง ติดตั้ง สวยงาม เบี้ยวหวาน

2.3 นาม + วิเศษณ์ คำประสมชนิดนี้จะทำหน้าที่กริยาหรือวิเศษณ์ เช่น ใจกว้าง หัวแข็ง ปากหวาน

วัลยา ช้างขวัญยืน และคณะ (2549: 35-39) กล่าวถึงส่วนประกอบของคำประสมไว้ว่า หน่วยคำที่มารวมกันเป็นคำประสมอาจจะเป็น คำนาม คำกริยา คำจำนวนนับ คำลำดับที่ หรือคำบุพบท เมื่อนำคำชนิดนั้นๆ มาประกอบกันแล้ว ส่วนใหญ่จะได้คำประสมที่เป็นคำนาม หรือ คำกริยา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. คำประสมที่เป็นนาม

- 1.1 นาม + นาม เช่น ดอกฟ้า ลูกช้าง ตีนกา หูช้าง หมูกระทะ
- 1.2 นาม + นาม + นาม เช่น แม่ย่านาง เด็กหลอดแก้ว รถไฟฟ้า
- 1.3 นาม + ลักษณะนาม เช่น น้ำขวด ไอติมแท่ง น้ำแข็งก้อน
- 1.4 นาม + กริยา เช่น มือถือ กล้องดำ หมูหัน
- 1.5 นาม + กริยา + นาม เช่น แปรงสีฟัน บัตรเติมเงิน ลิขิงหลัก
- 1.6 นาม + กริยา + กริยา เช่น สารกันบูด น้ำแข็งไส บ้านจัดสรร
- 1.7 นาม + บุพบท + นาม เช่น รถใต้ดิน คนหลังเขา บัวใต้น้ำ
- 1.8 กริยา + กริยา เช่น กันสาด กันชน พิมพ์ดีด จั๊มจุ่ม
- 1.9 กริยา + นาม เช่น ทำแซน รองพื้น บังตา
- 1.10 บุพบท + นาม เช่น ในหลวง ที่บ้าน ใต้เท้า หลังบ้าน

2. คำประสมที่เป็นกริยา

- 2.1 กริยา + กริยา เช่น ชักแห้ง ชักซ้อม เป็นต่อ บรรยายสด
- 2.2 กริยา + นาม เช่น ปิดปาก ยกเมฆ ขายเสียง เทคะแนน
- 2.3 กริยา + นาม + กริยา เช่น ซีดเส้นตาย ลดช่องว่าง
- 2.4 กริยา + บุพบท เช่น เป็นกลาง
- 2.5 กริยา + บุพบท + นาม เช่น กินตามน้ำ ตีท้ายคร้ว
- 2.6 นาม + กริยา เช่น ตาแข็ง มือใหม่ มือสะอาด หัวอ่อน
- 2.7 นาม + กริยา + นาม เช่น เลือดเข้าตา น้ำท่วมปาก

ธวัช ปุณโณทก(2553: 134-135) กล่าวถึงวิธีสร้างคำประสม 5 แบบด้วยกันคือ

1. คำนาม + คำนาม เช่น โรงงาน โรงรถ รถไฟ รถราง รถไฟฟ้า

2. คำนาม + คำกริยา เช่น บ้านพัก ไข่ทอด ยาถ่าย รถเข็น ข้าวผัด
 3. คำนาม + คำวิเศษณ์ เช่น แกงจืด แกงเผ็ด หมูหวาน หมูเค็ม ใจร้อน
 4. คำกริยา + คำกริยา เช่น กันสาด ชักนำ เรียงพิมพ์ ตีพิมพ์ เตือดร้อน
 5. คำนาม + คำบุพบท เช่น คนกลาง เมืองนอก บ้านนอก วงใน ของกลาง
- จากการศึกษาวิธีการสร้างคำประสมดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ สรุปได้ว่าการสร้าง

คำประสมสามารถสร้างได้หลากหลายรูปแบบ โดยคำที่นำมาใช้สร้างคำประสมมีทั้งที่เป็น คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำที่แสดงลักษณะนาม เป็นต้น และเมื่อประสมแล้วจะได้เป็นคำนาม คำกริยา และ คำวิเศษณ์

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำประสม

ทิพพา ไชยฤกษ์ (2534: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องโครงสร้างและความหมายของคำประสมในภาษาไทยที่สร้างจากคำเรียกส่วนของร่างกายมนุษย์ ได้ข้อสรุปว่าคำประสมที่สร้างจากคำเรียกส่วนของร่างกายมนุษย์จะประกอบด้วยคำเดียวตั้งแต่สองถึงสามคำ มีคำในหมวดคำเป็นส่วนประกอบร่วม 8 หมวด คือ หมวดคำนาม หมวดคำกริยา หมวดคำคุณศัพท์ หมวดคำจำนวนนับ หมวดคำบุพบท หมวดคำบอกเวลา หมวดคำปฏิเสธ และหมวดคำลำดับที่ คำที่นำมาประกอบกันเป็นคำประสมนั้นมีความสัมพันธ์ต่อกัน และกันตามลำดับชั้นของคำเดียวเป็น 2 แบบ คือ แบบหน่วยสร้างแบบภายในศูนย์ที่ประกอบด้วยส่วนหลักกับส่วนขยาย และแบบหน่วยสร้างแบบภายนอกศูนย์ซึ่งจำแนกเป็นแบบมีตัวชี้ความสัมพันธ์ภายในคำ บางส่วน ที่ประกอบด้วยส่วนหลักกับส่วนหลัก ส่วนหลักกับส่วนขยาย ส่วนขยายกับส่วนหลัก และส่วนหลักกับส่วนหลัก และแบบไม่มีตัวชี้ความสัมพันธ์ภายในคำที่ประกอบด้วยส่วนหลักกับส่วนหลัก ส่วนหลักกับส่วนขยาย แบบสัมพันธ์เกิดก่อน-หลัง และส่วนหลักกับส่วนหลักและส่วนหลัก

ในเรื่องหน้าที่ของคำประสมพบว่า คำประสมที่สร้างจากคำเรียกส่วนของร่างกายมนุษย์มีทั้งประเภททำหน้าที่เพียงอย่างเดียว และที่ทำหน้าที่หลายหน้าที่ ส่วนความหมายของคำประสมแบ่งได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ คำประสมที่หมายถึงบุคคลหรือคน คำประสมที่หมายถึงสิ่งทั่วไป และคำประสมที่หมายถึงกิริยาอาการ สำหรับเรื่องความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของคำประสมพบว่า คำประสมที่สร้างจากคำเรียกส่วนของร่างกายมนุษย์แสดงออกถึงวัฒนธรรมด้านการพูด วัฒนธรรมด้านการรักษาหน้า ชื่อเสียงเกียรติยศ วัฒนธรรมด้านการดำเนินชีวิต ความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติ

กฤตยวรรณ บัวชู (2535: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องคำสร้างใหม่โดยศึกษาจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมและจำแนกประเภทของคำสร้างใหม่ที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ผลการวิจัยพบว่า คำสร้างใหม่ที่ปรากฏในพจนานุกรม

ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 มีจำนวนทั้งสิ้น 5,214 คำ เป็นคำประสมมากที่สุดถึง 3,747 คำ คำซ้อน 408 คำ คำซ้ำ 88 คำ และคำสมาส 971 คำ คำสร้างใหม่ที่เกิดจากคำไทยมีจำนวนมากที่สุด รองลงไปคือ คำสร้างใหม่ที่เกิดจากคำภาษาบาลี สันสกฤต คำภาษาเขมร คำภาษาอังกฤษ และคำภาษาจีนตามลำดับ

เกษกิติ ปัญญาไวย (2545: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบคำประสมจากหมวดคำเรียกเครือญาติและคำเรียกส่วนร่างกาย ได้ข้อสรุปว่าลักษณะของคำประสมจากหมวดคำเรียกเครือญาติและคำเรียกส่วนร่างกายจำแนกตามลักษณะโครงสร้างแบ่งเป็น 3 ลักษณะเหมือนกัน คือ คำประสม 2 หน่วยคำ คำประสม 3 หน่วยคำ และคำประสม 4 หน่วยคำ ลักษณะคำเดี่ยวที่นำมาประสมกับคำเรียกเครือญาติเป็นคำในหมวดคำต่างๆ 6 หมวด คือ คำนาม คำกริยา คำสรรพนาม คำคุณศัพท์ คำจำนวนนับ และคำบอกเวลา ส่วนลักษณะคำเดี่ยวที่นำมาประสมกับคำเรียกส่วนของร่างกายเป็นคำในหมวดคำต่างๆ 8 หมวด คือ คำนาม คำกริยา คำบุพบท คำคุณศัพท์ คำจำนวนนับ คำบอกลำดับที่ คำปฏิเสธ และคำบอกเวลา สำหรับความหมายของคำประสมจากหมวดคำเรียกเครือญาติ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ ความหมายตรงและความหมายเปรียบเทียบ แบ่งเป็น 6 ประเภท คือ หมายถึง คน สิ่งของเครื่องใช้ สัตว์ พืช ผีศาจ และเวลา ส่วนใหญ่ลักษณะความหมายของคำเรียกเครือญาติมีความหมายตรง ส่วนลักษณะความหมายของคำประสมจากหมวดคำเรียกส่วนของร่างกาย แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ ความหมายตรงและความหมายเปรียบเทียบ แบ่งเป็น 9 ประเภท คือ หมายถึง คน กิริยาอาการ สิ่งของเครื่องใช้ สัตว์ พืช เวลา สถานที่ ยศตำแหน่ง และนามอื่นๆ ส่วนใหญ่ลักษณะความหมายของคำประสมประเภทนี้เป็นความหมายเปรียบเทียบ

สุคนธ์ธำ พุ่มเมือง (2542: บทคัดย่อ) ทำวิจัยหัวข้อการวิเคราะห์โครงสร้างและความหมายของคำประสมในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 โดยการนำคำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ที่เป็นคำไทย 2 คำจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 มาวิเคราะห์โครงสร้างและความหมายของคำ และนำความหมายมาจำแนกตามลักษณะทางวัฒนธรรมภาษา ผลการวิจัยพบว่า คำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 มีจำนวนทั้งสิ้น 580 คำ มีโครงสร้างเป็นคำกริยาประสมคำนามมากที่สุด คือ 141 คำ คิดเป็นร้อยละ 24.31 ส่วนโครงสร้างของคำประสมที่นำมาใช้เป็นคำวิเศษณ์ที่น้อยที่สุด ได้แก่ คำบุพบทประสมคำนาม คือ 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.52 ในด้านความหมายสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ คำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์มีความหมายโดยตรง และคำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์มีความหมายโดยนัย สำหรับการจัดหมวดหมู่ตามลักษณะทางวัฒนธรรมภาษาพบว่า คำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ที่มีความหมายโดยตรงมี

จำนวน 199 คำ พบในหมวดคำเกี่ยวกับพฤติกรรมและกิจกรรมของมนุษย์มีมากที่สุด 108 คำ คิดเป็นร้อยละ 54.27 ส่วนคำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ที่มีความหมายโดยตรงในหมวดคำเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ของบุคคลน้อยที่สุด 22 คำ คิดเป็นร้อยละ 11.06 ในด้านคำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ที่มีความหมายโดยนัยมีจำนวน 381 คำ พบในหมวดคำเกี่ยวกับพฤติกรรมและกิจกรรมของมนุษย์มีมากที่สุด 215 คำ คิดเป็นร้อยละ 61.67 ส่วนคำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ที่มีความหมายโดยนัยในหมวดคำเกี่ยวกับธรรมชาติ มีน้อยที่สุดคือ 22 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.78

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับคำประสมข้างต้น จะเห็นว่าคำใหม่ที่สร้างขึ้นมาจะเป็นคำประสมส่วนใหญ่ และเป็นการประสมระหว่างคำไทยกับคำไทยมากที่สุด โครงสร้างคำประสมที่พบมีตั้งแต่ 2 ถึง 4 คำ ความหมายของคำมีทั้งที่หมายถึงคน สิ่งของ และกิริยาอาการ และใช้ได้ทั้งความหมายโดยตรงและความหมายเปรียบเทียบ หน้าที่ของคำประสมมีทั้งคำที่ทำหน้าที่อย่างเดี่ยว และคำที่ทำหน้าที่หลายหน้าที่ ผู้วิจัยจะได้นำความรู้ที่ได้จากการศึกษางานวิจัยเหล่านี้มาใช้เป็นกรอบในการคัดเลือกคำประสมเพื่อสร้างเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์

3.1.1 ความหมายของคำศัพท์

ศิธร แสงธนู และ คิด พงศทัต (2521 : 35) ให้คำจำกัดความของคำศัพท์ว่า คือ กลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีความหมายให้รู้ว่าเป็น คน สิ่งของ อาการ หรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง

ผกาศรี เย็นบุตร (2526: 19) ให้ความหมายของคำว่า คือตัวเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างสิ่งสมมติ (สัญลักษณ์ ตัวอักษร หรือเครื่องหมายต่างๆ) กับสิ่งที่เราพูดถึง เช่น ดาว (ความหมาย) ☆

สังเวียน สุษดิกุล และคนอื่นๆ (2530?: 51-52) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ 5 ประการ คือ

1. ความหมายที่ติดตัวมากับตัวศัพท์ ได้แก่ ความหมายของคำที่พบในพจนานุกรม
2. ความหมายที่เป็นรูปคำติดมาจากคำเดิม หรือความหมายตามไวยากรณ์ ซึ่งอาจทำให้ความหมายของคำเดิมนั้นเปลี่ยนแปลงได้ หรืออาจเป็นการเปลี่ยนรูปลักษณะภายในคำก็ได้ เช่น กุมาร กุมารี เป็นต้น

3. ความหมายที่แสดงออกโดยรูปประโยค ซึ่งเป็นความหมายที่เกิดขึ้นแล้วเปลี่ยนแปลงได้ตามขั้นของการเรียงลำดับคำ เช่น พัดลม มีความหมายต่างจากคำว่า ลมพัด

4. ความหมายที่แสดงออกด้วยเสียงขึ้นลง ได้แก่ ความหมายของคำที่เปลี่ยนไปตามการออกเสียงของคนพูดที่ต้องการให้ผู้ฟังได้ทราบความหมายชนิดใด เช่น ความหมายที่เป็นคำถามก็ขึ้นเสียงสูง คำตอบก็เปลี่ยนเป็นเสียงธรรมดา เป็นต้น

5. ความหมายทางวัฒนธรรม เพราะภาษาของแต่ละชาติ แต่ละสังคม เป็นที่รวมของความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ ความหวังของชนชาตินั้นไว้ และจากภาษานี้เองผู้เรียนก็จะสามารถเข้าใจ และจับความรู้สึก ความคิดของเจ้าของภาษาได้เป็นที่เข้าใจ

พรพิลาส เรื่องไซติวิทย์ (2535: 1) กล่าวว่า คำแต่ละคำย่อมประกอบด้วยส่วนประกอบ 2 ส่วน คือ รูป (form) และความหมาย (meaning) โดยคำในภาษาแต่ละภาษาเกิดขึ้นจากการตกลงร่วมกันของคนในสังคมหนึ่งๆ จะให้รูป (form) โดแทนสิ่งใด รูปของคำในที่นี้จึงได้แก่เสียง และตัวอักษร นั่นเอง ส่วนความหมายของคำนั้น เราสามารถแยกออกได้เป็น 3 ส่วน คือ ความหมายตรง ความหมายแฝง และขอบเขตการใช้ อนึ่งคำทุกคำจะต้องมีความหมายตรงซึ่งเป็นความหมายที่ระบุถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่คำบางคำอาจมีความหมายแฝงเพิ่มขึ้นไปอีก 1 ส่วน คำบางคำอาจมีขอบเขตการใช้เพิ่มขึ้นไปอีก 1 ส่วนได้เช่นกัน

วรรณพร ศิลาขาว (2538: 12) กล่าวว่า คำศัพท์ คือกลุ่มเสียงที่มีความหมาย แบ่งออกได้เป็นหลายประเภท ขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกันออกไป เช่น แบ่งตามรูปคำ หรือแบ่งตามลักษณะการนำไปใช้ เป็นต้น

ราชบัณฑิตยสถาน (2539: 186, 780) ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่าหมายถึงเสียงพูดหรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นเพื่อแสดงความคิด เป็นคำ หรือคำยากที่ต้องแปล

จากนิยามตามที่ได้กล่าวมานี้ สามารถกล่าวได้ว่า คำศัพท์คือ กลุ่มเสียง หรือรูป (form) ที่สัมพันธ์กับสิ่งที่เราพูดถึงหรือหมายถึง (meaning) นอกจากนี้คำๆ หนึ่งยังสามารถมีความหมายได้มากกว่าหนึ่งความหมายอีกด้วย

3.1.2 ประเภทของคำศัพท์

บำรุง ไตทัศน์ (2524: 75-76) แบ่งชนิดของคำศัพท์ในการสอนภาษาต่างประเทศ ออกเป็น 2 ชนิด ตามลักษณะของการใช้ในแต่ละระดับของนักเรียน คือ

1. Active Vocabulary หมายถึง คำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับนั้นๆ ได้พบเห็นบ่อยๆ และได้ใช้บ่อยๆ ทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน การสอนคำศัพท์ประเภทนี้ ผู้สอนจะต้องสอนให้ผู้เรียนสามารถพูดและเขียนคำนั้นในประโยคได้

2. Passive Vocabulary หมายถึง คำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับนั้นๆ ไม่ค่อยพบ หรือนานๆ จะปรากฏให้เห็นในการฟังและการอ่าน การสอนคำศัพท์ประเภทนี้ผู้สอนเพียงแต่ให้ความหมายที่ใช้ในประโยค โดยเน้นให้ผู้เรียนฟังและอ่านได้เข้าใจเพียงพอ

ฟรีช์ (กัลยา ไกวัลลวิช. 2527: 11-12; อ้างอิงจาก Fries. 1965. Teaching & Learning English as a Foreign Language.) แบ่งคำออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. คำที่แสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์ เช่น คำบุพบท คำสันธาน คำกริยานุเคราะห์
2. คำแทน โดยที่คำเหล่านี้ไม่ได้หมายถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ทำหน้าที่แทนคำในกลุ่มเดียวกัน เช่น ฉัน เธอ บางคน เป็นต้น
3. คำที่ขึ้นอยู่กับไวยากรณ์ ซึ่งใช้ให้สอดคล้องกับไวยากรณ์ เช่น แล้ว ใช้เมื่อต้องการบอกว่าเหตุการณ์หรือการกระทำนั้นๆ ได้เสร็จสิ้นไปแล้ว เป็นต้น
4. คำที่มีความหมายในตัวเอง เป็นคำที่เรียกสิ่งของ แสดงอาการกระทำ และคุณสมบัติต่างๆ โดยหาความหมายได้จากพจนานุกรม

สังเวียน สถษติกุล และคนอื่นๆ (2530: 46-47) แบ่งคำศัพท์ออกเป็น

1. คำศัพท์ที่ใช้ในการพูด (Speaking Vocabulary)
2. คำศัพท์ที่เข้าใจความหมายได้โดยการฟัง (Listening Vocabulary)
3. คำศัพท์ที่เข้าใจความหมายหรือใช้ในการอ่าน (Reading Vocabulary)
4. คำศัพท์ที่ใช้ในการเขียน (Writing Vocabulary)

การจำแนกประเภทของคำศัพท์ในลักษณะต่างๆ กันนี้ มีส่วนช่วยครูผู้สอนในการพิจารณาเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาใช้สอนแก่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มซึ่งมีเป้าหมายในการเรียนรู้แตกต่างกันไป ผู้เรียนที่ต้องการเรียนเขียนย่อมมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกับผู้เรียนที่ต้องการเรียนพูด (Fries; & Traver. 1965: 59)

3.1.3 การคัดเลือกคำศัพท์

ในการสอนคำศัพท์ สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือการคัดเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอน นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอนไว้ดังนี้

แม็คคีย์ (Mackey. 1965: 176-190) ได้กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกคำศัพท์ไว้ 4 ข้อด้วยกันคือ

1. ความถี่ในการปรากฏของคำ (Frequency) ได้แก่คำที่พบบ่อยๆ ในหนังสือ คำศัพท์ประเภทนี้จัดว่ามีประโยชน์ต่อผู้เรียน และควรที่จะเลือกมาสอนก่อน

2. ขอบเขตการใช้ (Range) หมายถึงขอบเขตการปรากฏของคำในหนังสือประเภทต่างๆ คำที่มีปรากฏในหนังสือหลากหลายประเภท จะมีความสำคัญมากกว่าคำที่พบเฉพาะแต่ในหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งเท่านั้น ถึงแม้ว่าความถี่ของคำศัพท์ที่พบในหนังสือเล่มนั้นๆ จะมีมากก็ตาม

3. การครอบคลุม (Coverage) หมายถึงคำที่มีความหมายครอบคลุมหลายความหมาย หรือสามารถใช้แทนคำอื่นได้ เช่น คำว่า seat อาจใช้แทนคำว่า chair, bench หรือ stool ก็ได้

4. การนำคำไปใช้ (Availability) การคัดเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอนควรพิจารณาถึงสถานการณ์ต่างๆ ด้วย เช่น เมื่อจะสอนเรื่องสถานที่หรือทิศทาง จะต้องนึกถึงคำศัพท์ตัวใดบ้าง การคำนึงถึงเกณฑ์การนำคำไปใช้นี้จะเป็นการเพิ่มเติมบัญชีคำศัพท์ที่ควรเรียนรู้อีกแบบหนึ่ง

5. ความยากง่ายในการเรียนรู้ (Learnability) หมายถึง คำที่เรียนรู้ได้ง่าย เช่น เป็นคำสั้นๆ จำง่าย ออกเสียงง่าย มีความหมายชัดเจน สั้น หรือคำที่เกิดจากการประสมคำที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้ว เช่น น้ำปลา

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520: 99-100) ให้หลักในการคัดเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอนไว้ โดยกล่าวว่าคำศัพท์ที่จะนำมาสอนนั้นมี 2 ประเภท ได้แก่ คำที่ปรากฏในหนังสือเรียน และคำศัพท์ที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียน โดยที่คำศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือเรียนนั้นมักจะมีอยู่ในบทอ่าน คำศัพท์ใดที่ปรากฏซ้ำๆ และเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนควรรู้และใช้เป็น ครูควรสอนให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้องทั้งความหมายและวิธีใช้คำนั้นๆ อย่างถูกต้อง ส่วนคำศัพท์ที่ยากเกินไปสำหรับชั้นเรียน หรือเป็นคำศัพท์ที่ไม่ปรากฏบ่อยครั้งในหนังสือ ครูอาจสอนแต่เฉพาะการออกเสียง และความหมายในข้อความนั้น แต่ไม่ต้องฝึกวิธีใช้ ส่วนคำศัพท์ที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนอาจไม่ปรากฏอยู่ในหนังสือเรียน แต่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ได้ อย่างถูกต้องในการพูดสนทนาหรือในการเขียน คำศัพท์ประเภทนี้ครูผู้สอนจะต้องสอนวิธีใช้ให้ถูกต้อง

สรุปได้ว่าการคัดเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาใช้สอนนี้ควรพิจารณาคำศัพท์ที่นักเรียนมีโอกาสได้ใช้บ่อยๆ ไม่ว่าจะจากการฟัง พูด อ่าน หรือเขียน โดยทำการคัดเลือกคำศัพท์จากหนังสือเรียนหรือบทเรียนที่นักเรียนใช้เรียน รวมไปถึงพิจารณาจากบริบทการดำเนินชีวิตของผู้เรียน เพื่อให้ได้คำศัพท์ที่มีประโยชน์ต่อนักเรียนและสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

3.1.4 การสอนคำศัพท์

ในการเรียนรู้คำศัพท์ Paribakht & Wesche (1993 อ้างถึงใน Schimitt, 2000: 175) ได้จำแนกความรู้ด้านคำศัพท์ออกเป็น 5 ระดับได้แก่

ระดับที่ 1 ไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์นั้นเลย

ระดับที่ 2 คุ้นเคยกับคำศัพท์นั้น แต่ไม่รู้ความหมาย

ระดับที่ 3 สามารถให้ความหมายหรือคำเหมือนของคำศัพท์นั้นได้

ระดับที่ 4 ใช้คำศัพท์นั้นได้ในแง่ความหมายได้อย่างถูกต้องในประโยค

ระดับที่ 5 ใช้คำศัพท์นั้นได้ในแง่ความหมายและไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องใน

ประโยค

วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2541: 73-74) กล่าวว่าการรู้คำศัพท์สามารถแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ศัพท์ที่ผู้อ่านไม่มีความรู้มาก่อน กล่าวคือ ผู้อ่านไม่เคยเห็น ไม่รู้ความหมาย หรือไม่ได้อยู่ในความทรงจำ

2. ศัพท์ที่ผู้อ่านคุ้นเคยมาก่อน โดยผู้อ่านอาจเคยเห็นผ่านตา เคยเรียน และสามารถระลึกความหมายได้หลังจากใช้เวลาพิจารณาหาความหมาย

3. ศัพท์ที่อยู่ในความทรงจำ คือ คำที่ผู้อ่านสามารถจำความหมายได้ในทันที ดังนั้นการที่จะสอนคำศัพท์ไม่ว่าจะจากระดับใดก็ตามเพื่อไปให้ถึงระดับสูงสุดคือสามารถใช้คำศัพท์นั้นได้ถูกต้องทั้งในแง่ความหมายและไวยากรณ์ อีกทั้งให้คำศัพท์นั้นยังคงอยู่ในความทรงจำ โดยที่ผู้อ่านสามารถจำความหมายได้ในทันทีนั้น จัดว่าเป็นความท้าทายผู้สอนอย่างหนึ่ง

เพ็ญศรี รังสิยากุล (2521: 85) เสนอหลักในการสอนคำศัพท์ที่ผู้สอนควรคำนึงถึงได้แก่

1. ควรสอนศัพท์ผ่านประสาทสัมผัส หรือแสดงด้วยรูปภาพและของจริง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และจดจำได้ดีขึ้น

2. ควรจัดคำศัพท์ให้อยู่ในหมวดหมู่เดียวกัน เช่น เรื่องสี เรื่องอาหาร

3. เมื่อสอนคำศัพท์ไปแล้ว ควรให้ผู้เรียนได้เห็นการใช้ในรูปประโยคหรือกลุ่มคำ

4. ไม่จำเป็นต้องสอนแปลความหมาย แต่อาจทำได้ก็ต่อเมื่อเห็นว่าไม่มีวิธีใดที่เหมาะสมอีกแล้ว

5. ควรมีการทบทวนคำศัพท์ที่ได้เรียนไปแล้วบ่อยๆ

ประเทิน มหาพันธ์ (2523:175-188) กล่าวว่าในการจดจำคำของเด็กนั้น เด็กจะจดจำรูปของคำควบคู่ไปกับเสียงของคำ ตลอดจนความคุ้นเคยความหมายและความประทับใจของคำนั้นๆ ที่มีต่อเด็กด้วย ดังนั้นการจดจำคำของเด็กจึงขึ้นอยู่กับปัจจัย 4 ประการ ได้แก่ รูปของคำ เสียงของคำ ความหมายของคำ และความคุ้นเคยกับคำนั้นๆ ในการฝึกฝนเพื่อให้เด็กได้พัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ สามารถทำได้โดยวิธีการต่างๆ ได้แก่

1. เรียนรู้คำโดยอาศัยคำข้างเคียง คำอธิบายที่อยู่ใกล้เคียงกับคำนั้นๆ

2. เรียนรู้จากภาพประกอบ โดยใช้วิธีอ่านภาพและทำความเข้าใจจากภาพ
3. เรียนรู้จากการใช้การสัมผัสคำ ในการทำความเข้าใจคำ หรือใช้คำขยายต่อท้าย เป็นเครื่องช่วย เช่น บ้านเรือน เสื้อผ้า เป็นต้น
4. เรียนรู้จากการสังเกตลักษณะของตัวสะกดการันต์ ตลอดจนการออกเสียงคำนั้นๆ
5. การใช้วิธีวิเคราะห์คำ เพื่อช่วยในการเรียนรู้คำใหม่ เช่น ออกตัณญฺ - ไม้รู้บุญคุณ (อ ≠ กตัณญฺ) เป็นต้น

6. การใช้วิธีผันคำ
7. การใช้พจนานุกรม
8. การใช้ประสาทส่วนต่างๆ ของร่างกาย เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำ อ่านออกเสียงสะกดคำ อ่านออกเสียงคำทั้งคำ เขียนคำ เปรียบเทียบคำที่ต้องการศึกษากับคำที่เขียนลงไป ทบทวนวิธีการตั้งแต่ต้น จนสามารถจดจำคำนั้นได้

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2525: 93-94) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนคำศัพท์ไว้เป็นข้อๆ ดังนี้

1. พิจารณาความยากง่ายของศัพท์ คำศัพท์ง่ายๆ ที่มีความหมายตรงกันทั้งในภาษาไทยและภาษาแม่ของนักเรียน ครูมักไม่ค่อยมีปัญหา แต่คำศัพท์ที่มีความหมายหรือการใช้ในสองภาษาที่ไม่ตรงกัน ครูจะต้องอธิบายความหมายและวิธีใช้จนนักเรียนสามารถใช้ได้อย่างถูกต้อง
2. ฝึกการออกเสียงของศัพท์ใหม่ โดยครูเขียนศัพท์ใหม่ พร้อมทั้งออกเสียงให้นักเรียนอ่านตาม ครูต้องแก้ไขถ้านักเรียนอ่านไม่ถูกต้อง
3. การสอนความหมาย โดยวิธีต่างๆ ได้แก่ ใช้ของจริง ใช้คำศัพท์เก่าเชื่อมโยงมาหาศัพท์คำใหม่ ใช้คำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำที่เคยรู้จักมาแล้ว การแสดงท่าทางประกอบ การใช้บริบท เป็นต้น

4. ฝึกการใช้คำศัพท์ โดยจะต้องฝึกให้นักเรียนใช้คำในประโยคเสมอ สมยศ แม่นแย้ม (2543: 47) กล่าวถึงวิธีการสอนศัพท์แบบต่างๆ สรุปได้ดังนี้

1. สอนโดยใช้อุปกรณ์ เช่น วาดภาพ ตัดภาพจากวารสาร เป็นต้น
2. อธิบายคำศัพท์
3. สอนคำเหมือน
4. สอนคำที่มีความหมายตรงกันข้าม
5. สอนโดยการแสดงให้ดู
6. สอนโดยผสมผสานเทคนิคต่างๆ ตามข้างต้น

7. สอนโดยการแปล

เราอาจกล่าวได้ว่าการสอนคำศัพท์ ผู้สอนจะต้องสอนให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ เขียนได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายและสามารถนำมาแต่งเป็นประโยคเพื่อสื่อสารได้ นอกจากนี้ควรจะต้องมีการทบทวนคำศัพท์ที่เรียนไปแล้วเพื่อให้คำศัพท์ที่เรียนไปแล้วยังคงอยู่ในความทรงจำของนักเรียนในการสอนคำศัพท์เพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ดังกล่าวนี้ อาจใช้วิธีต่างๆ มาช่วยในการสอนเช่น การจัดหมวดหมู่คำศัพท์ การสอนผ่านประสาทสัมผัส แสดงด้วยของจริงหรือรูปภาพ สอนความหมายของคำควบคู่ไปกับการใช้คำ การสอนให้นักเรียนรู้จักวิเคราะห์คำเพื่อช่วยในการเรียนรู้คำใหม่ และที่ขาดเสียมิได้ก็คือจะต้องมีการทบทวนคำศัพท์อยู่เสมอ

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์

บลูม และ ชูเอลล์ (สุนันทา ทองซอน. 2525: 40-41; อ้างอิงจาก Bloom and Shuell. 1981. Effects of Masses and Distributed Practice on the learning and Retention of Second Language Vocabulary, *Journal of Educational Research*. 4: pp. 245-248) ได้ศึกษาความคงทนของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาที่สอง จากการฝึกแบบแบ่งเวลาเป็นช่วงสั้นๆ และการฝึกแบบครั้งเดียวจบเนื้อหา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สอง เป็นนักเรียนเกรด 9-10 ส่วนใหญ่จำนวน 56 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มเท่าๆ กัน กลุ่มหนึ่งใช้กิจกรรมการฝึกแบบแบ่งเวลาเป็นช่วงสั้นๆ ครั้งละ 10 นาทีติดต่อกันสามวัน อีกกลุ่มหนึ่งใช้กิจกรรมการฝึกแบบครั้งเดียวจบเนื้อหา ใช้เวลา 30 นาทีภายในวันเดียว เนื้อหาที่ใช้ในการฝึกมีจำนวนเท่ากันทั้งสองกลุ่ม คือเป็นคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสจับคู่กับคำภาษาอังกฤษที่มีความหมายเหมือนกัน จำนวน 20 คู่ เมื่อฝึกเสร็จแล้วได้มีการทดสอบครั้งที่ 1 และหลังจากนั้นอีก 4 วัน มีการทดสอบอีกครั้งหนึ่ง พบว่ากลุ่มที่เรียนโดยการฝึกแบบแบ่งเวลาเป็นช่วงสั้นๆ ได้ผลในด้านความคงทนของการเรียนรู้ดีกว่ากลุ่มที่ฝึกแบบครั้งเดียวจบเนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 35

กัลยา มงคลชนะชัย (2548: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่องคำศัพท์ภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติ ชั้น Year 1 โรงเรียนนานาชาติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้น Year 1 ในกลุ่ม Thai Second Language โรงเรียนนานาชาติ เซนต์แอนดรู อ่าเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง จำนวน 20 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจงเฉพาะนักเรียนต่างชาติ ผลการวิจัยพบว่ามีความพึงพอใจประสิทธิภาพบทเรียนอยู่ที่ 85.20/94.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างสื่อภาพประกอบคำศัพท์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับต้น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้น Year 5 โรงเรียนนานาชาติสารทรีใหม่ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 6

คน ผลการวิจัยพบว่าสื่อภาพประกอบคำศัพท์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีเกณฑ์ประสิทธิภาพและมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด และมีประสิทธิภาพ 87.77/94.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากผลงานวิจัยเกี่ยวกับคำศัพท์ พอสรุปได้ว่าการสอนคำศัพท์โดยใช้สื่อภาพประกอบและให้นักเรียนได้สามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ จะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้ดี นอกจากนี้การให้นักเรียนได้ฝึกใช้คำศัพท์โดยแบ่งเวลาเป็นช่วงสั้นๆ จะให้ผลในด้านความคงทนของการเรียนรู้ได้ดีกว่าการฝึกแบบครั้งเดียวจนจบเนื้อหา

จากการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยจะได้ประมวลความรู้ที่ได้มาทั้งหมด อันได้แก่ การสร้างแบบเรียน ความรู้เรื่องคำประสม และความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และการสอนคำศัพท์ มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพฯ ระดับ 5 และหาประสิทธิภาพของแบบเรียนต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเพื่อสร้างแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเสสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบเรียนตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรได้แก่นักเรียนระดับ 5 โรงเรียนฝรั่งเสสนานาชาติกรุงเทพ ปีการศึกษา 2555-2556 (ระหว่างวันที่ 3 ก.ย. 2555 ถึงวันที่ 28 มิ.ย. 2556) ที่เลือกเรียนภาษาไทยสัปดาห์ละ 3 คาบ จำนวน 21 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนระดับ 5 โรงเรียนฝรั่งเสสนานาชาติกรุงเทพ ปีการศึกษา 2555-2556 จำนวน 10 คน จากการคัดเลือกแบบเจาะจงโดยครูผู้สอน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยพิจารณาคัดเลือกคำศัพท์ในบริบทที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนจากบัญชีคำพื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โครงการศึกษาคำพื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา พ.ศ. 2529 - 2531 และจากรายงานการวิจัยเรื่อง การกำหนดคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับต้น โดย ผ.ศ. รุ่งฤดี แพลงสร จากนั้นจึงนำมาจัดหมวดหมู่เพื่อให้ง่ายต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วยบทเรียนเรื่องคำประสมจำนวน 10 บท และแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำประสม และคำศัพท์พื้นฐานที่ใช้ในการเรียน การสอนภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 และสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับต้น
2. สํารวจและคัดเลือกคำประสม เพื่อนํามาสร้างแบบเรียนเรื่องคำประสม จำนวน 10 บท และแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ ดังนี้

2.1 บทที่ 1 คำประสม

- ความหมายของคำประสม
- ลักษณะความหมายของคำประสม
- ประเภทของคำประสม
- ข้อสังเกต

2.2 บทที่ 2 คำประสมหมวดอาหาร

2.3 บทที่ 3 คำประสมหมวดเครื่องแต่งกาย

2.4 บทที่ 4 คำประสมหมวดเครื่องเรือน

2.5 บทที่ 5 คำประสมหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า

2.6 บทที่ 6 คำประสมหมวดพืชและสัตว์

2.7 บทที่ 7 คำประสมหมวดกีฬา

2.8 บทที่ 8 คำประสมหมวดยานพาหนะ

2.9 บทที่ 9 คำประสมหมวดสถานที่

2.10 บทที่ 10 คำประสมหมวดอาชีพ

2.11 แบบทดสอบ

3. นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยมีผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่าน คือ :

- อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร

อาจารย์พิเศษ สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- อาจารย์ชัชวีร์วรรณ ไชยวัฒน์

อาจารย์สอนภาษาและวัฒนธรรมไทย โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ

- อาจารย์วาทีต พุ่มอยู่

อาจารย์ประจำโครงการ Intensive Thai Program ศูนย์บริการวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. นำผลการประเมินที่ได้จากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาปรับปรุงแก้ไขแบบเรียนตามข้อเสนอแนะให้ถูกต้องสมบูรณ์

5. นำแบบเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง และนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างตามลำดับ

3. การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยนำแบบเรียนเรื่องคำประสมจำนวน 10 บท และแบบทดสอบ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบ จากนั้นจึงนำมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ สำหรับผลการตรวจสอบแบบเรียนของผู้เชี่ยวชาญ สามารถสรุปประเด็นสำคัญๆ ในการแก้ไขและปรับปรุงได้ดังต่อไปนี้

1. ปรับปรุงการจัดรูปแบบการนำเสนอของแบบเรียน ให้อยู่ในรูปแบบเดียวกันตลอดทั้งเล่ม เช่น ขนาดตัวอักษรของหัวข้อในแต่ละบท
2. แก้ไขภาพประกอบบางบท จากภาพขาวดำให้เป็นภาพสีเหมือนกันตลอดทั้งเล่ม และเปลี่ยนภาพประกอบบางภาพเพื่อสื่อให้เห็นความหมายของคำได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
3. แก้ไขตัวอย่างประโยคบางประโยคให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน
4. เพิ่มเชิงอรรถ เพื่ออธิบายความหมายเพิ่มเติมของคำศัพท์บางคำ เช่น สามล้อ
5. แก้ไขแบบฝึกหัดบางบทเพื่อให้มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน เช่น เพิ่มจำนวนตัวเลือกให้มีมากกว่าคำถามสำหรับแบบฝึกหัดเติมคำในช่องว่าง เป็นต้น

สำหรับผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศส นานาชาติกรุงเทพฯ ระดับ 5 ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปเล่ม ด้านเนื้อหา และด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ โดยผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.36 สามารถนำไปใช้เป็นแบบเรียนประกอบการเรียนการสอนได้

4. การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบเรียนเรื่องคำประสมจำนวน 10 บท ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 – 2556 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ จำนวน 10 คน เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สัปดาห์ที่	วันที่	เวลา	รายการดำเนินการทดลอง
1	6 พฤศจิกายน 2555	14.05น. - 15.05น.	ปฐมนิเทศ และ บทที่ 1 คำประสม
	7 พฤศจิกายน 2555	15.10น. - 16.10น.	บทที่ 1 คำประสม (ต่อ)
	8 พฤศจิกายน 2555	15.10น. - 16.10น.	บทที่ 2 คำประสมหมวดอาหาร
2	13 พฤศจิกายน 2555	14.05น. - 15.05น.	บทที่ 3 คำประสมหมวดเครื่องแต่งกาย
	14 พฤศจิกายน 2555	15.10น. - 16.10น.	บทที่ 4 คำประสมหมวดเครื่องเรือน
	15 พฤศจิกายน 2555	15.10น. - 16.10น.	บทที่ 5 คำประสมหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า
3	20 พฤศจิกายน 2555	14.05น. - 15.05น.	บทที่ 6 คำประสมหมวดพืชและสัตว์
	21 พฤศจิกายน 2555	15.10น. - 16.10น.	บทที่ 7 คำประสมหมวดกีฬา
	22 พฤศจิกายน 2555	15.10น. - 16.10น.	บทที่ 8 คำประสมหมวดยานพาหนะ
4	27 พฤศจิกายน 2555	14.05น. - 15.05น.	บทที่ 9 คำประสมหมวดสถานที่
	28 พฤศจิกายน 2555	15.10น. - 16.10น.	บทที่ 10 คำประสมหมวดอาชีพ
	29 พฤศจิกายน 2555	15.10น. - 16.10น.	แบบทดสอบหลังเรียน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และสรุปผล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากการดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบเรียน ตามรายละเอียดดังนี้

5.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากแบบฝึกและสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน (ชูศรี พันธุ์ทอง. 2546/49)

สูตร $\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$

เมื่อ \bar{X} = คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N = จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

5.2. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียน
 ฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ ระดับ 5 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์;
 และคนอื่นๆ. 2520: 131)

สูตร $E_1 = \frac{\left[\frac{\sum X}{N} \right]}{P} \times 100$
 $E_2 = \frac{\left[\frac{\sum Y}{N} \right]}{O} \times 100$

เมื่อ E_1 = ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้
 E_2 = ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์การเรียนรู้
 $\sum X$ = ผลรวมของคะแนนกิจกรรมระหว่างเรียนของนักเรียนทุกคน
 (N คน)
 $\sum Y$ = ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
 หลังการเรียน
 P = คะแนนเต็มของกิจกรรมระหว่างเรียน
 O = คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
 N = จำนวนนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่รวบรวมมาจากการทดลองและนำมาวิเคราะห์ เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ ระดับ 5 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน	จำนวนนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X} แทน	คะแนนเฉลี่ย
\sum^X แทน	ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดในแต่ละบทของนักเรียนทุกคน (N คน)
\sum^Y แทน	ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนของนักเรียนทุกคน (N คน)
E_1 แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่กิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ
E_2 แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์การเรียนรู้ ได้แก่การวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ
P แทน	คะแนนเต็มของกิจกรรมระหว่างเรียน
O แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนการทำกิจกรรมของนักเรียนระหว่างการเรียนรู้ทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E_1
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังจากที่นักเรียนเรียนครบทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E_2
3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E_1/E_2)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำประสม สำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพฯ ระดับ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมระหว่างการเรียนทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E_1 ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ตาราง 3 แสดงคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างการเรียนแต่ละบทของแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพฯ ระดับ 5

คนที่	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10
	คะแนน เต็ม 14	คะแนน เต็ม 15	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 15	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 11	คะแนน เต็ม 18	คะแนน เต็ม 10
1	13	14	9	13	9	9	8	9	18	8
2	12	13	9	14	8	9	8	9	16	8
3	13	14	9	13	9	9	9	11	15	9
4	10	15	8	13	8	10	8	11	18	10
5	10	13	8	11	8	6	9	11	12	9
6	12	14	8	13	9	9	9	9	16	10
7	12	13	7	15	9	9	9	8	18	10
8	9	10	8	12	7	7	7	7	11	7
9	12	9	9	8	8	7	7	9	16	8
10	11	13	8	14	9	8	9	9	14	9

ตาราง 3 (ต่อ)

คนที่	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10
	คะแนน เต็ม 14	คะแนน เต็ม 15	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 15	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 11	คะแนน เต็ม 18	คะแนน เต็ม 10
Σx	114	128	83	126	84	83	83	93	154	88
\bar{X}	11.4	12.8	8.3	12.6	8.4	8.3	8.3	9.3	15.4	8.8
E_1	81.43	85.33	83.00	84.00	84.00	83.00	83.00	84.55	85.56	88.00
ค่าเฉลี่ยของ E_1 รวม 10 บท เท่ากับ 84.25										

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมระหว่างการเรียนแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5 ในแต่ละบท คิดเป็นร้อยละ 81.43 – 88.00 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.25 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E_1 ที่กำหนดไว้ที่ 80 โดยมีประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละได้ตามลำดับต่อไปนี้

บทที่ 1	ค่าประสม	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	81.43
บทที่ 2	ค่าประสมหมวดอาหาร	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	85.33
บทที่ 3	ค่าประสมหมวดเครื่องแต่งกาย	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	83.00
บทที่ 4	ค่าประสมหมวดเครื่องเรือน	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	84.00
บทที่ 5	ค่าประสมหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	84.00
บทที่ 6	ค่าประสมหมวดพืชและสัตว์	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	83.00
บทที่ 7	ค่าประสมหมวดกีฬา	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	83.00
บทที่ 8	ค่าประสมหมวดยานพาหนะ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	84.55
บทที่ 9	ค่าประสมหมวดสถานที่	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	85.56
บทที่ 10	ค่าประสมหมวดอาชีพ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	88.00

ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่าบทเรียนแต่ละบทรวม 10 บท ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E_1 ซึ่งกำหนดไว้ที่ 80

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E_2

ตาราง 4 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยแบบเรียนเรื่องคำประสม สำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5 ทั้ง 10 บท

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน คะแนนเต็ม 20 คะแนน
1	17
2	18
3	16
4	16
5	17
6	18
7	19
8	17
9	15
10	18
Σ^x	171
\bar{X}	17.1
E_2	85.50

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5 ทั้ง 10 บท คิดเป็นร้อยละ 85.50 สูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E_2 ที่กำหนดไว้ที่ 80 แสดงว่าแบบเรียนเรื่องคำประสมนี้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตาราง 5 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องค่าประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพมหานคร ระดับ 5 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

บทที่	เรื่อง	E_1	E_2
1	ค่าประสม	81.43	-
2	ค่าประสมหมวดอาหาร	85.33	-
3	ค่าประสมหมวดเครื่องแต่งกาย	83.00	-
4	ค่าประสมหมวดเครื่องเรือน	84.00	-
5	ค่าประสมหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า	84.00	-
6	ค่าประสมหมวดพืชและสัตว์	83.00	-
7	ค่าประสมหมวดกีฬา	83.00	-
8	ค่าประสมหมวดยานพาหนะ	84.55	-
9	ค่าประสมหมวดสถานที่	85.56	-
10	ค่าประสมหมวดอาชีพ	88.00	-
คะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียน		84.25	
คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน		-	85.50

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า แบบเรียนเรื่องค่าประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพมหานคร ระดับ 5 ทั้ง 10 บท มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียนทั้ง 10 บท คือ E_1 เท่ากับ 84.25 และประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนครบทั้ง 10 บท คือ E_2 เท่ากับ 85.50

จากประสิทธิภาพข้างต้น แสดงว่าแบบเรียนเรื่องค่าประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพมหานคร ระดับ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้ป็นสื่อในการเรียนการสอนได้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ ระดับ 5 และหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งสามารถสรุป อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ ระดับ 5
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ ระดับ 5 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

1. การวิจัยนี้จะทำให้ได้แบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ ระดับ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. การวิจัยนี้จะ เป็นแนวทางให้แก่ครูผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้นำไปใช้ พัฒนาแบบเรียนเพื่อเสริมสร้างวงคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. รวบรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำประสม แบบเรียน คำศัพท์และการ สอนคำศัพท์
2. กำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
3. สร้างเครื่องมือโดยเก็บรวบรวมคำประสมจากเอกสาร ตำรา และแบบเรียนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะจากบัญชีคำพื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 สำนักวิชาการและมาตรฐาน การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โครงการศึกษาคำพื้นฐานที่ใช้ในการเรียน การสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา พ.ศ. 2529 - 2531

4. นำข้อมูลมาสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5 จำนวน 10 บท ตามที่กำหนดในขอบเขตของการวิจัย
5. นำเครื่องมือดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อแก้ไขปรับปรุง
6. นำแบบเรียนไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองก่อนนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
7. นำผลที่ได้จากการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ
8. นำแบบเรียนที่สมบูรณ์แล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามตารางที่กำหนด
9. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดลองและนำมาวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำประสม ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์; และคนอื่นๆ. 2520: 131)
10. สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้แบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5 อันประกอบด้วยบทเรียนจำนวน 10 บท โดยบทแรกเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับคำประสมในด้านของความหมาย ลักษณะ ประเภท และข้อสังเกตเกี่ยวกับคำประสม ส่วนบทที่ 2 – 10 เป็นการสอนศัพท์คำประสมโดยจัดเป็นหมวดหมู่ต่างๆ

เมื่อนำแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5 มาทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของเครื่องมือ โดยใช้สูตรการคำนวณหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ปรากฏว่าได้ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ระหว่างร้อยละ 81.43 - 88.00 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.25 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับร้อยละ 85.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 สรุปได้ว่าแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5 มีประสิทธิภาพเพียงพอสำหรับนำไปใช้เป็นแบบเรียนเรื่องคำประสม อันจะช่วยพัฒนาและเพิ่มพูนวงคำศัพท์ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน และสามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ต่อไป

อภิปรายผล

จากการวิจัยการสร้างแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5 ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผลดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศส นานาชาติกรุงเทพฯ ระดับ 5 ปรากฏว่า ค่าประสิทธิภาพของ E_1 เท่ากับ 84.25 และค่าประสิทธิภาพของ E_2 เท่ากับ 85.50 สรุปได้ว่าแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศส นานาชาติกรุงเทพฯ ระดับ 5 มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 84.25/85.50 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่าแบบเรียนเรื่องคำประสมนี้มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เนื่องจากการออกแบบและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ การให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นอย่างดีของกลุ่มตัวอย่างช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ปัจจัยเหล่านี้ทำให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ในสมมติฐานการวิจัย ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตได้ดังนี้

1.1. ค่าประสิทธิภาพ E_1 ของบทที่ 1 เท่ากับ 81.43 น้อยกว่าบทอื่นๆ เนื่องจากบทที่ 1 เป็น การเรียนการสอนที่เน้นให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและลักษณะของคำประสม ซึ่งนักเรียน ไม่มีพื้นฐานมาก่อน ทำให้ไม่สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาครอบคลุมได้ทั้งหมดภายในเวลาหนึ่งคาบ ทั้งนี้อาจแก้ปัญหาได้โดยเพิ่มเวลาการสอนบทที่ 1 ซึ่งเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ลักษณะ และการสร้างคำประสม เพื่อให้นักเรียนได้มีเวลาในการทำความเข้าใจคำประสมได้ดียิ่งขึ้นก่อนที่ จะเข้าสู่บทเรียนคำศัพท์ที่เป็นคำประสมต่อไป

1.2. ค่าประสิทธิภาพ E_1 ของบทที่ 10 เท่ากับ 88.00 ซึ่งสูงกว่าบทอื่นๆ ทั้งนี้จากการสังเกต กิจกรรมในชั้นเรียนพบว่านักเรียนกระตือรือร้นและให้ความสนใจเกี่ยวกับหัวข้ออาชีพ และเป็นวงศัพท์ที่ นักเรียนคุ้นเคยมาก่อน เป็นผลให้คะแนนแบบฝึกหัดในบทนี้สูงตามไปด้วย

2. แบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศส นานาชาติกรุงเทพฯ ระดับ 5 มี ค่า ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ใกล้เคียงกัน โดยอยู่ที่ 84.25/85.50 และสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด ซึ่งชี้ให้เห็น ว่านักเรียนสามารถเพิ่มพูนวงศัพท์ได้มากขึ้นจากการเรียนแบบเรียนเรื่องคำประสมทั้ง 10 บท และสามารถ ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้ผลในระดับที่ใกล้เคียงกับการทำกิจกรรมในห้องเรียน ปัจจัยที่ช่วยให้ผล การทดลองสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ก็คือแบบเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอนเรื่องคำประสมเล่มนี้ ได้รับการออกแบบและพัฒนาได้อย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหาเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว นักเรียน มีภาพประกอบดึงดูดความสนใจของนักเรียน ตลอดจนการใช้ประโยคตัวอย่างที่กระชับเข้าใจง่าย ช่วยเสริมให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันบรรยากาศการเรียน การสอนในห้องเรียนที่ผ่อนคลายและเป็นกันเอง ช่วยเสริมสร้างให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ

3. การวิจัยบรรลุมิติประสงค์ที่กำหนดไว้ กล่าวคือ แบบเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

3.1. การสร้างแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพฯ ระดับ 5 ได้ดำเนินการสร้างแบบเรียนและวิจัยตามกระบวนการและขั้นตอนอย่างเป็นลำดับ โดยเริ่มจากการกำหนดกลุ่มผู้เรียน ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน คำประสม คำศัพท์และการสอนคำศัพท์ นำข้อมูลทั้งหมดมาประมวลสร้างแบบเรียนเรื่องคำประสมและนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม จากนั้นจึงนำแบบเรียนที่ผ่านการแก้ไขเบื้องต้นแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา การสร้างแบบเรียน และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม พร้อมกับนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับแก้อีกครั้งเพื่อให้ได้แบบเรียนที่มีความสมบูรณ์มากที่สุด มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบสำหรับเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้สอน เพื่อให้ได้ผลการทดลองที่เป็นการวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนได้อย่างแท้จริง ผู้วิจัยเห็นว่าแบบเรียนเรื่องคำประสมที่สร้างขึ้นนี้เป็นแบบเรียนที่มีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นเครื่องมือการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุมิติประสงค์ในการเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ใหม่ๆ ให้กับนักเรียนได้

3.2. แบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ ระดับ 5 สามารถนำไปปรับใช้เป็นการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติกลุ่มอื่นซึ่งต้องการเพิ่มพูนวงศัพท์ ทั้งนี้เนื่องจากการออกแบบและพัฒนาโดยคำนึงถึงความต้องการของกลุ่มผู้เรียนชาวต่างชาติเป็นหลัก การคัดเลือกคำศัพท์ที่มีความยากง่ายเหมาะสม และอยู่ในบริบทความต้องการใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตประจำวันของผู้เรียน การจัดหมวดหมู่คำศัพท์ช่วยให้ผู้เรียนจัดระเบียบการเรียนรู้คำศัพท์อย่างเป็นระบบ ภาพประกอบสื่อความหมายของคำได้ชัดเจน การใช้ประโยคตัวอย่างที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน บทเรียนแต่ละบทมีทั้งส่วนที่เป็นเนื้อหาความรู้และแบบฝึกหัดทบทวนและฝึกทักษะการนำคำศัพท์มาใช้ในรูปแบบประโยคอันเป็นส่วนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะไปพร้อมๆ กัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1.1 ควรมีการสร้างแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับผู้เรียนระดับต่างๆ โดยเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และสามารถนำไปใช้สื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน

1.2 ควรมีการสร้างแบบเรียนเรื่องคำประสมที่ทำหน้าที่ต่างๆ เช่น คำประสมที่เป็นคำกริยา คำวิเศษณ์ หรือคำบุพบท เป็นต้น

1.3 ควรมีการสร้างแบบเรียนหรือแบบฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องกับการสร้างคำในภาษาไทย เช่น คำซ้ำ คำซ้อน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การสร้างคำเพื่อเพิ่มพูนวงศัพท์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2534). *การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมฯ.
- กฤตยวรรณ บัวชู. (2535). *คำสร้างใหม่ : ศึกษาจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525*.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. วิชาเอกภาษาไทย. พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
ถ่ายเอกสาร.
- กัลยา ไกวัลลภนิช. (2527). *การวิเคราะห์คำศัพท์จากแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่
หนึ่ง : ความถี่ ประโยชน์ในการใช้ทั่วไป และความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ใน
แบบเรียน*. ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กัลยา มงคลชนะชัย. (2548). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำศัพท์ภาษาไทยสำหรับ
นักเรียนต่างชาติ ชั้น Year 1 โรงเรียนนานาชาติ*. วิทยานิพนธ์ กศ. ม. สาขาวิชาเทคโนโลยีทาง
การศึกษา. ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2550, 15 สิงหาคม). *ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐาน
ของโรงเรียนเอกชนนานาชาติ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับ
มัธยมศึกษา*.
- เกษกิตติ ปัญญาไวย์. (2545). *การศึกษาเปรียบเทียบคำประสมจากหมวดคำเรียกเครือญาติและคำเรียก
ส่วนของร่างกาย*. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย). มหาสารคาม:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา ไบกาชุกี. (2520). *การเขียนสื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2523). *แบบเรียนการอ่านและการพิจารณาหนังสือ*. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯการพิมพ์.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2527). *การทำหนังสือสำหรับเด็ก*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: บุรพาสาส์น.
- ชัชวีรวรรณ ไชยวัฒน์ (2554, 16 มกราคม). สัมภาษณ์โดย อมรรัตน์ โชคสุนทสุทธิ์ ที่โรงเรียนฝรั่งเศส
นานาชาติกรุงเทพ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคนอื่นๆ. (2520). *ระบบสื่อการสอน*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี พันธุ์ทอง. (2546). *สถิติเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ทิพพา ไชยฤกษ์. (2534). *โครงสร้างและความหมายของคำประสมในภาษาไทยที่สร้างจากคำเรียกส่วน
ของร่างกายมนุษย์*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- ทรง จิตประสาท. (2534). *การเขียนผลงานทางวิชาการที่เป็นเอกสาร*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- ธวัช ปุณโณทก. (2553). *วิวัฒนาการภาษาไทยและอักษรไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- นพวรรณ พันธุเมธา. (2551). *หนังสืออุเทศภาษาไทย : ภาษาไทย นำศึกษาหาคำตอบ*. กรุงเทพฯ: สำนัก
วิชาการและมาตรฐานการศึกษา สถาบันภาษาไทย.
- นิตยา กาญจนวรรณ. (2551). *การวิเคราะห์โครงสร้างภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บรรจบ พันธุเมธา. (2518). *ลักษณะภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- บันลือ พุกกะวัน. (2536). *วรรณกรรมกับเด็ก*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บำรุง ไตทัศน์. (2524). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. นครปฐม: ภาควิชาหลักสูตรและวิธี
สอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปภาวี โพธิ์ผล. (2551). *การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อทักษะในการเรียนรู้คำศัพท์ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. ถ่ายเอกสาร.
- ประทีป จรัสรุ่งรวีวร. (2514). *การวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในแง่ของ
รูปแบบและวิธีการเสนอเนื้อหา*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2523). *เอกสารประกอบการสอน วิชา ประถม 426 การสอนอ่านเบื้องต้น*. ชลบุรี:
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. (2516). *การศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ผกาศรี เย็นบุตร. (2526). *ทักษะและความรู้ทางภาษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและภาษา
ตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.
- ผะอบ ไปชะกฤษณะ, คุณหญิง. (2538). *ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: รวม
สาส์น (1977).

- พรพิลาส เรื่องโชติวิทย์. (2535). *การวิเคราะห์ความหมายของคำ*. เชียงใหม่: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พัทธยา จิตต์เมตตา. *แนวทางการสอนภาษาไทย - ภาษาที่สองให้ชาวต่างชาติ*. เอกสารประกอบการบรรยาย สหประชากรมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) 26 พฤศจิกายน 2552
- _____. *สื่อการสอน...แบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ*. เอกสารประกอบการอบรมการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ. 13 ธันวาคม 2552 ห้องประชุมชั้น 2 อาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่องสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เพ็ญศรี รังสิยากุล. (2521). *ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มาลินี ณ นคร. (2553). *การสร้างแบบเรียนเรื่องตัวละครภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2539). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- เรืองเดช บันเขื่อนขัตติย์. (2541). *ภาษาศาสตร์ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- รุ่งฤดี แผลงสร. (2551). *การกำหนดคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับต้น*. งานวิจัย. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ่งอรุณ วจนรัตน์ดำรง. (2552). *การสร้างสื่อภาพประกอบคำศัพท์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณพร ศิลาขาว. (2538). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบการสอน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วันเพ็ญ เทพโสภะ. (2550). *หลักภาษาไทยฉบับนักเรียน-นักศึกษา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

- วัลยา ช่างขวัญยืน และคณะ. (2549). *หนังสืออุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 2 : คำการสร้างคำและการยืมคำ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิจิตร ภาณุพงศ์. 2520. *โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิลักษณ์ ศรีป่าซาง. (2549). *รายงานการวิจัยเรื่องการสร้างหนังสือเรียนภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับชาวต่างชาติ*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา วิทยาเขตภาคพายัพ.
- วิสาข์ จัติวัตร. (2541). *การสอนอ่านภาษาอังกฤษ*. นครปฐม: โครงการส่งเสริมการผลิตตำราและเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศักดิ์ศรี ปาณะกุล, ประพิมพ์พรรณ สุธรรมวงศ์ และนพคุณ คุณาชีวะ (2521). *การวิเคราะห์หนังสือแบบเรียน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิธร แสงธนู และ คิด พงศทัต. (2521). *คู่มือครูภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- สมยศ เม่นแย้ม. (2543). *ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ: คู่มือครู*. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- สังเวียน สถษติกุล และคนอื่นๆ. (2530?). *วิธีสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2554). *สถิติการศึกษาเอกชน*. สืบค้นเมื่อ 14 มกราคม 2554, จาก <http://203.146.75.17/opecmis/statFull.php?year=2551>
- สุคนธ์า พุ่มเมือง. (2542). *การวิเคราะห์โครงสร้างและความหมายของคำประสมในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สาขาวิชาภาษาไทย. พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สุนีย์ อัดศาสตร์. (2526). *ความเป็นมาของแบบเรียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูธนบุรี.
- สุนันทา ทองขอน. (2525). *การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและนักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2520). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- โสภิตา เสรีสุชาติ. (2544). *การพัฒนาประสิทธิภาพของกิจกรรมเสริมประกอบการสอนคำศัพท์เพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์*. วิทยานิพนธ์ ศศม. (สาขา การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- หทัย ตันหยง. (2528). *เอกสารคำสอน นส.425 การเขียนหนังสือแบบเรียน*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2532). *รายงานการวิจัยการสร้างหนังสือเรียนเล่มเด็กเชิงวรรณกรรมเพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บริษัทประยูรวงศ์.
- อัมพร แก้วสุวรรณ. (2527). *วิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุดม วโรตม์ลิขิตดิษฐ์. (2539). *ไวยากรณ์ไทยในภาษาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2546). *หลักภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 3. (2547). พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Fries, Charles C. & Traver, A Aileen. (1965). *Teaching & Learning English as a Foreign Language*. Ann Arbor: The University of Michigan Press.
- Mackey, William Francis. (1965). *Language Teaching Analysis*. London: Green Co., Ltd.
- Schmitt., Norbert. (2000). *Vocabulary in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Wilkins, D.A. (1977). *Linguistics in Language Teaching*. London: Edward Arnold.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
บัญชีตาราง

บัญชีตาราง

ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ
กรุงเทพ ระดับ 5 ด้านรูปเล่ม

ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ
กรุงเทพ ระดับ 5 ด้านเนื้อหา

ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ
กรุงเทพ ระดับ 5 ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ

ตารางระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตารางแสดงคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้แต่ละบทของแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับ
นักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5

ตารางแสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ด้วยแบบเรียนเรื่องคำประสม
สำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5 ทั้ง 10 บท

ตารางแสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ
กรุงเทพ ระดับ 5 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ
กรุงเทพ ระดับ 5 ด้านรูปเล่ม

หัวข้อ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การออกแบบปกเหมาะสม สวยงาม	1	2			
2. ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม	1	1	1		
3. ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน	1	2			
4. ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม	2	1			

ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ
กรุงเทพฯ ระดับ 5 ด้านเนื้อหา

หัวข้อ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	2			
2. มีความถูกต้องทางวิชาการ	1	2			
3. ระดับความยาก-ง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	1	2			
4. แบบฝึกมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	2	1			

ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเสนานาชาติ
กรุงเทพ ระดับ 5 ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ

หัวข้อ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเรื่อง คำประสม	2	1			
2. ช่วยเป็นสื่อในการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ	1	1	1		
3. ช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียน	1	2			
4. เป็นแนวทางหรือตัวอย่างในการจัดทำแบบเรียน สำหรับชาวต่างชาติ	1	2			

ตารางระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลำดับที่	วันที่	เวลา	รายการดำเนินการทดลอง
1	6 พฤศจิกายน 2555	14.05น. - 15.05น.	ปฐมนิเทศ และ บทที่ 1 คำประสม
	7 พฤศจิกายน 2555	15.10น. - 16.10น.	บทที่ 1 คำประสม (ต่อ)
	8 พฤศจิกายน 2555	15.10น. - 16.10น.	บทที่ 2 คำประสมหมวดอาหาร
2	13 พฤศจิกายน 2555	14.05น. - 15.05น.	บทที่ 3 คำประสมหมวดเครื่องแต่งกาย
	14 พฤศจิกายน 2555	15.10น. - 16.10น.	บทที่ 4 คำประสมหมวดเครื่องเรือน
	15 พฤศจิกายน 2555	15.10น. - 16.10น.	บทที่ 5 คำประสมหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า
3	20 พฤศจิกายน 2555	14.05น. - 15.05น.	บทที่ 6 คำประสมหมวดพืชและสัตว์
	21 พฤศจิกายน 2555	15.10น. - 16.10น.	บทที่ 7 คำประสมหมวดกีฬา
	22 พฤศจิกายน 2555	15.10น. - 16.10น.	บทที่ 8 คำประสมหมวดยานพาหนะ
4	27 พฤศจิกายน 2555	14.05น. - 15.05น.	บทที่ 9 คำประสมหมวดสถานที่
	28 พฤศจิกายน 2555	15.10น. - 16.10น.	บทที่ 10 คำประสมหมวดอาชีพ
	29 พฤศจิกายน 2555	15.10น. - 16.10น.	แบบทดสอบหลังเรียน

ตาราง แสดงคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้แต่ละบทของแบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับ
นักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5

คนที่	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10
	คะแนนเต็ม 14	คะแนนเต็ม 15	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 15	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 11	คะแนน เต็ม 18	คะแนน เต็ม 10
1	13	14	9	13	9	9	8	9	18	8
2	12	13	9	14	8	9	8	9	16	8
3	13	14	9	13	9	9	9	11	15	9
4	10	15	8	13	8	10	8	11	18	10
5	10	13	8	11	8	6	9	11	12	9
6	12	14	8	13	9	9	9	9	16	10
7	12	13	7	15	9	9	9	8	18	10
8	9	10	8	12	7	7	7	7	11	7
9	12	9	9	8	8	7	7	9	16	8
10	11	13	8	14	9	8	9	9	14	9
Σx	114	128	83	126	84	83	83	93	154	88
\bar{X}	11,4	12,8	8,3	12,6	8,4	8,3	8,3	9,3	15,4	8,8
E_1	81,43	85,33	83,00	84,00	84,00	83,00	83,00	84,55	85,56	88,00
ค่าเฉลี่ยของ E_1 รวม 10 บท เท่ากับ 84.25										

ตารางแสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ด้วยแบบเรียนเรื่องคำประสม
สำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5 ทั้ง 10 บท

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ คะแนนเต็ม 20 คะแนน
1	17
2	18
3	16
4	16
5	17
6	18
7	19
8	17
9	15
10	18
\sum^x	171
\bar{X}	17.1
E_2	85.50

ตารางแสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องค่าประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ
กรุงเทพ ระดับ 5 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

บท ที่	เรื่อง	E ₁	E ₂
1	ค่าประสม	81.43	-
2	ค่าประสมหมวดอาหาร	85.33	-
3	ค่าประสมหมวดเครื่องแต่งกาย	83.00	-
4	ค่าประสมหมวดเครื่องเรือน	84.00	-
5	ค่าประสมหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า	84.00	-
6	ค่าประสมหมวดพืชและสัตว์	83.00	-
7	ค่าประสมหมวดกีฬา	83.00	-
8	ค่าประสมหมวดยานพาหนะ	84.55	-
9	ค่าประสมหมวดสถานที่	85.56	-
10	ค่าประสมหมวดอาชีพ	88.00	-
	คะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียน	84.25	
	คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน	-	85.50

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0519.12/๒๓๖๕ ๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุภูมิวิถ 23 กรุงเทพฯ 10110

๓๐ ตุลาคม 2555

เรื่อง ขอลงความอนุเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีรังษีสรรพาศดีกรุงเทพฯ

เนื่องด้วย นางสาวอมรรัตน์ โชคสุดมธุสุทธิ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสารสนเทศศึกษาไทย
ในฐานะนักศึกษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "แผนเรียนเรื่อง
คำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีรังษีสรรพาศดีกรุงเทพฯ ระดับ 5" โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เบตดา
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณี นี้จึงมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่
เพื่อใช้แผนเรียนเรื่อง คำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีรังษีสรรพาศดีกรุงเทพฯ ระดับ 5 กับนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษา 5ème จำนวน 14 คน จำนวน 1 ห้องเรียน ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2555

จึงเรียนมาเพื่อขอลงความอนุเคราะห์ให้ นางสาวอมรรัตน์ โชคสุดมธุสุทธิ ได้เก็บข้อมูล
เพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเลข สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนี้สิด โทรสารที่ 086-500-9321

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุโขทัย 23 กรุงเทพฯ 10110

3๐ ตุลาคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์พจน์ โชติเกษมeyer

เนื่องด้วย นางสาวอมรรัตน์ โชคสุนทสุทธิ์ มีระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียนเรื่อง คำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งสถานนาชาติกรุงเทพ ระดับ 5” โดยมี อาจารย์พิทยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบเรียน เรื่อง คำประสมสำหรับนักเรียน ระดับ 5 โรงเรียนฝรั่งสถานนาชาติกรุงเทพ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวอมรรัตน์ โชคสุนทสุทธิ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สิ้นศิริกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อมีสิต โทรศัพท์ 086-500-9321

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๕3

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3๑ ตุลาคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนฝรั่งเสสนามหาชาติกรุงเทพ

เมื่อด้วย นางสาวอมรรัตน์ โชคสุนทสุทธิ์ บัณฑิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียนเรื่อง
คำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเสสนามหาชาติกรุงเทพ ระดับ 5” โดยมี อาจารย์พิทธยา จิตต์เนตดา
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ชัชวีร์วรรณ ไชยวัฒน์
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบเรียนเรื่อง คำประสมสำหรับนักเรียน ระดับ 5 โรงเรียนฝรั่งเสสนามหาชาติกรุงเทพ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวอมรรัตน์ โชคสุนทสุทธิ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเลข / สอนตามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-500-9321

ที่ ศธ 0519.12/๒๕51

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

30 ตุลาคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

เนื่องด้วย นางสาวฉมรรัตน์ ไชคสุนทรสุทธิ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาคต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "แบบเรียนเรื่อง คำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเทศบาลนครภูเก็ต ระดับ 5" โดยมี อาจารย์พิศรญา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์วราภิต พุ่มลุ่ม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบเรียนเรื่อง คำประสมสำหรับนักเรียน ระดับ 5 โรงเรียนฝรั่งเทศบาลนครภูเก็ต

จึงเรียนมาเพื่อขอทราบอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวฉมรรัตน์ ไชคสุนทรสุทธิ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

พิกัดเลขที่ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนี้: โทรศัพท์ 086-500-9321

ภาคผนวก ค
แบบประเมินคุณภาพแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมิน

แบบเรียนเรื่อง คำประสมสำหรับนักเรียนระดับ 5 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพ

กรุณาใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ท่านประเมิน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านรูปเล่ม					
1.1. การออกแบบปกเหมาะสม สวยงาม	/				
1.2. ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม	/				
1.3. ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน	/				
1.4. ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม	/				
2. ด้านเนื้อหา					
2.1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/				
2.2. มีความถูกต้องทางวิชาการ	/				
2.3. ระดับความยาก-ง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	/				
2.4. แบบฝึกมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	/				
3. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ					
3.1. เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเรื่อง คำประสม	/				
3.2. ช่วยเป็นสื่อในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	/				
3.3. ช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียน	/				
3.4. เป็นแนวทางหรือตัวอย่างในการจัดทำแบบเรียนสำหรับชาวต่างชาติ	/				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ลงชื่อ พริษฐ์ ใจพิสุทธิ์ ผู้ประเมิน
 (น.ศ. พริษฐ์ ใจพิสุทธิ์)
 วันที่ ๓๐ / ๓๑ / ๒๕๕๕

แบบประเมิน

แบบเรียนเรื่อง คำประสมสำหรับนักเรียนระดับ 5 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ

กรุณาใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ท่านประเมิน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านรูปเล่ม					
1.1. การออกแบบปกเหมาะสม สวยงาม		✓			
1.2. ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม		✓			
1.3. สีลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน		✓			
1.4. ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม		✓			
2. ด้านเนื้อหา					
2.1. ลอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			
2.2. มีความถูกต้องทางวิชาการ		✓			
2.3. ระดับความยาก-ง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน		✓			
2.4. แบบฝึกมีความเหมาะสมกับผู้เรียน		✓			
3. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ					
3.1. เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเรื่อง คำประสม		✓			
3.2. ช่วยเป็นสื่อในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ		✓			
3.3. ช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียน		✓			
3.4. เป็นแนวทางหรือตัวอย่างในการจัดทำแบบเรียนสำหรับชาวต่างชาติ		✓			

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นแบบเรียนที่มีทรงกลมสวยงาม น่าสนใจ ระดับความ
 ขาดร้าย และ มีรูปเล่มเหมาะสมดี และ สดวกกับนักเรียน นอกจากนี้ ประโยชน์ที่
 นำเสนอ เป็นวัตถุประสงค์ที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งถือว่า
 เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน พร้อมทั้งมีนอกเหนือจากที่ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาแล้ว
 ยังทำมีผลงานที่น่าสนใจในการเกิดภาพประกอบที่น่าสนใจอีกด้วย

ลงชื่อ ธีระ ธีระ ผู้ประเมิน
 นางสาวธีระ ธีระ

วันที่

แบบประเมิน

แบบเรียนเรื่อง คำประสมสำหรับนักเรียนระดับ 5 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ

กรุณาใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ท่านประเมิน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านรูปเล่ม					
1.1. การออกแบบปกเหมาะสม สวยงาม		✓			
1.2. ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม			✓		
1.3. ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน		✓			
1.4. ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม	✓				
2. ด้านเนื้อหา					
2.1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			
2.2. มีความถูกต้องทางวิชาการ		✓			
2.3. ระดับความยาก-ง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน		✓			
2.4. แบบฝึกมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	✓				
3. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ					
3.1. เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเรื่อง คำประสม	✓				
3.2. ช่วยเป็นสื่อในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ			✓		
3.3. ช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียน		✓			
3.4. เป็นแนวทางหรือตัวอย่างในการจัดทำแบบเรียนสำหรับชาวต่างชาติ	✓				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ _____

ลงชื่อ (ชื่อ) / (ชื่อ) ผู้ประเมิน
 (ชื่อ) (ชื่อ)
 วันที่ 31 ตุลาคม 55

ภาคผนวก ง
แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำประสมคืออะไร

วิชา ภาษาไทย

เวลา 45 นาที

1. สาระสำคัญ

คำประสม เป็นการสร้างคำแบบหนึ่งในภาษาไทย โดยนำเอาคำมูล 2 คำหรือมากกว่ามาเรียงต่อกันเป็นคำใหม่ ความหมายใหม่ อาจมีเค้าของความหมายเดิมหรือไม่ก็ได้

2. วัตถุประสงค์

1. นักเรียนเข้าใจความหมายของคำประสม ลักษณะของคำประสม และการสร้างคำประสม
2. นักเรียนสามารถบอกความแตกต่างระหว่างคำประสม กับคำมูล วลี และประโยคได้

3. เนื้อหาสาระ

1. ความหมายของคำมูลและคำประสม
2. ลักษณะของคำประสม
3. การสร้างคำประสม
4. ข้อสังเกตของคำประสม

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ "น้ำ" "แข็ง" และ "น้ำแข็ง" จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายของคำทั้งสามคำ
2. ครูตั้งคำถามเพื่อพัฒนาการคิดกับนักเรียนว่าทั้งสามคำมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายความหมายของคำมูล และคำประสม พร้อมกับยกตัวอย่าง
2. ครูยกตัวอย่างคำศัพท์บนกระดานและให้นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มว่าคำใดเป็นคำมูลและคำใดเป็นคำประสม
3. ครูอธิบายลักษณะของคำประสม วิธีสร้างคำประสม และข้อสังเกต พร้อมยกตัวอย่างคำประสมประกอบ
4. ครูอ่านลักษณะของคำประสมที่ละข้อ แล้วให้นักเรียนเลือกคำประสมบนกระดานที่มีลักษณะตรงกับที่ครูอ่าน
5. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 และ 2
6. ครูและนักเรียนช่วยกันตรวจแบบฝึกหัด

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปความหมายและลักษณะของคำประสม

5. สื่อการสอน

1. แบบเรียนเรื่องคำประสม บทที่ 1 (คำประสมคืออะไร)
2. บัตรคำ

6. การวัดและประเมินผล

คะแนนจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำประสมหมวดอาหาร

วิชา ภาษาไทย

เวลา 45 นาที

1. สาระสำคัญ

อาหารเป็นหนึ่งในปัจจัย 4 ที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์ คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารจึงเป็นคำศัพท์พื้นฐานที่ชาวต่างชาติควรเรียนรู้เพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

2. วัตถุประสงค์

นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสามารถนำไปใช้แต่งประโยคได้

3. เนื้อหาสาระ

ศัพท์คำประสมหมวดอาหาร

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูทบทวนความหมายและลักษณะของคำประสม
2. ครูนำรูปอาหารประเภทต่างๆ ให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนลองช่วยกันบอกว่าเป็น

อาหารอะไรบ้าง

3. ตั้งคำถามให้นักเรียนลองคิดดูว่ามีคำใดบ้างที่เป็นคำประสม

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ทีละคำ
2. นักเรียนและครูช่วยกันหาว่าคำประสมแต่ละคำประกอบด้วยคำอะไรบ้าง แต่ละคำมีความหมายว่าอย่างไร และเมื่อนำมารวมกันแล้วมีความหมายอย่างไร
3. ครูและนักเรียนช่วยกันแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์นั้น
4. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 (จับคู่คำศัพท์กับภาพ) เพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจ

ขั้นสรุป

1. ครูเฉลยแบบฝึกหัดที่ 1 และทบทวนความหมายของคำแต่ละคำไปพร้อมกับนักเรียน
2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 และ 3 เป็นการบ้าน นำมาส่งในชั่วโมงต่อไป

5. สื่อการสอน

1. แบบเรียนเรื่องคำประสม บทที่ 2 (คำประสมหมวดอาหาร)
2. บัตรภาพอาหาร

6. การวัดและประเมินผล

คะแนนจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง คำประสมหมวดเครื่องแต่งกาย

วิชา ภาษาไทย

เวลา 45 นาที

1. สาระสำคัญ

เครื่องนุ่งห่มหรือเครื่องแต่งกายเป็นหนึ่งในปัจจัย 4 ที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์ คำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายจึงเป็นคำศัพท์พื้นฐานอีกหมวดหนึ่งที่ชาวต่างชาติควรเรียนรู้ เพื่อให้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

2. วัตถุประสงค์

นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสามารถนำไปใช้แต่งประโยคได้

3. เนื้อหาสาระ

ศัพท์คำประสมหมวดเครื่องแต่งกาย

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับการแต่งกายของนักเรียน แล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง คำประสมหมวดเครื่องแต่งกาย

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ทีละคำ
2. นักเรียนและครูช่วยกันหาคำประสมแต่ละคำประกอบด้วยคำอะไรบ้าง แต่ละคำมีความหมายว่าอย่างไร และเมื่อนำมารวมกันแล้วมีความหมายอย่างไร
3. ครูและนักเรียนช่วยกันแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์นั้น
4. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 (จับคู่คำศัพท์กับภาพ) เพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจ

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนช่วยกันตรวจแบบฝึกหัดที่ 1 พร้อมๆ กัน
2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 และ 3 เป็นการบ้าน นำมาส่งในชั่วโมงต่อไป

5. สื่อการสอน

แบบเรียนเรื่องคำประสม บทที่ 3 (คำประสมหมวดเครื่องแต่งกาย)

6. การวัดและประเมินผล

คะแนนจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คำประสมหมวดเครื่องเรือน

วิชา ภาษาไทย

เวลา 45 นาที

1. สาระสำคัญ

เครื่องเรือนเป็นสิ่งของเครื่องใช้ที่มีอยู่ในบ้านทุกบ้าน การเรียนรู้คำเรียกเครื่องเรือนต่างๆ และสามารถนำไปใช้สื่อสารได้จึงจำเป็นต่อชาวต่างชาติ

2. วัตถุประสงค์

นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสามารถนำไปใช้แต่งประโยคได้

3. เนื้อหาสาระ

ศัพท์คำประสมหมวดเครื่องเรือน

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ครูนำภาพเครื่องเรือนต่างๆ ให้นักเรียนดู และให้นักเรียนลองบอกชื่อเครื่องเรือนในแต่ละรูป จากนั้นจึงเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง คำประสมหมวดเครื่องเรือน

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ทีละคำ
2. นักเรียนและครูช่วยกันหาคำประสมแต่ละคำประกอบด้วยคำอะไรบ้าง แต่ละคำมีความหมายว่าอย่างไร และเมื่อนำมารวมกันแล้วมีความหมายอย่างไร

3. ครูและนักเรียนช่วยกันแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์นั้น

4. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 (จับคู่คำศัพท์กับภาพ) เพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจ

ขั้นสรุป

1. ครูเฉลยแบบฝึกหัดที่ 1 และทบทวนความหมายของคำแต่ละคำไปพร้อมกับนักเรียน
2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 และ 3 เป็นการบ้าน นำมาส่งในชั่วโมงต่อไป

5. สื่อการสอน

1. แบบเรียนเรื่องคำประสม บทที่ 4 (คำประสมหมวดเครื่องเรือน)
2. บัตรภาพเครื่องเรือน

6. การวัดและประเมินผล

คะแนนจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง คำประสมหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า

วิชา ภาษาไทย

เวลา 45 นาที

1. สาระสำคัญ

คำเรียกเครื่องใช้ไฟฟ้าเป็นการสร้างคำขึ้นใหม่โดยใช้หลักการของคำประสม การเรียนรู้คำเรียกเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ เหล่านี้ จึงเป็นประโยชน์ต่อชาวต่างชาติในการนำคำเหล่านี้ไปใช้สื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน

2. วัตถุประสงค์

นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสามารถนำไปใช้แต่งประโยคได้

3. เนื้อหาสาระ

ศัพท์คำประสมหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ครูนำภาพเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ ให้นักเรียนดู และให้นักเรียนลองบอกชื่อเครื่องใช้ไฟฟ้าในแต่ละรูป จากนั้นจึงเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง คำประสมหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ทีละคำ
2. นักเรียนและครูช่วยกันหาคำประสมแต่ละคำประกอบด้วยคำอะไรบ้าง แต่ละคำมีความหมายว่าอย่างไร และเมื่อนำมารวมกันแล้วมีความหมายอย่างไร
3. ครูและนักเรียนช่วยกันแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์นั้น
4. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 (จับคู่คำศัพท์กับภาพ) เพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจ

ขั้นสรุป

1. ครูเฉลยแบบฝึกหัดที่ 1 และทบทวนความหมายของคำแต่ละคำไปพร้อมกับนักเรียน
2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 และ 3 เป็นการบ้าน นำมาส่งในชั่วโมงต่อไป

5. สื่อการสอน

1. แบบเรียนเรื่องคำประสม บทที่ 5 (คำประสมหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า)
2. บัตรภาพเครื่องใช้ไฟฟ้า

6. การวัดและประเมินผล

คะแนนจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง คำประสมหมวดพีชและสัตว์

วิชา ภาษาไทย

เวลา 45 นาที

1. สาระสำคัญ

พีชและสัตว์ต่างๆ มีชื่อเรียกตามลักษณะและที่มาของมัน โดยการนำเอาคำมาประสมกันเข้าเป็นคำใหม่ การเรียนรู้คำเรียกชื่อพีชและสัตว์เหล่านี้จึงเป็นการเรียนรู้ลักษณะและที่มาของมันไปด้วย

2. วัตถุประสงค์

นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสามารถนำไปใช้แต่งประโยคได้

3. เนื้อหาสาระ

ศัพท์คำประสมหมวดพีชและสัตว์

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ครูตั้งคำถามนักเรียนว่ารู้จักพีชและสัตว์อะไรบ้าง จากนั้นจึงเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง คำประสมหมวดพีชและสัตว์

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ทีละคำ
2. นักเรียนและครูช่วยกันหาคำประสมแต่ละคำประกอบด้วยคำอะไรบ้าง แต่ละคำมีความหมายว่าอย่างไร และเมื่อนำมารวมกันแล้วมีความหมายอย่างไร
3. ครูและนักเรียนช่วยกันแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์นั้น
4. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 (จับคู่คำศัพท์กับภาพ) เพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจ

ขั้นสรุป

1. ครูเฉลยแบบฝึกหัดที่ 1 และทบทวนความหมายของคำแต่ละคำไปพร้อมกับนักเรียน
2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 และ 3 เป็นการบ้าน นำมาส่งในชั่วโมงต่อไป

5. สื่อการสอน

แบบเรียนเรื่องคำประสม บทที่ 6 (คำประสมหมวดพีชและสัตว์)

6. การวัดและประเมินผล

คะแนนจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง คำประสมหมวดกีฬา

วิชา ภาษาไทย

เวลา 45 นาที

1. สาระสำคัญ

ชื่อกีฬาประเภทต่างๆ ตั้งขึ้นตามลักษณะของกิจกรรม โดยนำคำมาประสมเข้าด้วยกัน

2. วัตถุประสงค์

นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสามารถนำไปใช้แต่งประโยคได้

3. เนื้อหาสาระ

ศัพท์คำประสมหมวดกีฬา

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ครูตั้งคำถามนักเรียนว่าชอบเล่นกีฬาอะไรบ้าง จากนั้นจึงเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง คำประสมหมวดกีฬา

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ทีละคำ
2. นักเรียนและครูช่วยกันหาคำประสมแต่ละคำประกอบด้วยคำอะไรบ้าง แต่ละคำมีความหมายว่าอย่างไร และเมื่อนำมารวมกันแล้วมีความหมายอย่างไร
3. ครูและนักเรียนช่วยกันแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์นั้น
4. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 (จับคู่คำศัพท์กับภาพ) เพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจ

ขั้นสรุป

1. ครูเฉลยแบบฝึกหัดที่ 1 และทบทวนความหมายของคำแต่ละคำไปพร้อมกับนักเรียน
2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 และ 3 เป็นการบ้าน นำมาส่งในชั่วโมงต่อไป

5. สื่อการสอน

แบบเรียนเรื่องคำประสม บทที่ 7 (คำประสมหมวดกีฬา)

6. การวัดและประเมินผล

คะแนนจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง คำประสมหมวดยานพาหนะ

วิชา ภาษาไทย

เวลา 45 นาที

1. สาระสำคัญ

การตั้งชื่อยานพาหนะเป็นการประสมคำขึ้นมาโดยตั้งขึ้นตามลักษณะและจุดประสงค์การใช้

2. วัตถุประสงค์

นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสามารถนำไปใช้แต่งประโยคได้

3. เนื้อหาสาระ

ศัพท์คำประสมหมวดยานพาหนะ

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ครูตั้งคำถามนักเรียนว่าเคยเดินทางโดยพาหนะใดบ้าง จากนั้นจึงเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน

เรื่อง คำประสมหมวดยานพาหนะ

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ทีละคำ
2. นักเรียนและครูช่วยกันหาคำประสมแต่ละคำประกอบด้วยคำอะไรบ้าง แต่ละคำมีความหมายว่าอย่างไร และเมื่อนำมารวมกันแล้วมีความหมายอย่างไร
3. ครูและนักเรียนช่วยกันแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์นั้น
4. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 (จับคู่คำศัพท์กับภาพ) เพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจ

ขั้นสรุป

1. ครูเฉลยแบบฝึกหัดที่ 1 และทบทวนความหมายของคำแต่ละคำไปพร้อมกับนักเรียน
2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 และ 3 เป็นการบ้าน นำมาส่งในชั่วโมงต่อไป

5. สื่อการสอน

แบบเรียนเรื่องคำประสม บทที่ 8 (คำประสมหมวดยานพาหนะ)

6. การวัดและประเมินผล

คะแนนจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง คำประสมหมวดสถานที่

วิชา ภาษาไทย

เวลา 45 นาที

1. สาระสำคัญ

การเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ เราจำเป็นต้องรู้จักคำเรียกของสถานที่นั้นๆ นักเรียนจึงควรรู้จักคำเรียกสถานที่ต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

2. วัตถุประสงค์

นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสามารถนำไปใช้แต่งประโยคได้

3. เนื้อหาสาระ

ศัพท์คำประสมหมวดสถานที่

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ครูตั้งคำถามพูดคุยกับนักเรียนว่าในสัปดาห์นี้นักเรียนไปที่ไหนกันมาบ้าง จากนั้นจึงเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง คำประสมหมวดสถานที่

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ทีละคำ
2. นักเรียนและครูช่วยกันหาคำประสมแต่ละคำประกอบด้วยคำอะไรบ้าง แต่ละคำมีความหมายว่าอย่างไร และเมื่อนำมารวมกันแล้วมีความหมายอย่างไร
3. ครูและนักเรียนช่วยกันแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์นั้น
4. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 (จับคู่คำศัพท์กับภาพ) เพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจ

ขั้นสรุป

1. ครูเฉลยแบบฝึกหัดที่ 1 และทบทวนความหมายของคำแต่ละคำไปพร้อมกับนักเรียน
2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 และ 3 เป็นการบ้าน นำมาส่งในชั่วโมงต่อไป

5. สื่อการสอน

แบบเรียนเรื่องคำประสม บทที่ 9 (คำประสมหมวดสถานที่)

6. การวัดและประเมินผล

คะแนนจากการทำแบบฝึกหัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง คำประสมหมวดอาชีพ

วิชา ภาษาไทย

เวลา 45 นาที

1. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพที่นักเรียนพบเห็นอยู่บ่อยๆ เป็นการช่วยเพิ่มโอกาสให้นักเรียนบอกเล่า พูดคุย สื่อสารได้มากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์

นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสามารถนำไปใช้แต่งประโยคได้

3. เนื้อหาสาระ

ศัพท์คำประสมหมวดอาชีพ

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ครูนำบัตรภาพอาชีพต่างๆ ให้นักเรียนดู และถามนักเรียนว่ารู้จักอาชีพอะไรบ้าง จากนั้นจึงเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่อง คำประสมหมวดอาชีพ

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ทีละคำ
2. นักเรียนและครูช่วยกันหาคำประสมแต่ละคำประกอบด้วยคำอะไรบ้าง แต่ละคำมีความหมายว่าอย่างไร และเมื่อนำมารวมกันแล้วมีความหมายอย่างไร

3. ครูและนักเรียนช่วยกันแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์นั้น

4. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 (จับคู่คำศัพท์กับภาพ) เพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจ

ขั้นสรุป

1. ครูเฉลยแบบฝึกหัดที่ 1 และทบทวนความหมายของคำแต่ละคำไปพร้อมกับนักเรียน
2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 และ 3 เป็นการบ้าน นำมาส่งในชั่วโมงต่อไป

5. สื่อการสอน

1. แบบเรียนเรื่องคำประสม บทที่ 10 (คำประสมหมวดอาชีพ)
2. บัตรภาพอาชีพต่างๆ

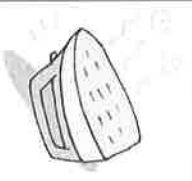
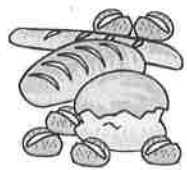

6. การวัดและประเมินผล

คะแนนจากการทำแบบฝึกหัด

ภาคผนวก จ
แบบเรียนเรื่องคำประสม
สำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5

แบบเรียนเรื่อง คำประสม

สำหรับนักเรียนระดับ 5 โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ

					
	<div style="text-align: center;"> <p>สวน นัก หมอ</p> <p>ช่าง ที่ โรง ห้อง</p> <p>ของ เรียน รถ เครื่อง</p> <p>หัว ชุด</p> </div>				
					
					
					

อมรรัตน์ โชคสุนทสุทธิ์

คำนำ

แบบเรียนเรื่อง คำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ ระดับ 5 นี้จัดทำขึ้นเพื่อเพิ่มพูนวงศัพท์ให้กับนักเรียนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยการสอนศัพท์คำประสมซึ่งสร้างขึ้นจากคำพื้นฐานที่นักเรียนได้เรียนหรือรู้จักอยู่ก่อนแล้ว

โครงสร้างแบบเรียนเริ่มจากการปูพื้นฐานให้นักเรียนรู้จักคำประสมเสียก่อนในบทแรก จากนั้นจึงเป็นการสอนศัพท์คำประสมในบทที่ 2 – 9 โดยจัดคำศัพท์ไว้เป็นหมวดหมู่ต่างๆ ได้แก่ หมวดอาหาร หมวดเครื่องแต่งกาย หมวดเครื่องเรือน หมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า หมวดพืชและสัตว์ หมวดกีฬา หมวดยานพาหนะ หมวดสถานที่ และหมวดอาชีพ

เนื้อหาในแต่ละบทประกอบด้วย คำศัพท์ ภาพประกอบ ประโยคตัวอย่างการใช้คำศัพท์แบบฝึกหัดท้ายบทเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสามารถนำไปใช้สื่อสารได้จริง นอกจากนี้ยังมีหมวดคำศัพท์เพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนศึกษาเพิ่มเติมอีกด้วย

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณอาจารย์พัชญา จิตต์เมตตา อาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งกรุณาให้คำติชมและคำแนะนำตลอดการจัดทำหนังสือแบบเรียนคำประสมเล่มนี้ และขอขอบคุณสัญญาอนุญาตครีเอทีฟคอมมอนส์ (Creative Commons License) ที่เปิดโอกาสให้ผู้จัดทำสามารถเลือกสรรภาพประกอบที่กำหนดสิทธิ์ภายใต้สัญญาอนุญาตครีเอทีฟคอมมอนส์จากทางอินเทอร์เน็ตมาใช้ประกอบบทเรียน

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบเรียนเล่มนี้จะช่วยให้นักเรียนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสามารถเพิ่มพูนวงศัพท์ใหม่ๆ อันมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสามารถสื่อสารภาษาไทยได้อย่างมั่นใจยิ่งขึ้น

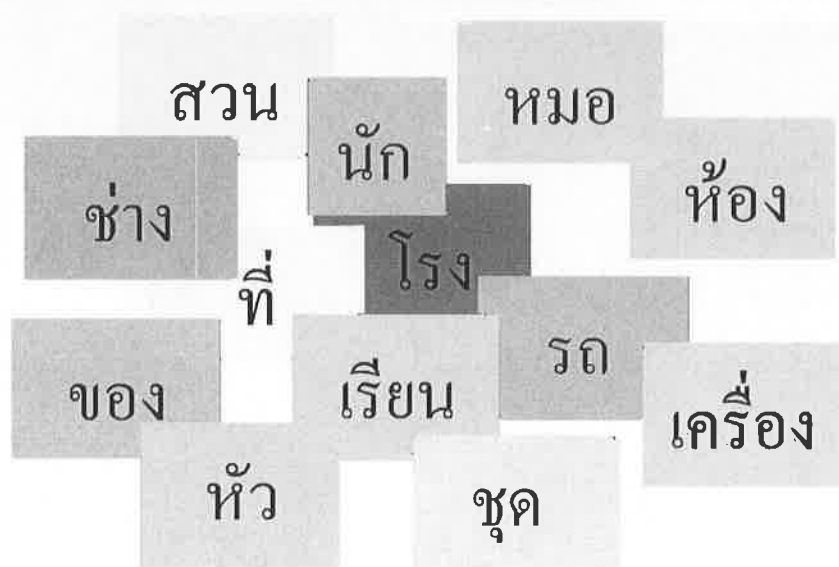
อมรรัตน์ โชคสุนทสุทธิ์

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 คำประสม	88
บทที่ 2 คำประสมหมวดอาหาร	96
บทที่ 3 คำประสมหมวดเครื่องแต่งกาย	103
บทที่ 4 คำประสมหมวดเครื่องเรือน	110
บทที่ 5 คำประสมหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า	117
บทที่ 6 คำประสมหมวดพืชและสัตว์	124
บทที่ 7 คำประสมหมวดกีฬา	131
บทที่ 8 คำประสมหมวดยานพาหนะ	138
บทที่ 9 คำประสมหมวดสถานที่	145
บทที่ 10 คำประสมหมวดอาชีพ	152
แบบทดสอบหลังเรียน	159
เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบท	163

บทที่ 1

คำประสม

คำประสมคืออะไร ?

คำประสม คือ การสร้างคำแบบหนึ่งในภาษาไทย โดยนำเอา **คำมูล** 2 คำ หรือมากกว่า มาเรียงต่อกันเป็นคำใหม่ เกิดความหมายใหม่ขึ้น โดยอาจมีเค้าของความหมายเดิมอยู่หรือไม่ก็ได้

คำมูล คือ คำพื้นฐานที่มีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง จะเป็นคำพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ก็ได้ เช่น ข้าว ช้าง กระดาษ ประตุ นาฬิกา

ตัวอย่างคำประสม

น้ำแข็ง = น้ำ + แข็ง

หมายถึง น้ำที่แข็งตัวเป็นก้อน

พ่อครัว = พ่อ + ครัว

หมายถึง คนทำอาหารที่เป็นผู้ชาย

มือถือ = มือ + ถือ

หมายถึง อุปกรณ์ใช้ในการสื่อสารอย่างหนึ่ง

น้ำปลา = น้ำ + ปลา

หมายถึง น้ำสำหรับปรุงอาหารให้มีรสเค็ม

ทำจากปลาหมักกับเกลือ

ลักษณะของคำประสม

ความหมายของคำประสมจำแนกได้เป็น 4 ลักษณะ คือ

1. มีความหมายใหม่ แต่ยังมีเค้าความหมายของคำเดิมเป็นหลัก

เช่น

ยางลบ = ยาง + ลบ

หมายถึง ยางไม้ทำเป็นแท่งใช้ลบรอยดินสอหรือหมึก

เข็มฉีดยา = เข็ม + ฉีด + ยา

หมายถึง เข็มสำหรับใช้ฉีดยาให้ผู้ป่วย

2. มีความหมายเฉพาะ โดยเมื่อนำคำมารวมกันแล้วมีความหมายที่ต้องขยายความ

เช่น

ยาบ้า = ยา + บ้า

หมายถึง คำเรียกยาเสพติดชนิดหนึ่ง

ข้าวต้มมัด* = ข้าว + ต้ม + มัด

หมายถึง ข้าวเหนียวต้มห่อด้วยใบตอง

ข้าวต้มมัดก็เรียก

3. มีความหมายเชิงเปรียบเทียบ หรือมีความหมายแฝงเป็นสำนวน

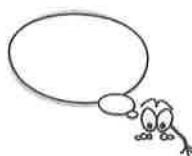
เช่น หูเบา = หู + เบา
หมายถึง เชื่อโดยไม่คิดเสียก่อน

 ยิงฟัน = ยิง + ฟัน
หมายถึง แยกริมฝีปากให้เห็นฟันขบกัน

4. มีความหมายที่ย่อให้สั้นลง มักมีคำต่อไปนี้ประกอบอยู่ข้างหน้า ได้แก่ ชาว ผู้ นัก
ช่าง หมอ โรง เครื่อง ของ ที่

เช่น นักเรียน = นัก + เรียน
หมายถึง ผู้เรียนในโรงเรียน

 เครื่องปรุง = เครื่อง + ปรุง
หมายถึง สิ่งที่ใช้ในการปรุงอาหาร

สร้างคำประสมอย่างไร

คำประสมสร้างโดยนำคำที่มีความหมาย 2 คำหรือมากกว่านั้นมารวมกัน ให้คำต้นเป็น ตัวตั้งมีความหมายสำคัญ คำอื่นช่วยขยายความ

คำตั้ง + คำขยาย

เช่น น้ำหอม = น้ำ + หอม

ปลาดาว = ปลา + ดาว

ผ้าปูโต๊ะ = ผ้า + ปู + โต๊ะ

กล้องส่องทางไกล = กล้อง + ส่อง + ทาง + ไกล

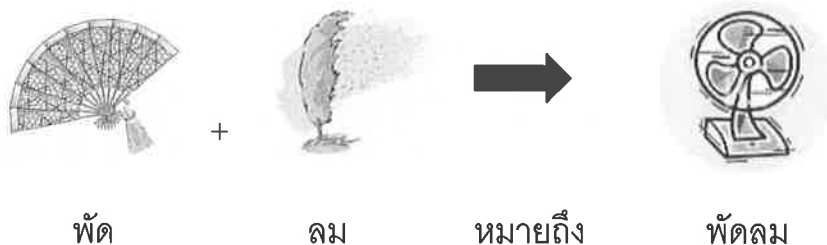

คำที่นำมาประสมกัน จะเป็นคำไทยกับคำไทย คำไทยกับคำภาษาต่างประเทศ หรือคำภาษาต่างประเทศกับคำภาษาต่างประเทศก็ได้ เช่น สลัดผัก (สลัด + ผัก) บัตรเครดิต (บัตร + เครดิต)

ข้อสังเกต

1. ถ้าแยกคำประสมออกเป็นคำๆ แล้ว คำแต่ละคำนั้นจะมีความหมายในตัวเอง
เช่น พัดลม เป็น คำประสม แยกได้เป็น

หลอดไฟ เป็น คำประสม แยกได้เป็น

2. คำประสมจะออกเสียงต่อเนื่องกันไปโดยไม่หยุดหรือเว้นจังหวะระหว่างคำ

เช่น กาแฟเย็น = กาแฟ + เย็น

หมายถึง เครื่องดื่มชนิดหนึ่ง

ดินเหนียว = ดิน + เหนียว

หมายถึง ดินประเภทหนึ่ง

ทบทวนความรู้

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย \checkmark หรือ \times หน้าข้อความต่อไปนี้

- _____ 1. คำประสมเป็นวิธีการสร้างคำแบบหนึ่ง
- _____ 2. เมื่อนำคำ 2 คำมาประสมกัน แล้วได้ความหมายใหม่ขึ้นมา ถือว่าคำๆ นั้น เป็นคำประสม
- _____ 3. เมื่อนำคำ 3 คำมารวมกันเข้าเป็นคำใหม่ เกิดความหมายใหม่ คำๆ นั้นก็เป็นคำประสม
- _____ 4. เมื่อแยกคำประสมออกจากกัน คำที่แยกจะไม่มีความหมาย
- _____ 5. คำว่า ชาวบ้าน นักร้อง ผู้หญิง เป็นคำประสม

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนวงกลมล้อมรอบคำประสม และนำมาเขียนได้ภาพที่มีความหมายตรงกัน

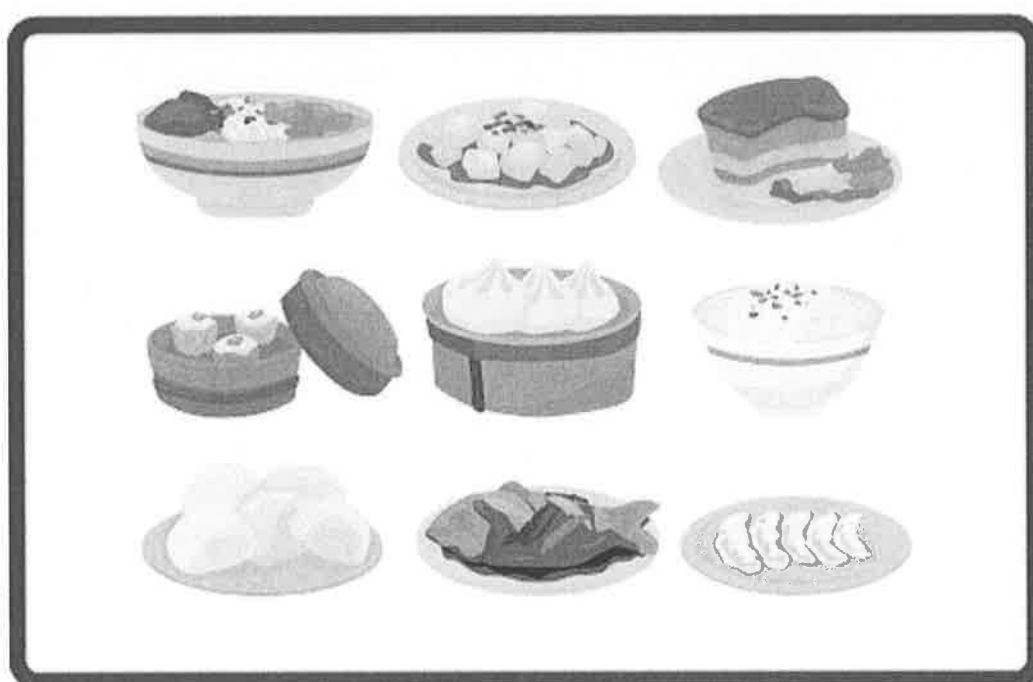
					
	กระดาศ	ลูกกุญแจ	หลอดไฟ	ปลาดาว	
	หนังสือ	แม่เหล็ก	ลูกไก่	ประตู่	
	โรงเรียน	ห้องฟ้า	นาฬิกา	นกหวีด	
	นักเรียน	ทองฟ้า	บันได	แผนที่	
	นักเรียน	ทองฟ้า	บันได	แผนที่	
	นักเรียน	ทองฟ้า	บันได	แผนที่	
	นักเรียน	ทองฟ้า	บันได	แผนที่	
	นักเรียน	ทองฟ้า	บันได	แผนที่	

บทที่ 2

คำประสม

หมวดอาหาร

อาหารที่เรากิน มีชื่อเรียกเป็นคำประสมจำนวนมาก นักเรียนนึกออกไหมว่ามีคำอะไรบ้าง

เรียนรู้คำศัพท์

 <p>มันฝรั่ง (มัน + ฝรั่ง)</p>	<p>แม่ซื้อ มันฝรั่ง มาทำซूप</p>
 <p>ไข่ดาว (ไข่ + ดาว)</p>	<p>ฉันกินข้าวกับ ไข่ดาว ทุกวัน</p>
 <p>ไส้กรอก (ไส้ + กรอก)</p>	<p>ไส้กรอก ทำจากเนื้อสัตว์ผสมเครื่องปรุงแล้วกรอกลงในไส้</p>
 <p>เนยแข็ง (เนย + แข็ง)</p>	<p>คนฝรั่งเศษชอบกิน เนยแข็ง</p>
 <p>นมเปรี้ยว (นม + เปรี้ยว)</p>	<p>เธอชอบดื่ม นมเปรี้ยว เป็นประจำ</p>

 <p>ข้าวผัด (ข้าว + ผัด)</p>	<p>วันนี้เราจะกิน ข้าวผัด</p>
 <p>แกงเขียวหวาน (แกง + เขียว + หวาน)</p>	<p>พ่อชอบกินข้าวราด แกงเขียวหวาน</p>
 <p>ส้มตำ (ส้ม + ตำ)</p>	<p>แม่สั่ง ส้มตำ มากินกับไก่ย่างและข้าวเหนียว</p>
 <p>น้ำแข็งไส (น้ำ + แข็ง + ไส)</p>	<p>น้ำแข็งไส เป็นของหวานหน้าร้อนที่ถูกใจทั้งเด็กและผู้ใหญ่</p>
 <p>น้ำพริก (น้ำ + พริก)</p>	<p>ผมไม่กล้ากิน น้ำพริก เพราะผมไม่ชอบทานเผ็ด</p>

ทบทวนความรู้

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

นมเปรี้ยว

มันฝรั่ง

ข้าวผัด

ไข่ดาว

แกงเขียวหวาน

ส้มตำ

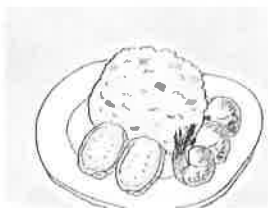
ไส้กรอก

น้ำแข็งไส

เนยแข็ง

น้ำพริก

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนสร้างคำประสมโดยใช้คำตั่งที่กำหนดให้ในกรอบข้างล่างนี้

ข้าว	ไข่	แกง
น้ำ	นม	

.....แกง

.....เจียว

.....เผ็ด

.....ถ้วยเหลือง

.....อัดลม

.....เปรี้ยว

.....ยัดไส้

.....สวย

.....หวาน

.....จืด

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำประสมที่สร้างขึ้นในแบบฝึกหัดที่ 2

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

คำศัพท์เพิ่มเติม

ข้าวสวย (ข้าว + สวย)

ข้าวแกง (ข้าว + แกง)

แกงจืด (แกง + จืด)

แกงส้ม (แกง + ส้ม)

ขนมหวาน (ขนม + หวาน)

ขนมเบื้อง (ขนม + เบื้อง)

ของกิน (ของ + กิน)

ของคาว (ของ + คาว)

ไข่เจียว (ไข่ + เจียว)

ไข่ยัดไส้ (ไข่ + ยัด + ไส้)

น้ำจิ้ม (น้ำ + จิ้ม)

น้ำจืด (น้ำ + จืด)

นมจืด (นม + จืด)

นมถั่วเหลือง (นม + ถั่ว + เหลือง)

ข้าวเหนียว (ข้าว + เหนียว)

ข้าวมันไก่ (ข้าว + มัน + ไก่)

แกงเผ็ด (แกง + เผ็ด)

แกงไก่ (แกง + ไก่)

ขนมครก (ขนม + ครก)

ขนมเค้ก (ขนม + เค้ก)

ของว่าง (ของ + ว่าง)

ของหวาน (ของ + หวาน)

ไข่คน (ไข่ + คน)

ไข่ลูกเขย (ไข่ + ลูก + เขย)

น้ำหวาน (น้ำ + หวาน)

น้ำผลไม้ (น้ำ + ผล + ไม้)

นมข้น (นม + ข้น)

นมข้นหวาน (นม + -ข้น + หวาน)

บทที่ 3

คำประสม หมวดเครื่องแต่งกาย

วันนี้เราจะแต่งตัวอย่างไร ใส่ชุดอะไร กางเกงแบบไหน กระโปรงแบบไหน
นักเรียนทราบหรือไม่ว่ามีเครื่องแต่งกายอะไรบ้างที่เป็นคำประสม

เรียนรู้คำศัพท์

 <p>เสื้อกันหนาว (เสื้อ + กัน + หนาว)</p>	<p>อย่าลืมเอา เสื้อกันหนาว ไปด้วยนะ ที่ฝรั่งเศสหนาวมาก</p>
 <p>ชุดว่ายน้ำ (ชุด + ว่าย + น้ำ)</p>	<p>เธอเตรียม ชุดว่ายน้ำ ไปเล่นน้ำที่ชายทะเล</p>
 <p>ชุดนอน (ชุด + นอน)</p>	<p>แม่ซื้อ ชุดนอน ให้เรา</p>
 <p>ถุงมือ (ถุง + มือ)</p>	<p>ในหน้าหนาวเราควรสวม ถุงมือ เพื่อช่วยให้มืออบอุ่น</p>
 <p>รองเท้า (รอง + เท้า)</p>	<p>เราต้องไม่ลืมถอด รองเท้า ก่อนเข้าบ้าน</p>

 <p>กางเกงขายาว (กางเกง + ขา + ยาว)</p>	<p>เขาไม่ชอบใส่ กางเกงขายาว</p>
 <p>เข็มขัด (เข็ม + ขัด)</p>	<p>เขาสวมกางเกงสีดำ และสวม เข็มขัด สีน้ำตาล</p>
 <p>ผ้าพันคอ (ผ้า + พัน + คอ)</p>	<p>ฉันผูก ผ้าพันคอ เพราะวันนี้อากาศเย็น</p>
 <p>ตุ้มหู (ตุ้ม + หู)</p>	<p>คุณแม่ซื้อ ตุ้มหู คู่ใหม่</p>
 <p>สร้อยข้อมือ (สร้อย + ข้อมือ)</p>	<p>ฉันได้ สร้อยข้อมือ เป็นของขวัญวันเกิด</p>

ทบทวนความรู้

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

ชุดว่ายน้ำ

สร้อยข้อมือ

เข็มขัด

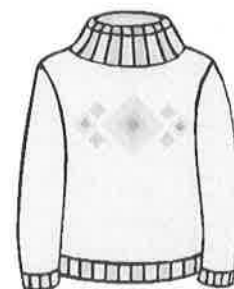
เสื้อมีขนหาว

ถุงมือ

ผ้าพันคอ

ชุดนอน

รองเท้าว

ตุ้มหู

กางเกงขายาว

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง เลือกคำจากกรอบข้างล่างนี้ไปเขียนใต้ภาพที่มีความหมายตรงกัน

หมวกกันน็อก	เสื้อเชิ้ต	กระเป๋าถือ	เสื้อยืด
รองเท้ากีฬา	ถุงนอน	กระเป๋าเดินทาง	ถุงเท้า

		
_____		_____
		

		
_____		_____

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำประสมในแบบฝึกหัดที่ 2

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

คำศัพท์เพิ่มเติม

เลื้อยยึด (เลื้อย + ยึด)

เลื้อยแขนสั้น (เลื้อย + แขน + สั้น)

กางเกงขาสั้น (กางเกง + ขา + สั้น)

กางเกงนอน (กางเกง + นอน)

หมวก + กั้น + น็อก = หมวกกั้นน็อก

หมวก + สาน = หมวกสาน

รองเท้ายกเท้า (รอง + เท้า + ยกเท้า)

รองเท้าสั้นสูง (รอง + เท้า + สั้น + สูง)

ชุดทำงาน (ชุด + ทำ + งาน)

ชุดยกเท้า (ชุด + ยกเท้า)

กระโปรงชุด (กระโปรง + ชุด)

ผ้าถุง (ผ้า + ถุง)

ผ้าคลุมไหล่ (ผ้า + คลุม + ไหล่)

กระเป๋าถือ (กระเป๋า + ถือ)

กระเป๋าสตางค์ (กระเป๋า + สตางค์)

กระเป๋านักเรียน (กระเป๋า + นัก + เรียน)

เสื้อกล้าม (เสื้อ + กล้าม)

เสื้อกันฝน (เสื้อ + กัน + ฝน)

กางเกงสามส่วน (กางเกง + สาม + ส่วน)

กางเกงใน (กางเกง + ใน)

หมวก + แก๊ป = หมวกแก๊ป

หมวก + ปีก + กว้าง = หมวกปีกกว้าง

รองเท้านั่ง (รอง + เท้า + นั่ง)

รองเท้าผ้าใบ (รอง + เท้า + ผ้า + ใบ)

ชุดเดินทาง (ชุด + เดินทาง)

ชุดชั้นใน (ชุด + ชั้น + ใน)

ผ้าถุง (ผ้า + ถุง)

ผ้าเช็ดหน้า (ผ้า + เช็ด + หน้า)

กระเป๋าสะพาย (กระเป๋า + สะพาย)

กระเป๋าเดินทาง (กระเป๋า + เดินทาง)

บทที่ 4

คำประสม หมวดเครื่องเรือน

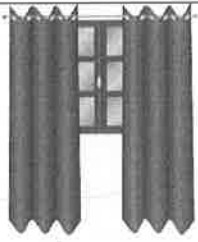
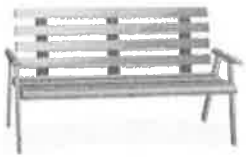

นักเรียนเคยสังเกตไหมว่า คำเรียกเครื่องเรือนหลายชิ้นในบ้านเป็นคำประสม ถ้า
นึกไม่ออก ลองเปิดดูหน้าถัดไปเลยคะ

เรียนรู้คำศัพท์

 <p>ตู้เสื้อผ้า (ตู้ + เสื้อ + ผ้า)</p>	<p>ค้นหาเสื้อสีดำใน ตู้เสื้อผ้า ไม่เจอ</p>
 <p>ลิ้นชัก (ลิ้น + ชัก)</p>	<p>พ่อกับพวงกุญแจไว้ใน ลิ้นชัก</p>
 <p>ชุดรับแขก (ชุด + รับ + แขก)</p>	<p>แม่พาแขกไปนั่งรอที่ ชุดรับแขก</p>
 <p>โต๊ะอาหาร (โต๊ะ + อาหาร)</p>	<p>ถึงเวลาอาหารเย็น ทุกคนอยู่กันพร้อมหน้าที่ โต๊ะอาหาร</p>
 <p>ชั้นหนังสือ (ชั้น + หนังสือ)</p>	<p>ฉันเอาหนังสือไปเก็บที่ ชั้นหนังสือ</p>

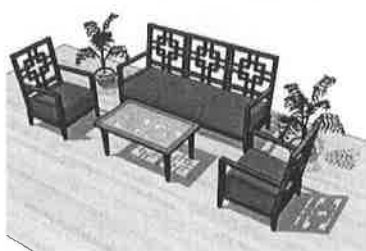
 <p>ผ้าม่าน (ผ้า + ม่าน)</p>	<p>ในห้องของฉันมี ผ้าม่าน สีแดง</p>
 <p>ม้านั่ง (ม้า + นั่ง)</p>	<p>เขานั่งรอเพื่อนที่ ม้านั่ง นี้ทุกวัน</p>
 <p>เก้าอี้โยก (เก้าอี้ + โยก)</p>	<p>คุณปู่ชอบนั่งเล่นที่ เก้าอี้โยก ตอนบ่ายๆ</p>
 <p>โคมไฟ (โคม + ไฟ)</p>	<p>พ่อซื้อ โคมไฟ ใหม่มาไว้ในห้องรับแขก</p>
 <p>หมอนอิง (หมอน + อิง)</p>	<p>แม่ซื้อผ้ามาเย็บ หมอนอิง</p>

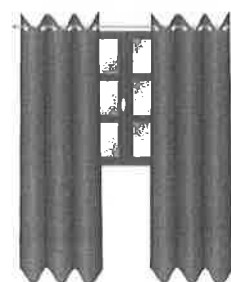
ทบทวนความรู้

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

เก้าอี้โยก

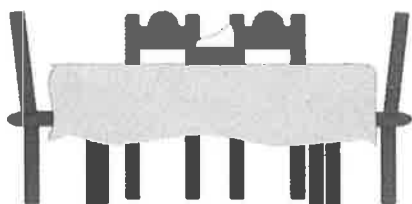
โต๊ะอาหาร

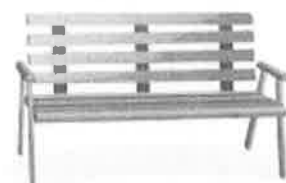
โคมไฟ

ชั้นหนังสือ

ผ้าม่าน

ตู้เสื้อผ้า

ชุดรับแขก

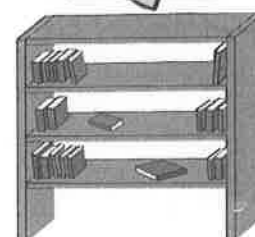

ม้านั่ง

หมอนอิง

ลิ้นชัก

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนสร้างคำประสมโดยใช้คำตั้งที่กำหนดให้ในกรอบข้างล่างนี้

ตู ชั้น	แก้ว ผ้า	โต๊ะ
------------	-------------	------

.....ปูที่นอน

.....ทำงาน

.....รองเท้า

.....โซฟา

.....สนาม

.....ปูโต๊ะ

.....ผ้าใบ

.....วางทีวี

.....อาหาร

.....เก็บของ

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำประสมที่สร้างขึ้นในแบบฝึกหัดที่ 2

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

คำศัพท์เพิ่มเติม

เก้าอี้^๑นวม (เก้าอี้ + นวม)

เก้าอี้^๑พับ (เก้าอี้ + พับ)

โต๊ะ^๑กลาง (โต๊ะ + กลาง)

โต๊ะ^๑ทำงาน (โต๊ะ + ทำ + งาน)

ตู้^๑หนังสือ (ตู้ + หนังสือ)

ตู้^๑เก็บของ (ตู้ + เก็บ + ของ)

ชั้น^๑รองเท้า (ชั้น + รอง + เท้า)

ชั้น^๑วางของ (ชั้น + วาง + ของ)

ที่^๑นั่ง (ที่ + นั่ง)

หมอน^๑ข้าง (หมอน + ข้าง)

ชุด^๑ครัว (ชุด + ครัว)

ชุด^๑ห้องน้ำ (ชุด + ห้อง + น้ำ)

อ่าง^๑ล้างจาน (อ่าง + ล้าง + จาน)

อ่าง^๑ล้างมือ (อ่าง + ล้าง + มือ)

เก้าอี้^๑สนาม (เก้าอี้ + สนาม)

เก้าอี้^๑ผ้าใบ (เก้าอี้ + ผ้า + ใบ)

โต๊ะ^๑ข้างเตียง (โต๊ะ + ข้าง + เตียง)

โต๊ะ^๑เครื่องแป้ง (โต๊ะ + เครื่อง + แป้ง)

ตู้^๑โชว์ (ตู้ + โชว์)

ตู้^๑ปลา (ตู้ + ปลา)

ชั้น^๑เสื้อผ้า (ชั้น + เสื้อ + ผ้า)

ชั้น^๑เก็บเอกสาร (ชั้น + เก็บ + เอกสาร)

ที่^๑นอน (ที่ + นอน)

ผ้า^๑ห่ม (ผ้า + ห่ม)

ชุด^๑ห้องนอน (ชุด + ห้อง + นอน)

ชุด^๑หวาย (ชุด + หวาย)

อ่าง^๑ล้างหน้า (อ่าง + ล้าง + หน้า)

อ่าง^๑อาบน้ำ (อ่าง + อาบ + น้ำ)

บทที่ 5

คำประสม หมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า

เมื่อมีสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ทำให้เราต้องคิดคำเรียกสิ่งของเหล่านั้นขึ้นมาใหม่ด้วยการนำคำที่มีอยู่มาประสมกันเป็นคำใหม่ นักเรียนลองสังเกตคำประสมที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เรียกเครื่องใช้ไฟฟ้าในบทนี้ดูเป็นตัวอย่าง

เรียนรู้คำศัพท์

 <p>ตู้เย็น (ตู้ + เย็น)</p>	<p>อย่าลืมใส่ผลไม้ใน ตู้เย็น</p>
 <p>พัดลม (พัด + ลม)</p>	<p>พ่อเปิด พัดลม ทั้งหมดทุกวันเพราะอากาศร้อนมาก</p>
 <p>เตารีด (เตา + รีด)</p>	<p>แม่หยิบ เตารีด มารีดผ้า</p>
 <p>เตาอบ (เตา + อบ)</p>	<p>ป้าเอาขนมออกจาก เตาอบ</p>
 <p>เตาไมโครเวฟ (เตา + ไมโครเวฟ)</p>	<p>ฉันใช้ เตาไมโครเวฟอุ่นอาหาร</p>

 <p>หม้อหุงข้าว* (หม้อ + หุง + ข้าว)</p>	<p>หม้อหุงข้าว ช่วยให้การหุงข้าวเป็นเรื่องง่าย</p>
 <p>หม้อต้มกาแฟ (หม้อ + ต้ม + กาแฟ)</p>	<p>คุณพ่อเทกกาแฟจาก หม้อต้มกาแฟ</p>
 <p>เครื่องปิ้งขนมปัง (เครื่อง + ปิ้ง + ขนม + ปัง)</p>	<p>ฉันปิ้งขนมปังทานทุกเช้าด้วย เครื่องปิ้งขนมปัง เครื่องนี้</p>
 <p>เครื่องซักผ้า (เครื่อง + ซัก + ผ้า)</p>	<p>เครื่องซักผ้า เครื่องนี้ซักผ้าสะอาดมาก</p>
 <p>เครื่องดูดฝุ่น (เครื่อง + ดูด + ฝุ่น)</p>	<p>แม่บ้านใช้ เครื่องดูดฝุ่น ทำความสะอาดห้องรับแขก</p>

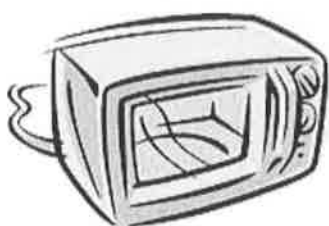
* หม้อหุงข้าวไฟฟ้า ก็เรียก

ทบทวนความรู้

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

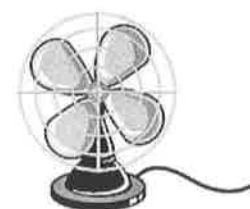
เครื่องปั่นขนมปัง

เครื่องดูดฝุ่น

เตารีด

เครื่องซักผ้า

เตาไมโครเวฟ

เตาอบ

หม้อต้มกาแฟ

หม้อหุงข้าว

ตู้เย็น

พัดลม

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง เติมคำที่กำหนดให้ลงในช่องว่างเพื่อให้ได้คำประสมที่มีความหมาย

มือ	ไฟฟ้า	เครื่อง	กล้อง	หลอด
-----	-------	---------	-------	------

_____ ผสมอาหาร _____ ถ่ายรูป กระจก _____

_____ ถือ _____ ไฟ

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง เลือกคำในกรอบข้างล่างนี้เติมลงในประโยคให้ได้ใจความ

เตาอบ	กระทะไฟฟ้า	ตู้เย็น
เครื่องชั่งน้ำหนัก	เครื่องปรับอากาศ	

1. ฉันปิด _____ เพราะฉันหนาว
2. ฉันอยากรู้ว่าฉันหนักเท่าไร เธอเห็น _____ ใหม่
3. อย่าเอามือไปจับ _____ นะ ฉันเพิ่งอบขนมเสร็จ
4. พ่อกลับมาเหนื่อยๆ เหน้าใน _____ มาให้พ่อดื่มหน่อย
5. ฉันใช้ _____ ทำอาหารอยู่ อยู่ดีๆ ไฟก็ดับ

คำศัพท์เพิ่มเติม

เครื่องปรับอากาศ (เครื่อง + ปรับ + อากาศ)

เครื่องทำน้ำอุ่น (เครื่อง + ทำ + น้ำ + อุ่น)

เครื่องพิมพ์ (เครื่อง + พิมพ์)

เครื่องถ่ายภาพเอกสาร (เครื่อง + ถ่าย + เอกสาร)

แปรงสีฟันไฟฟ้า (แปรง + สี + ฟัน + ไฟ + ฟ้า)

เครื่องชั่งน้ำหนัก (เครื่อง + ชั่ง + น้ำ + หนัก)

เตาไฟฟ้า (เตา + ไฟ + ฟ้า)

กระทะไฟฟ้า (กระทะ + ไฟ + ฟ้า)

มือถือ (มือ + ถือ)

กล้องถ่ายรูป (กล้อง + ถ่าย + รูป)

หลอดไฟ (หลอด + ไฟ)

ปลั๊กไฟ (ปลั๊ก + ไฟ)

เครื่องฟอกอากาศ (เครื่อง + ฟอก + อากาศ)

เครื่องกรองน้ำ (เครื่อง + กรอง + น้ำ)

เครื่องเสียง (เครื่อง + เสียง)

เครื่องเล่นดีวีดี (เครื่อง + เล่น + ดีวีดี)

ที่โกนหนวดไฟฟ้า (ที่ + โกน + หนวด + ไฟ + ฟ้า)

ไดร์เป่าผม (ไดร์ + เป่า + ผม)

เตาปิ้ง (เตา + ปิ้ง)

กระติกน้ำร้อน (กระติก + น้ำ + ร้อน)

หูฟัง (หู + ฟัง)

ไฟฉาย (ไฟ + ฉาย)

สายไฟ (สาย + ไฟ)

บทที่ 6

คำประสม หมวดพืชและสัตว์

เราตั้งชื่อพืชและสัตว์ตามลักษณะและที่มาของมัน ชื่อส่วนใหญ่มาจากการ
ประสมคำเข้าด้วยกัน นักเรียนก็ออกใหม่ว่าทำไมเราจึงตั้งชื่อพืชและสัตว์เช่นนี้

เรียนรู้คำศัพท์

 <p>บานไม่รู้โรย (บาน + ไม่ + รู้ + โรย)</p>	<p>ฉันซื้อพวงมาลัยดอก บานไม่รู้โรย มาไหว้พระ</p>
 <p>ทานตะวัน (ทาน + ตะวัน)</p>	<p>ดอก ทานตะวัน จะหันไปหาดวงอาทิตย์เสมอ</p>
 <p>มะเขือเทศ (มะเขือ + เทศ)</p>	<p>ฉันเก็บ มะเขือเทศ จากต้นที่อยู่ในสวนหลังบ้าน</p>
 <p>กล้วยหอม (กล้วย + หอม)</p>	<p>กล้วยหอม สีเหลืองลูกโตน่ากินจัง</p>
 <p>หางนกยูง (หาง + นก + ยูง)</p>	<p>ต้น หางนกยูง ออกดอกสีแดงเต็มต้น</p>

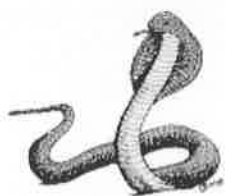
 <p>มดแดง (มด + แดง)</p>	<p>มีรัง มดแดง บนต้นहुกวาง</p>
 <p>เสือดาว (เสือ + ดาว)</p>	<p>เสือดาว อาศัยอยู่ในป่า</p>
 <p>งูเห่า (งู + เห่า)</p>	<p>คุณพ่อพาฉันไปดู งูเห่า ที่สวนงู</p>
 <p>ปลาไหล (ปลา + ไหล)</p>	<p>ปลาไหล มีรูปร่างคล้ายงู</p>
 <p>หอยเม่น (หอย + เม่น)</p>	<p>หอยเม่น อยู่ในทะเล</p>

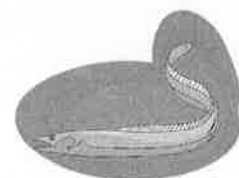
ทบทวนความจำ

แบบฝึกหัดที่ 1

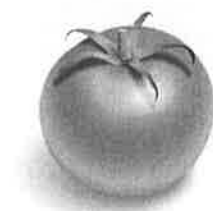
คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

กล้วยหอม

มดแดง

บานไม่รู้โรย

เลือดดาว

ปลาไหล

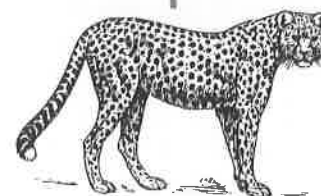
หางนกยูง

หอยเม่น

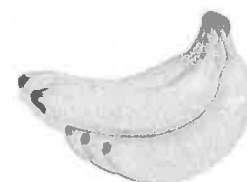
งูเห่า

มะเขือเทศ

ทานตะวัน

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง เลือกคำในกรอบข้างล่างนี้เติมลงในประโยคให้ได้ใจความ

ต้นไม้	มดดำ	ปูทะเล
งูเขียว	ดอกไม้	

1. ระวัง! ฉันเห็น _____ เลื้อยไปทางนั้น
2. เขาซื้อ _____ มาฝากคนรัก
3. ทุกครั้งที่ไปทะเล เขาจะต้องกิน _____
4. _____ ชอบกินน้ำตาล
5. เขาจอดรถได้ _____

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำประสมที่ได้เรียนไปในบทนี้

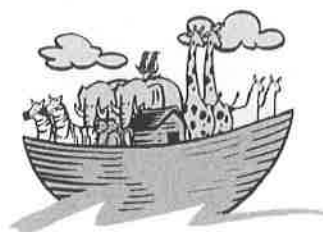
1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

คำศัพท์เพิ่มเติม

ดอกไม้

บานเช้า (บาน + เช้า)

สายหยุด (สาย + หยุด)

หงอนไก่ (หงอน + ไก่)

บานเย็น (บาน + เย็น)

ชอนกลิ่น (ชอน + กลิ่น)

ผลไม้

กล้วยไข่ (กล้วย + ไข่)

ส้มเขียวหวาน (ส้ม + เขียว + หวาน)

แตงไทย (แตง + ไทย)

แก้วมังกร (แก้ว + มังกร)

ส้มโอ (ส้ม + โอ)

เงาะโรงเรียน (เงาะ + โรงเรียน)

ต้นไม้

กล้วยพัด (กล้วย + พัด)

หางนกยูง (หาง + นก + ยูง)

แปรงล้างขวด (แปรง + ล้าง + ขวด)

หมากแดง (หมาก + แดง)

สัตว์

ปลาดาว (ปลา + ดาว)

สัตว์เลื้อย (สัตว์ + เลื้อย)

สัตว์ปีก (สัตว์ + ปีก)

งูเขียว (งู + เขียว)

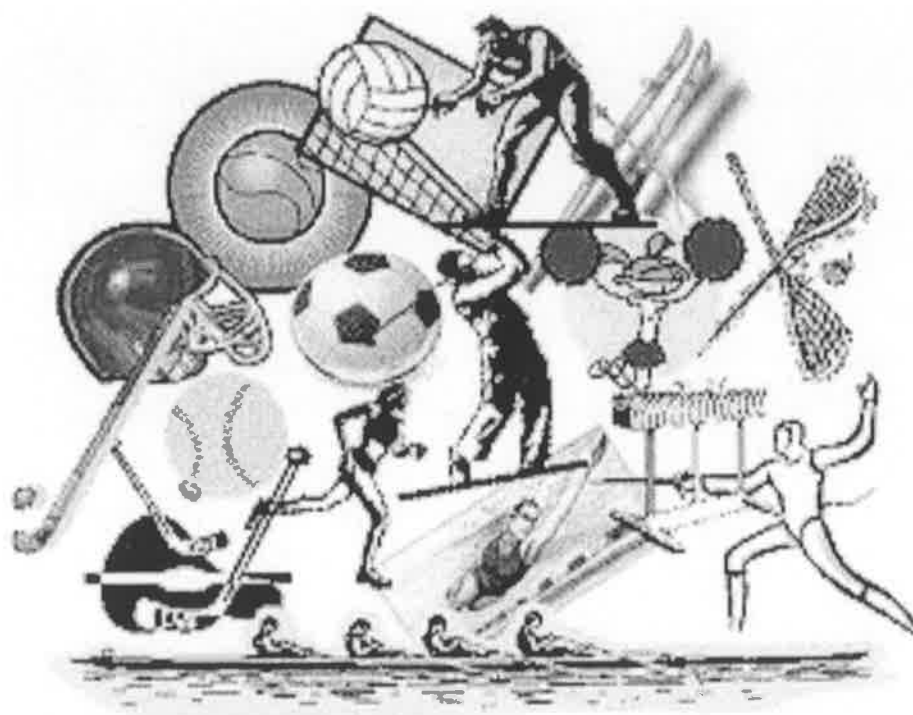
สัตว์ป่า (สัตว์ + ป่า)

สัตว์เลื้อยคาน (สัตว์ + เลื้อย + คาน)

บทที่ 7

คำประสม หมวดกีฬา

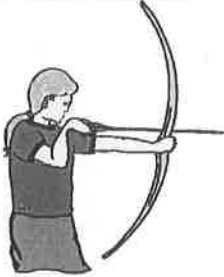

นักเรียนเคยสังเกตไหมว่า กีฬาหลายประเภทมีชื่อเรียกเป็นคำประสม เรามาดู
กันว่ามีกีฬาอะไรบ้าง

เรียนรู้คำศัพท์

 <p>ออกกำลังกาย (ออก + กำลัง + กาย)</p>	<p>เราควร ออกกำลังกาย เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง</p>
 <p>อุ่นเครื่อง (อุ่น + เครื่อง)</p>	<p>นักกีฬา อุ่นเครื่อง ก่อนลงสนาม</p>
 <p>วิดพื้น (วิด + พื้น)</p>	<p>ใครมาสายจะถูกทำโทษให้ วิดพื้น</p>
 <p>ยกน้ำหนัก (ยก + น้ำ + หนัก)</p>	<p>นักกีฬา ยกน้ำหนัก แข็งแรงมาก</p>
 <p>ชกมวย (ชก + มวย)</p>	<p>เขาซ้อม ชกมวย กับเพื่อนๆ ที่โรงเรียน</p>

 <p>ยิงธนู (ยิง + ธนู)</p>	<p>ผมหัดเล่น ยิงธนู มา 3 ปีแล้ว</p>
 <p>ฟันดาบ (ฟัน + ดาบ)</p>	<p>สมชายฝึก ฟันดาบ ทุกวันหลังเลิกเรียน</p>
 <p>ปาเป้า (ปา + เป้า)</p>	<p>ฉันเล่น ปาเป้า กับพ่อบ่อยๆ</p>
 <p>ว่ายน้ำ (ว่าย + น้ำ)</p>	<p>เราเรียน ว่ายน้ำ ทุกวันเสาร์</p>
 <p>หมากรูก (หมาก + รุก)</p>	<p>เขาเล่น หมากรูก กันนานมาก</p>

ทบทวนความรู้

แบบฝึกหัดที่ 1

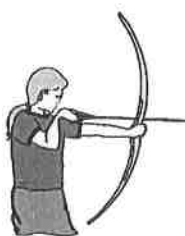
คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

ปาเป้า

หมากรูก

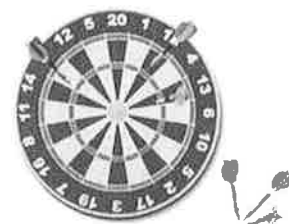
ชกมวย

ออกกำลังกาย

ฟันดาบ

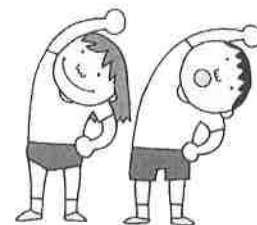

วิดพื้น

ยิงธนู

อุ้มเครื่อง

ยกน้ำหนัก

ว่ายน้ำ

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง เลือกคำในกรอบข้างล่างนี้เติมลงในประโยคให้ได้ใจความ

ว่ายน้ำ	หมากรูก	วิดพื้น
อุ้มเครื่อง		ออกกำลังกาย

1. เขามาถึงกึ่งกลางแข่งขันที่ ไม่ยอม_____ก่อน
2. ครูฝึกสั่งให้เรา_____ เพื่อฝึกกำลังแขน
3. เขา_____ เก่งเหมือนปลา
4. เรา_____ เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง
5. เขาหาเพื่อนเล่น_____

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำประสมในกรอบข้างล่างนี้

มวยไทย	วิ่งแข่ง	โพลีน้ำ
แข่งรถ		กระโดดไกล

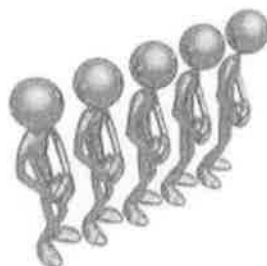
1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

คำศัพท์เพิ่มเติม

วิ่งแข่ง (วิ่ง + แข่ง)

วิ่งข้ามรั้ว (วิ่ง + ข้าม + รั้ว)

ขว้างจักร (ขว้าง + จักร)

กระโดดไกล (กระโดด + ไกล)

หมากกระดาน (หมาก + กระดาน)

หมากล้อม (หมาก + ล้อม)

มวยไทย (มวย + ไทย)

มวยปล้ำ (มวย + ปล้ำ)

ขี่ม้า (ขี่ + ม้า)

สกีน้ำ (สกี + น้ำ)

โดดร่ม (โดด + ร่ม)

กีฬากลางแจ้ง (กีฬา + กลาง + แสง)

กีฬาทางน้ำ (กีฬา + ทาง + น้ำ)

วิ่งผลัด (วิ่ง + ผลัด)

วิ่งสามขา (วิ่ง + สาม + ขา)

พุ่งแหลน (พุ่ง + แหลน)

ทุ่มน้ำหนัก (ทุ่ม + น้ำ + หนัก)

หมากฮอส (หมาก + ฮอส)

หมากลูกจีน (หมาก + ลูก + จีน)

มวยสากล (มวย + สากล)

มวยทะเล (มวย + ทะเล)

เรือใบ (เรือ + ใบ)

แข่งรถ (แข่ง + รถ)

ปีนหน้าผา (ปีน + หน้า + ผา)

กีฬาในร่ม (กีฬา + ใน + ร่ม)

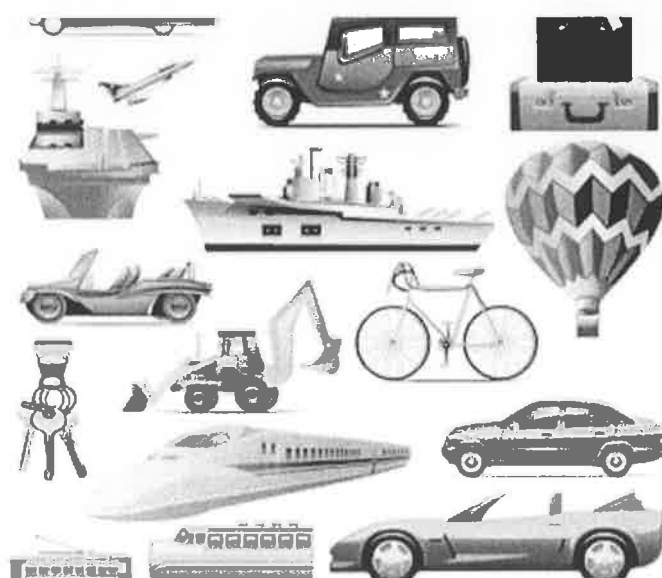
กีฬาพื้นบ้าน (กีฬา + พื้น + บ้าน)

บทที่ 8

คำประสม

หมวดยานพาหนะ

การคิดค้นยานพาหนะช่วยให้เราเดินทางได้สะดวกรวดเร็วขึ้น การคิดคำเรียกยานพาหนะเหล่านี้ก็มาจากการนำคำมาประสมกันเพื่อสื่อถึงลักษณะและการใช้งานของยานพาหนะนั้นๆ นั่นเอง ลองดูคำประสมที่ใช้เรียกยานพาหนะได้ในหน้าต่อไป

เรียนรู้คำศัพท์

 <p>รถยนต์ (รถ + ยนต์)</p>	<p>คุณแม่ขับ รถยนต์ มาส่งฉันที่โรงเรียนทุกวัน</p>
 <p>รถตู้ (รถ + ตู้)</p>	<p>เราขึ้น รถตู้ ไปเที่ยวหัวหิน</p>
 <p>รถสามล้อ* (รถ + สาม + ล้อ)</p>	<p>นักท่องเที่ยวชอบนั่ง รถสามล้อ</p>
 <p>รถไฟ (รถ + ไฟ)</p>	<p>เรานั่ง รถไฟ ไปเที่ยวน้ำตกที่กาญจนบุรี</p>
 <p>รถไฟใต้ดิน (รถ + ไฟ + ใต้ + ดิน)</p>	<p>คุณพ่อฉัน รถไฟใต้ดิน ไปทำงาน</p>

* บางคนเรียกรถสามล้อเครื่อง หรือภาษาปากเรียก รถตุ๊ก ตุ๊ก

 <p>เครื่องบิน (เครื่อง + บิน)</p>	<p>ผมเคยขึ้น เครื่องบิน ไปเที่ยวต่างประเทศ</p>
 <p>รถจักรยาน (รถ + จักรยาน)</p>	<p>น้องหัดขี่ รถจักรยาน</p>
 <p>รถโรงเรียน (รถ + โรงเรียน)</p>	<p>นักเรียนขึ้น รถโรงเรียน ไปโรงเรียน</p>
 <p>เรือพาย (เรือ + พาย)</p>	<p>เขานั่ง เรือพาย ไปเที่ยวในคลอง</p>
 <p>เรือหางยาว (เรือ + หาง + ยาว)</p>	<p>เขานั่ง เรือหางยาว ไปดูบ้านเรือนตามลำคลอง</p>

ทบทวนความรู้

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

รถจักรยาน

รถสามล้อ

รถยนต์

เรือพาย

รถไฟ

รถโรงเรียน

รถไฟใต้ดิน

เครื่องบิน

รถตุ้

เรือหางยาว

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง เติมคำที่กำหนดให้ลงในช่องว่าง เพื่อให้ได้คำที่มีความหมายสมบูรณ์

_____ บรรทุก

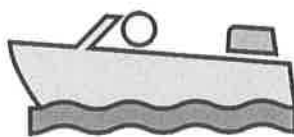
_____ เช่า

_____ ประมง

_____ โดยสาร

_____ สองแถว

_____ ยาง

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง เติมคำประสมลงในช่องว่างให้ได้ใจความ

รถสามล้อ	เรือหางยาว	รถจักรยาน	เรือต่วน	รถไฟใต้ดิน
----------	------------	-----------	----------	------------

1. แม่ให้ฉันขี่ _____ ไปชื้อน้ำปลาที่ร้านค้าปากซอย
2. เรานั่ง _____ ไปลงที่สี่แยกกันเถอะ
3. วันนี้คุณพ่อต้องนั่ง _____ ไปทำงาน เพราะรถเสีย
4. คลองสายนี้มี _____ เล่นผ่านทั้งวัน
5. วันหยุดนี้ เราจะนั่ง _____ ไปตามแม่น้ำเจ้าพระยา

คำศัพท์เพิ่มเติม

รถแก่ง (รถ + แก่ง)

รถเช่า (รถ + เช่า)

รถเมล์ (รถ + เมล์)

รถด่วน (รถ + ด่วน)

รถสองแถว (สอง + แถว)

เรือเมล์ (เรือ + เมล์)

เรือจ้าง (เรือ + จ้าง)

เรือข้ามฟาก (เรือ + ข้าม + ฟาก)

รถกระบะ (รถ + กระบะ)

รถไฟฟ้า (รถ + ไฟ + ฟ้า)

รถตุ๊กตุ๊ก (รถ + ตุ๊กตุ๊ก)

รถทัวร์ (รถ + ทัวร์)

รถสิบล้อ (สิบล้อ + ล้อ)

เรือด่วน (เรือ + ด่วน)

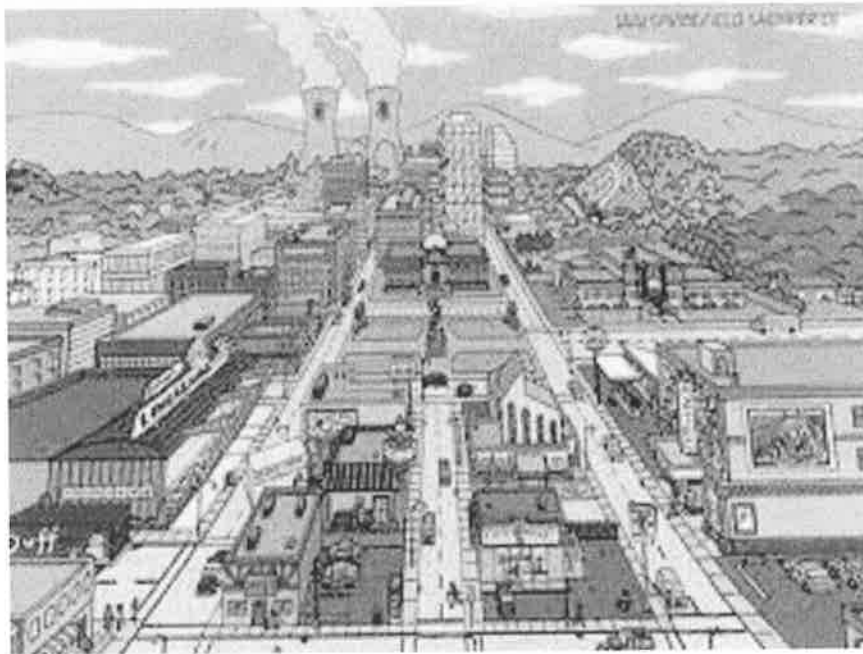
เรือแจว (เรือ + แจว)

เรือประมง (เรือ + ประมง)

บทที่ 9

คำประสม หมวดสถานที่

คำที่หมายถึงสถานที่หลายคำเป็นคำประสม ส่วนใหญ่จะขึ้นต้นด้วยคำว่า **โรง**
ห้อง **ร้าน** **สวน** **สนาม** เช่น โรงแรม ห้องนอน ร้านอาหาร สวนครัว สนามหญ้า
 เป็นต้น

เรามาดูกันว่าคำประสมที่หมายถึงสถานที่มีอะไรบ้าง

เรียนรู้คำศัพท์

 <p>โรงเรียน (โรง + เรียน)</p>	<p>ฉันเดินไป โรงเรียน ทุกวัน</p>
 <p>โรงพยาบาล (โรง + พยาบาล)</p>	<p>แม่พาน้องไปหาหมอที่ โรงพยาบาล</p>
 <p>ห้องสมุด (ห้อง + สมุด)</p>	<p>ที่ ห้องสมุด มีหนังสือใหม่ๆ มาให้นักเรียนอ่าน</p>
 <p>ห้องนอน (ห้อง + นอน)</p>	<p>พ่อนอนหลับอยู่ใน ห้องนอน</p>
 <p>ร้านอาหาร (ร้าน + อาหาร)</p>	<p>วันนี้เราจะไปทานอาหารเย็นที่ ร้านอาหาร</p>

 <p>ร้านขายยา (ร้าน + ขาย + ยา)</p>	<p>ฉันไปซื้อยาแก้ปวดหัวที่ ร้านขายยา</p>
 <p>สนามบิน (สนาม + บิน)</p>	<p>คุณแม่ไปส่งคุณพ่อที่ สนามบิน ไปต่างประเทศ</p>
 <p>สนามกีฬา (สนาม + กีฬา)</p>	<p>เราออกกำลังกายกันที่ สนามกีฬา ของโรงเรียน</p>
 <p>สวนสัตว์ (สวน + สัตว์)</p>	<p>น้องชอบไปดูสัตว์ต่างๆ ที่ สวนสัตว์</p>
 <p>สวนสาธารณะ (สวน + สาธารณะ)</p>	<p>ทุกคนควรช่วยกันรักษาความสะอาดใน สวนสาธารณะ</p>

ทบทวนความรู้

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

สวนสัตว์

ร้านอาหาร

ห้องสมุด

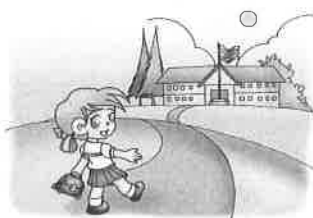
ร้านขายยา

สวนสาธารณะ

ห้องนอน

สนามกีฬา

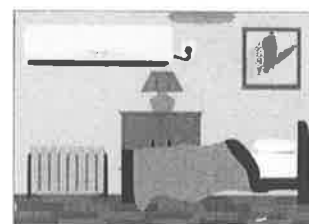

โรงพยาบาล

โรงเรียน

สนามบิน

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนสร้างคำประสมโดยใช้คำตั่งที่กำหนดให้ในกรอบข้างล่างนี้

สวน	โรง	ห้อง
ร้าน	สนาม	

.....ส้ม

.....แรม

.....ค้า

.....ขายของ

.....หย่อม

.....ยิม

.....นอน

.....เด็กเล่น

.....พักครู

.....หญ้า

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง เติมคำลงในประโยคให้ได้ใจความ

1. ฉันไปตรวจร่างกายที่โรง.....
2. ที่สนาม.....มีคนไปเล่นฟุตบอลกันทุกวันเสาร์
3. แม่ให้ฉันไปซื้อยาที่ร้าน.....หน้าบ้าน
4. ครอบครัวเราชอบไปวิ่งออกกำลังกายที่สวน.....
5. ฉันชอบอ่านหนังสือบนเตียงในห้อง.....
6. น้องอยากไปดูยราฟที่สวน.....
7. ครูแนะนำให้นักเรียนยืมหนังสือที่ห้อง.....ไปอ่านที่บ้าน
8. คุณปู่จะมาหาเราที่เมืองไทย เราจะไปรับคุณปู่ที่ที่สนาม.....

คำศัพท์เพิ่มเติม

โรงแรม (โรง + แรม)

โรงอาหาร (โรง + อาหาร)

โรงงาน (โรง + งาน)

ห้องโถง (ห้อง + โถง)

ห้องรับแขก (ห้อง + รับ + แขก)

ห้องอาหาร (ห้อง + อาหาร)

ห้องพักครู (ห้อง + พัก + ครู)

ห้องซักรีด (ห้อง + ซัก + รีด)

ร้านกาแฟ (ร้าน + กาแฟ)

ร้านเสริมสวย (ร้าน + เสริม + สวย)

ร้านตัดเสื้อ (ร้าน + ตัด + เสื้อ)

สนามหญ้า (สนาม + หญ้า)

สนามกอล์ฟ (สนาม + กอล์ฟ)

สวนดอกไม้ (สวน + ดอก + ไม้)

สวนน้ำ (สวน + น้ำ)

โรงหนัง (โรง + หนัง)

โรงพัก (โรง + พัก)

ห้องน้ำ (ห้อง + น้ำ)

ห้องครัว (ห้อง + ครัว)

ห้องเรียน (ห้อง + เรียน)

ห้องพยาบาล (ห้อง + พยาบาล)

ร้านถ่ายรูป (ร้าน + ถ่าย + รูป)

ร้านตัดผม (ร้าน + ตัด + ผม)

ร้านหนังสือ (ร้าน + หนังสือ)

สนามบอล (สนาม + บอล)

สนามเบด (สนาม + เบด)

สวนผลไม้ (สวน + ผล + ไม้)

สวนครัว (สวน + ครัว)

บทที่ 10

คำประสม หมวดอาชีพ

ทุกวันเราต้องออกไปทำงาน แต่ละคนมีอาชีพแตกต่างกันไป นักเรียนรู้ไหมว่า
อาชีพอะไรบ้างที่เป็นคำประสม

เรียนรู้คำศัพท์

 <p>พ่อครัว (พ่อ + ครัว)</p>	<p>พ่อครัว กำลังเตรียมอาหาร</p>
 <p>ผู้สื่อข่าว (ผู้ + สื่อ + ข่าว)</p>	<p>ผู้สื่อข่าว รายงานข่าวจากที่เกิดเหตุ</p>
 <p>นักบิน (นัก + บิน)</p>	<p>นักบิน ตรวจสอบความเรียบร้อยก่อนออกเดินทาง</p>
 <p>ช่างเสริมสวย (ช่าง + เสริม + สวย)</p>	<p>ช่างเสริมสวย คนนี้ฝีมือดี มีลูกค้าเยอะทุกวัน</p>
 <p>นางพยาบาล (นาง + พยาบาล)</p>	<p>ที่โรงพยาบาล นางพยาบาล กำลังถามอาการผู้ป่วย</p>

 <p>คนสวน (คน + สวน)</p>	<p>คนสวน กำลังตัดกิ่งไม้</p>
 <p>คนขั้บรถ (คน + ขั้บ + รถ)</p>	<p>คนขั้บรถ มาส่งฉั้นที่โรงเรียนทุกเช้า</p>
 <p>หมอพัน (หมอ + พัน)</p>	<p>เขานั้ด หมอพัน วันพุธ</p>
 <p>ช่างภาพ (ช่าง + ภาพ)</p>	<p>ช่างภาพ คนนี้ถ่ายรูปสวย</p>
 <p>ช่างซ่อมรถ (ช่าง + ซ่อม + รถ)</p>	<p>ช่างซ่อมรถ กำลังซ่อมรถที่เสียอยู่ริมถนน</p>

ทบทวนความรู้

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

พ่อครัว

คนสวน

ช่างซ่อมรถ

ช่างภาพ

ช่างเสริมสวย

นางพยาบาล

หมอฟัน

คนขับรถ

นักข่าว

นักบิน

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง เลือกคำในกรอบข้างล่างนี้เติมลงในประโยคให้ได้ใจความ

นักเขียน แม่บ้าน ช่างตัดเสื้อ
ช่างซ่อมนาฬิกา นักร้อง

1. วงดนตรีของเรามีนักดนตรี แต่ไม่มี _____
2. ฉันชอบอ่านเรื่องสั้นของ _____ คนนี้
3. นาฬิกาของฉันเสีย ต้องเอาไปให้ _____ ซ่อม
4. _____ มาทำความสะอาดบ้านสัปดาห์ละ 2 ครั้ง
5. แม่เอาผ้าไปให้ _____ ตัดชุดทำงาน

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำประสมที่ได้เรียนไปในบทนี้

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

คำศัพท์เพิ่มเติม

นักเรียน (นัก + เรียน)

นักกีฬา (นัก + กีฬา)

นักแสดง (นัก + แสดง)

นักออกแบบ (นัก + ออก + แบบ)

ช่างไฟ (ช่าง + ไฟ)

ช่างไม้ (ช่าง + ไม้)

ช่างตัดเสื้อ (ช่าง + ตัด + เสื้อ)

ช่างทำผม (ช่าง + ทำ + ผม)

หมอตา (หมอ + ตา)

หมอดู (หมอ + ดู)

ผู้รับเหมา (ผู้ + รับ + เหมา)

ผู้ตรวจการ (ผู้ + ตรวจ + การ)

นายธนาคาร (นาย + ธนาคาร)

นายสถานี (นาย + สถานี)

พ่อค้า (พ่อ + ค้า)

แม่ครัว (แม่ + ครัว)

คนสวน (คน + สวน)

นักเขียน (นัก + เขียน)

นักดนตรี (นัก + ดนตรี)

นักร้อง (นัก + ร้อง)

นักวิจัย (นัก + วิจัย)

ช่างประปา (ช่าง + ประปา)

ช่างฝีมือ (ช่าง + ฝีมือ)

ช่างตัดผม (ช่าง + ตัด + ผม)

ช่างซ่อมนาฬิกา (ช่าง + :ซ่อม + นาฬิกา)

หมอกระดูก (หมอ + กระดูก)

หมอลำ (หมอ + ลำ)

ผู้คุม (ผู้ + คุม)

ผู้ตรวจสอบบัญชี (ผู้ + ตรวจ + สอบ + บัญชี)

นายช่าง (นาย + ช่าง)

นายตรวจ (นาย + ตรวจ)

แม่ค้า (แม่ + ค้า)

แม่บ้าน (แม่ + บ้าน)

คนงาน (คน + งาน)

แบบทดสอบหลังเรียน

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียน X ทับข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. ข้อความใดถูกต้อง

- ก. คำหลายพยางค์ทุกคำเป็นคำประสม
- ข. คำประสมเป็นการประสมคำระหว่างคำไทยกับคำไทยเท่านั้น
- ค. คำประสมมีความหมายใหม่ ไม่มีเค้าความหมายของคำเดิม
- ง. คำประสมสร้างโดยการนำคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาเรียงต่อกันเป็นคำใหม่

2. ข้อใดเป็นคำประสมทั้งหมด

ก. แม่น้ำ	แม่บ้าน	แม่ปู่
ข. น้ำหวาน	น้ำปลา	น้ำแข็ง
ค. รถตู้	รถเสีย	รถไฟ
ง. ช่างภาพ	ช่างพูด	ช่างไม้

3. ข้อใดมีคำที่ไม่ใช่คำประสม

ก. นักเรียน	นักเขียน	นักข่าว
ข. เครื่องซักผ้า	เครื่องบิน	เครื่องปรับอากาศ
ค. งูเขียว	งูเห่า	หมาเห่า
ง. ห้องเรียน	ห้องนั่งเล่น	ห้องน้ำ

4. คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดเป็นคำประสม
- ห้องนี้สี่ขาว
 - ภูเลื่อนไปทางนั้น
 - เขาทำน้ำหกบนโต๊ะ
 - ใครวางกุญแจบนชั้นหนังสือ
5. คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดไม่เป็นคำประสม
- แม่ทอดไข่ดาว
 - เขาสวมเสื้อใหม่
 - น้องเรียนว่ายน้ำ
 - ฉันเล่นเรือใบ
6. ข้อใดเป็นคำประสมที่มาจากคำ 3 คำ
- บัตรเครดิต
 - แวนกันแดด
 - กระเป่าสตางค์
 - ลูกกุญแจ
7. ข้อใดเป็นคำประสมที่มาจากคำ 4 คำ
- กระทะไฟฟ้า
 - เครื่องปรับอากาศ
 - กางเกงขาสั้น
 - กลัองสองทางไกล

8. “หนังสือการ์ตูน” เป็นการประสมคำระหว่าง
- ก. หนังสือ + การ์ตูน
 - ข. หนังสือ + การ์ตูน
 - ค. หนังสือ + การ์ + ตูน
 - ง. หนังสือ + การ์ + ตูน
9. คำประสมในข้อใดเป็นประโยค
- ก. หางนกยูง
 - ข. โต๊ะอาหาร
 - ค. คนขับรถ
 - ง. เรือหางยาว
10. ประโยคต่อไปนี้มีคำประสมกี่คำ “หลังจากออกกำลังกายกันที่สนามกีฬาแล้ว เราไปกินข้าวแกงกันที่ร้านอาหารหลังโรงพยาบาล แต่พอไปถึง ร้านก็ปิดเสียแล้ว”
- ก. 3 คำ
 - ข. 4 คำ
 - ค. 5 คำ
 - ง. 6 คำ

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำประสมในวงเล็บเติมลงในประโยคให้ได้ใจความ

ตัวอย่าง : เขาเปิด ตู้เสื้อผ้า แล้วเลือกเสื้อยืดมาสวม (ตู้เย็น, ตู้เสื้อผ้า, ตู้เก็บของ)

1. นักท่องเที่ยวนั่ง _____ ชมบ้านเรือนริมแม่น้ำ (สามล้อ, เรือหางยาว, รถไฟ)
2. เขารีบพาคนเจ็บไป _____ (โรงเรียน, โรงพยาบาล, โรงแรม)
3. เด็กๆ สังก _____ มากินเป็นของหวาน (น้ำปลา, น้ำอัดลม, น้ำแข็งไส)
4. เราเก็บผักจาก _____ หลังบ้านมาปรุงอาหาร (สวนครัว, สวนสัตว์, สวนสาธารณะ)
5. วันนี้มีการแข่งขันกีฬา _____ ที่โรงเรียน (หมากรูก, หมากแดง, หมากเก็บ)
6. แม่ทอด _____ ให้ฉันกินเป็นอาหารเช้า (ปลาดาว, ไข่ดาว, เสือดาว)
7. ชาวบ้านเล่าเหตุการณ์เครื่องบินตกให้ _____ ฟัง (นักข่าว, นักบิน, นักร้อง)
8. ช่วงนี้ฝนตกทุกวัน อย่าลืมเอา _____ (เสื้อกันหนาว, เสื้อกันฝน, แว่นกันแดด) ติดตัวไปด้วยนะ
9. แม่ตัด _____ ในสวนมาปักแจกัน (ดอกไม้, ต้นไม้, ป่าไม้)
10. พ่อโทรศัพท์เรียกช่างมาซ่อม _____ (เครื่องปรุง, เครื่องปรับอากาศ, เครื่องมือ)

เฉลย
แบบฝึกหัดท้ายบท

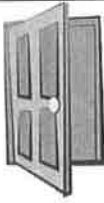

บทที่ 1

แบบฝึกหัดที่ 1

1. / 2. / 3. / 4. X 5. /

แบบฝึกหัดที่ 2

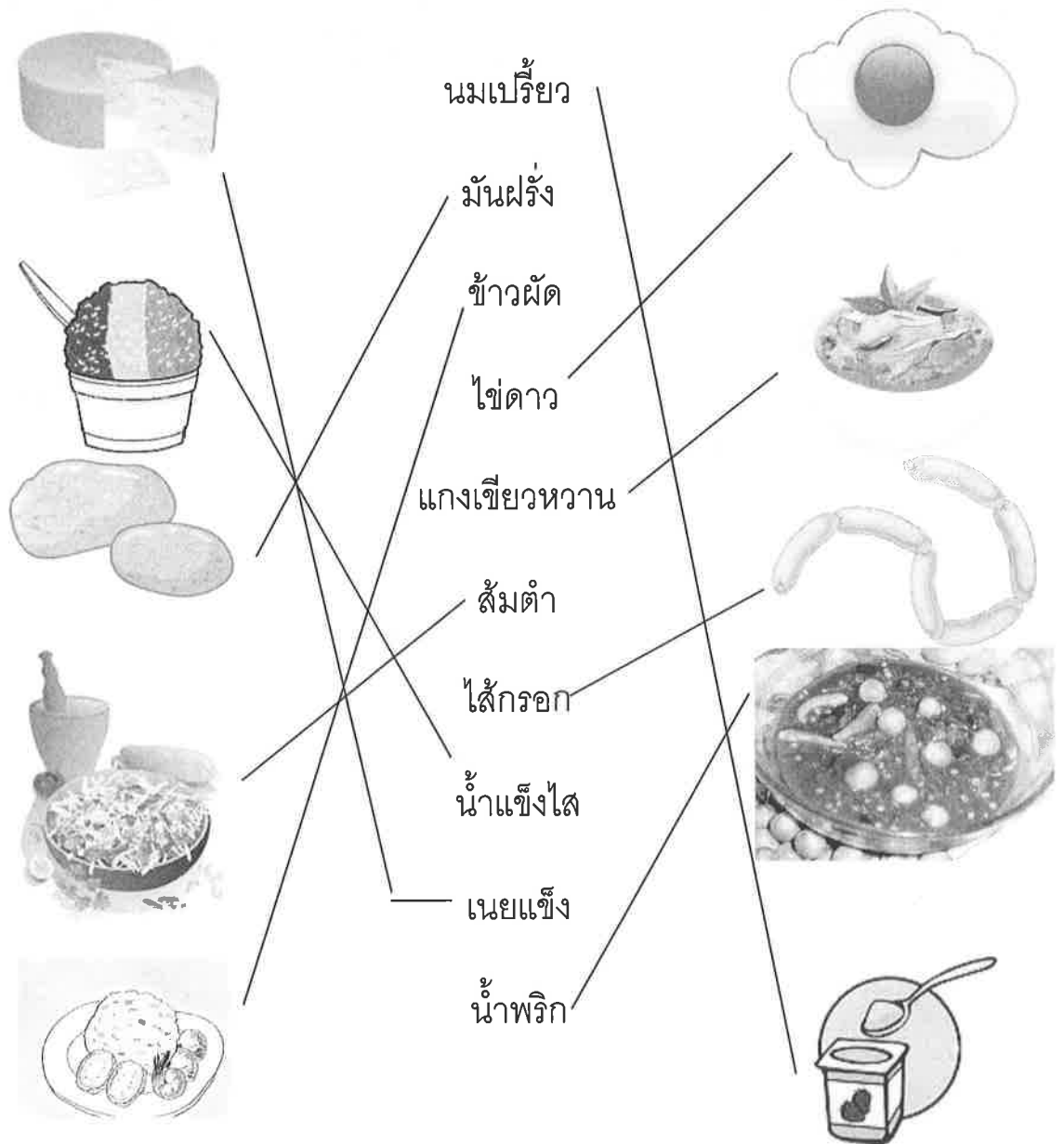
ให้นักเรียนวงกลมล้อมรอบคำประสม และนำมาเขียนใต้ภาพที่มีความหมายตรงกัน

	 แม่เหล็ก		 แผนที่		 ท้องฟ้า
	กระดาษ	ลูกกุญแจ	หลอดไฟ	ปลาดาว	 นักร้อง
	หนังสือ	แม่เหล็ก	ลูกไก่	ประตู	 โรงเรียน
	โรงเรียน	ท้องฟ้า	นาฬิกา	นกหวีด	
	นักร้อง	กางเกง	บันได	แผนที่	
 หลอดไฟ		 ลูกกุญแจ		 ปลาดาว	 นกหวีด

บทที่ 2

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนสร้างคำประสมโดยใช้คำตั่งที่กำหนดให้ในกรอบข้างล่างนี้

ข้าว	ไข่	แกง
	น้ำ	นม

.....ข้าวแกง

.....ไข่.....เจียว

.....แกง.....เผ็ด

.....นม.....ถั่วเหลือง

.....น้ำ.....อัดลม

.....นม.....เปรี้ยว

.....ไข่.....ยัดไส้

.....ข้าว.....สวย

.....น้ำ.....หวาน

.....แกง.....จืด

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำประสมที่สร้างขึ้นในแบบฝึกหัดที่ 2

คำตอบอยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน

บทที่ 3

แบบฝึกหัดที่ 1

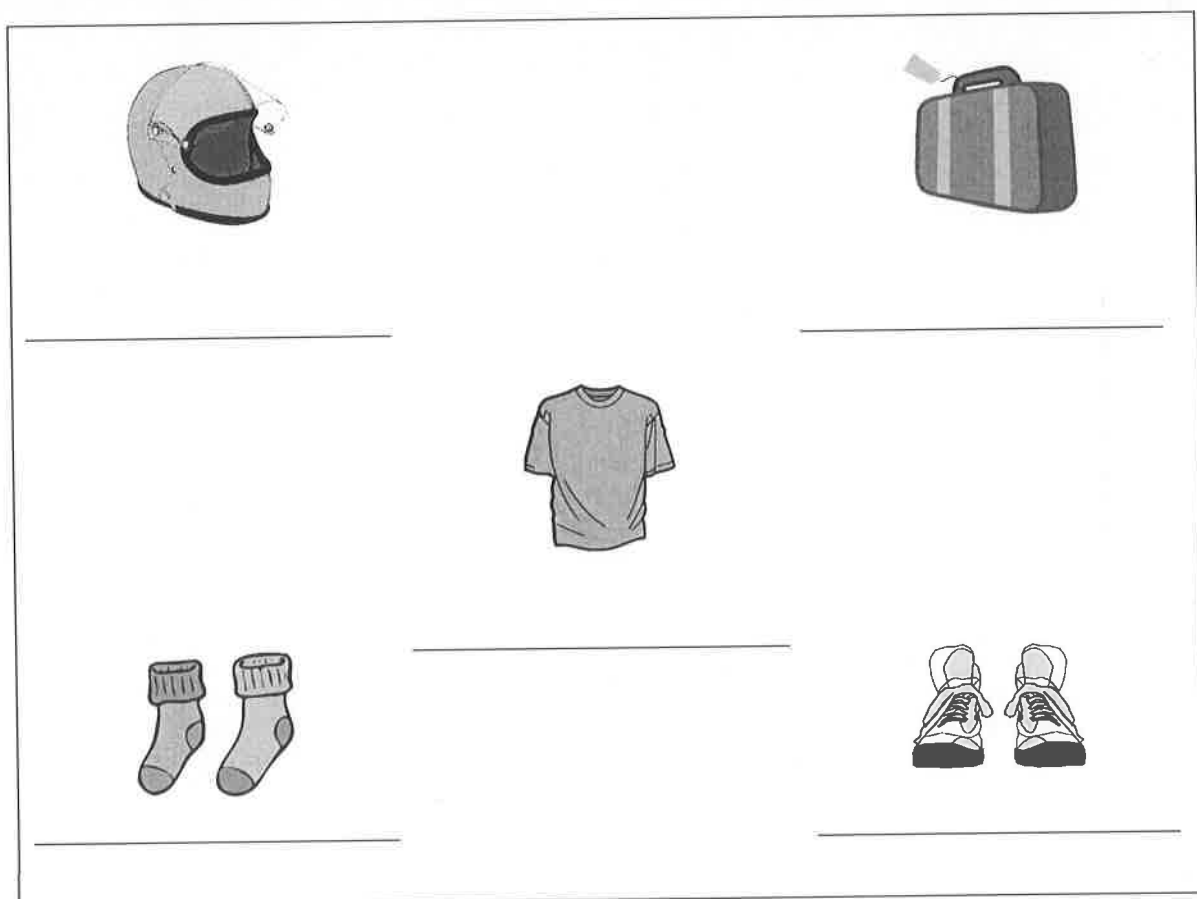
คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง เลือกคำจากกรอบข้างล่างนี้ไปเขียนใต้ภาพที่มีความหมายตรงกัน

หมวกกันน็อก	เสื้อเชิ้ต	กระเป๋าถือ	เสื้อยืด
รองเท้ายกกีฬา	ถุงน่อง	กระเป๋าเดินทาง	ถุงเท้า

แบบฝึกหัดที่ 3

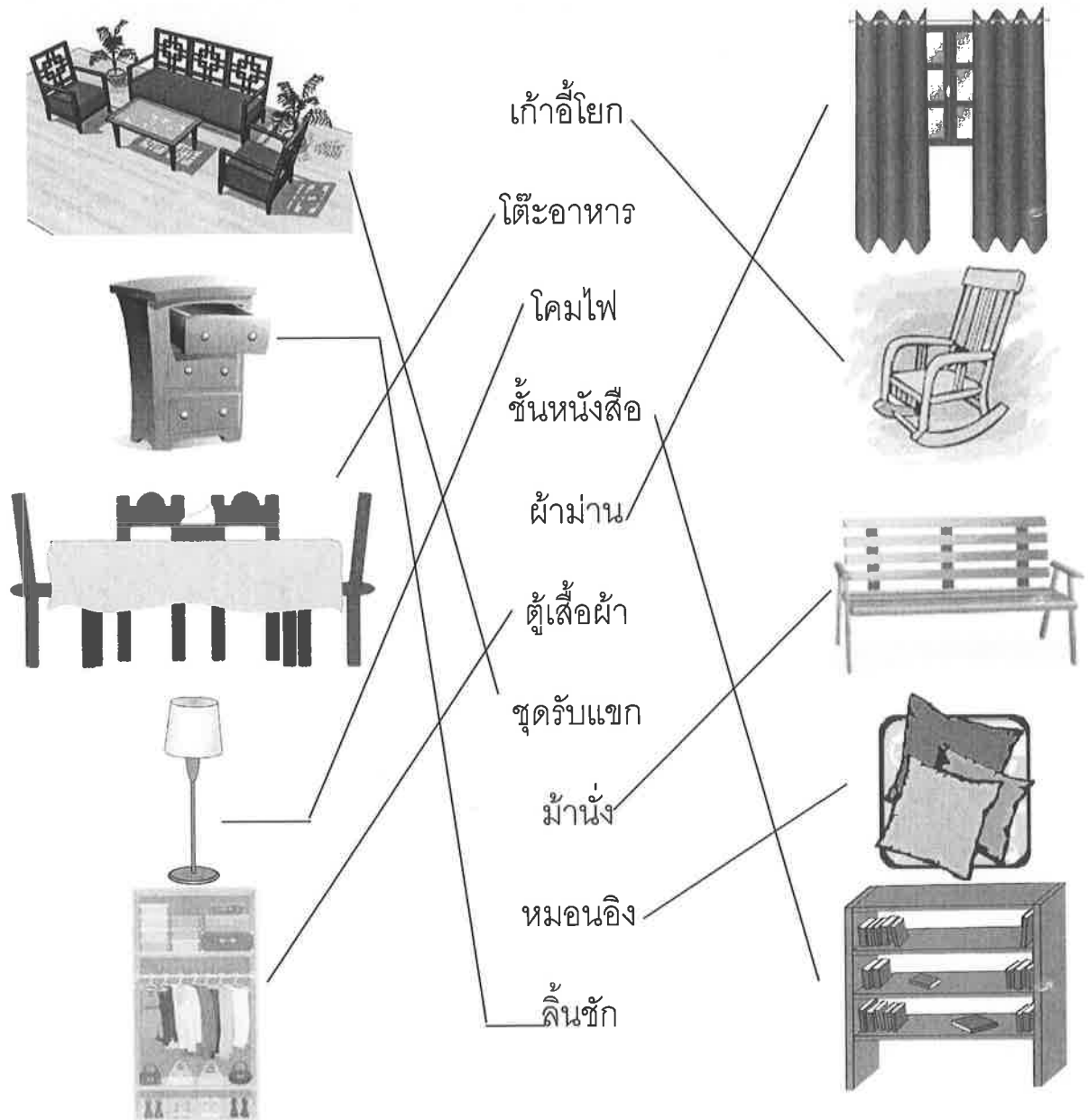
คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำประสมในแบบฝึกหัดที่ 2

คำตอบอยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน

บทที่ 4

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนสร้างคำประสมโดยใช้คำตั่งที่กำหนดให้ในกรอบข้างล่างนี้

ตุ้	แก้อี้	โต๊ะ
ชั้น	ผ้า	

...ผ้า.....ปูที่นอน

...โต๊ะ.....ทำงาน

...ชั้น.....รองเท้า

...ตุ้.....โซวี

...แก้อี้.....สนาม

...ผ้า.....ปูโต๊ะ

...แก้อี้.....ผ้าใบ

...ชั้น.....วางทีวี

...โต๊ะ.....อาหาร

.....ตุ้.....เก็บของ

แบบฝึกหัดที่ 3

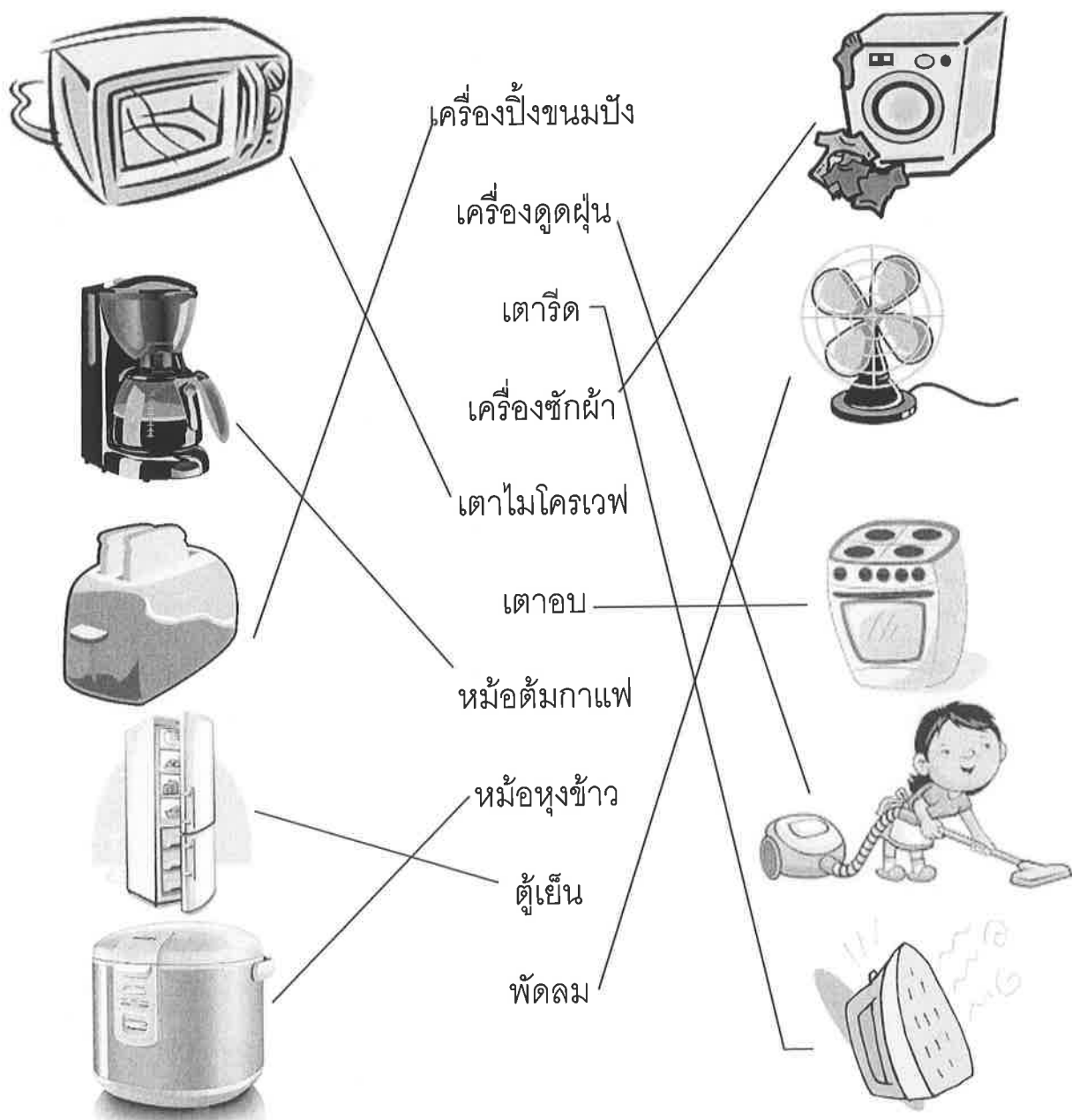
คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำประสมในแบบฝึกหัดที่ 2

คำตอบอยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน

บทที่ 5

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง เติมคำที่กำหนดให้ลงในช่องว่างเพื่อให้ได้คำประสมที่มีความหมาย

มือ	ไฟฟ้า	เครื่อง	กล้อง	หลอด
-----	-------	---------	-------	------

เครื่อง ผสมอาหาร กล้อง ถ่ายรูป กระจก ไฟฟ้า
มือ ถือก หลอด ไฟ

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง เลือกคำในกรอบข้างล่างนี้เติมลงในประโยคให้ได้ใจความ

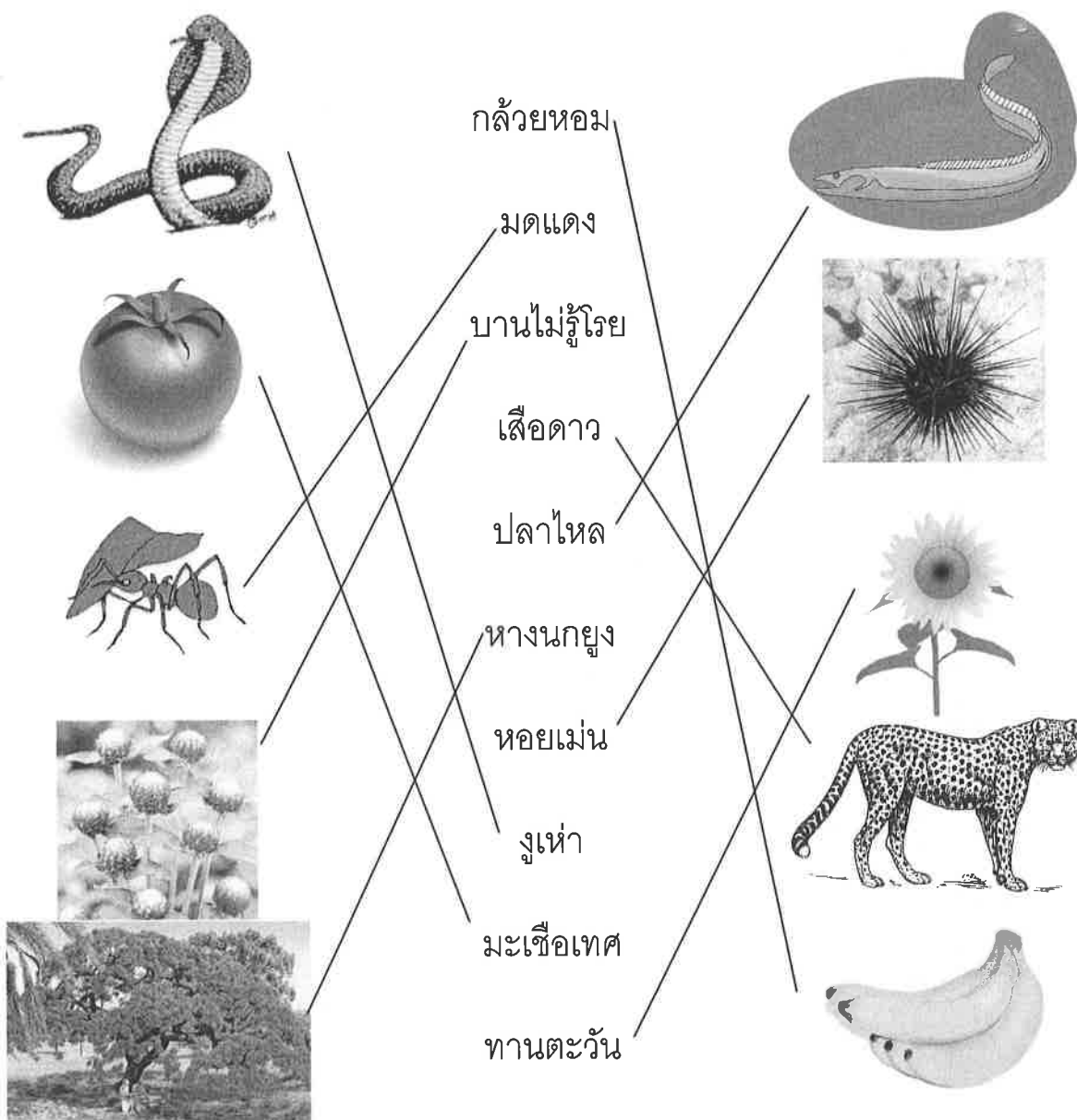
เตาอบ	กระจกไฟฟ้า	ตู้เย็น
เครื่องชั่งน้ำหนัก	เครื่องปรับอากาศ	

- ฉันปิด เครื่องปรับอากาศ เพราะฉันหนาว
- ฉันอยากรู้ว่าฉันหนักเท่าไร เธอเห็น เครื่องชั่งน้ำหนัก ใหม่
- อย่าเอามือไปจับ เตาอบ นะ ฉันเพิ่งอบขนมเสร็จ
- พ่อกลับมาเหนื่อยๆ เอน้ำใน ตู้เย็น มาให้พ่อดื่มหน่อย
- ฉันใช้ กระจกไฟฟ้า ทำอาหารอยู่ อยู่ดีๆ ไฟก็ดับ

บทที่ 6

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง เลือกคำในกรอบข้างล่างนี้เติมลงในประโยคให้ได้ใจความ

ต้นไม้	มดดำ	ปูทะเล
งูเขียว		ดอกไม้

1. ระวัง! ฉันเห็น งูเขียว เลื้อยไปทางนั้น
2. เขาซื้อ ดอกไม้ มาฝากคนรัก
3. ทุกครั้งที่ไปทะเล เขาจะต้องกิน ปูทะเล
4. มดดำ ชอบกินน้ำตาล
5. เขาจอดรถใต้ ต้นไม้

แบบฝึกหัดที่ 3

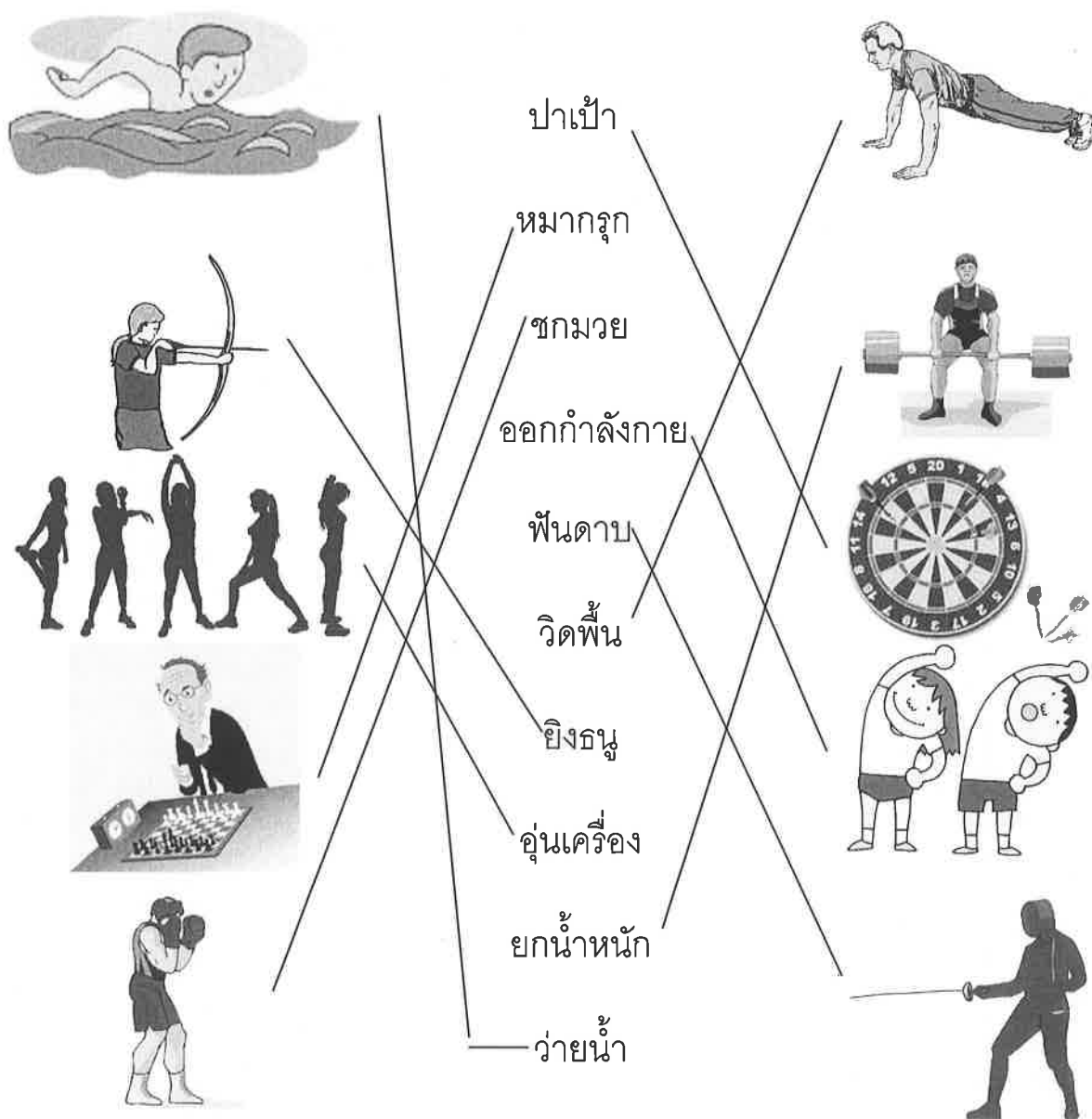
คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำประสมที่ได้เรียนไปในบทนี้

คำตอบอยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน

บทที่ 7

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง เลือกคำในกรอบข้างล่างนี้เติมลงในประโยคให้ได้ใจความ

ว่ายนํ้า	หมากรูก	วิดพื้น
อุ้นเครื่อง		ออกกำลังกาย

1. เขามาถึงกึ่งกลางแข่งทันที ไม่ยอม อุ้นเครื่อง ก่อน
2. ครูฝึกสั่งให้เรา วิดพื้น เพื่อฝึกกำลังแขน
3. เขา ว่ายนํ้า เก่งเหมือนปลา
4. เรา ออกกำลังกาย เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง
5. เขาหาเพื่อนเล่น หมากรูก

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำประสมในกรอบข้างล่างนี้

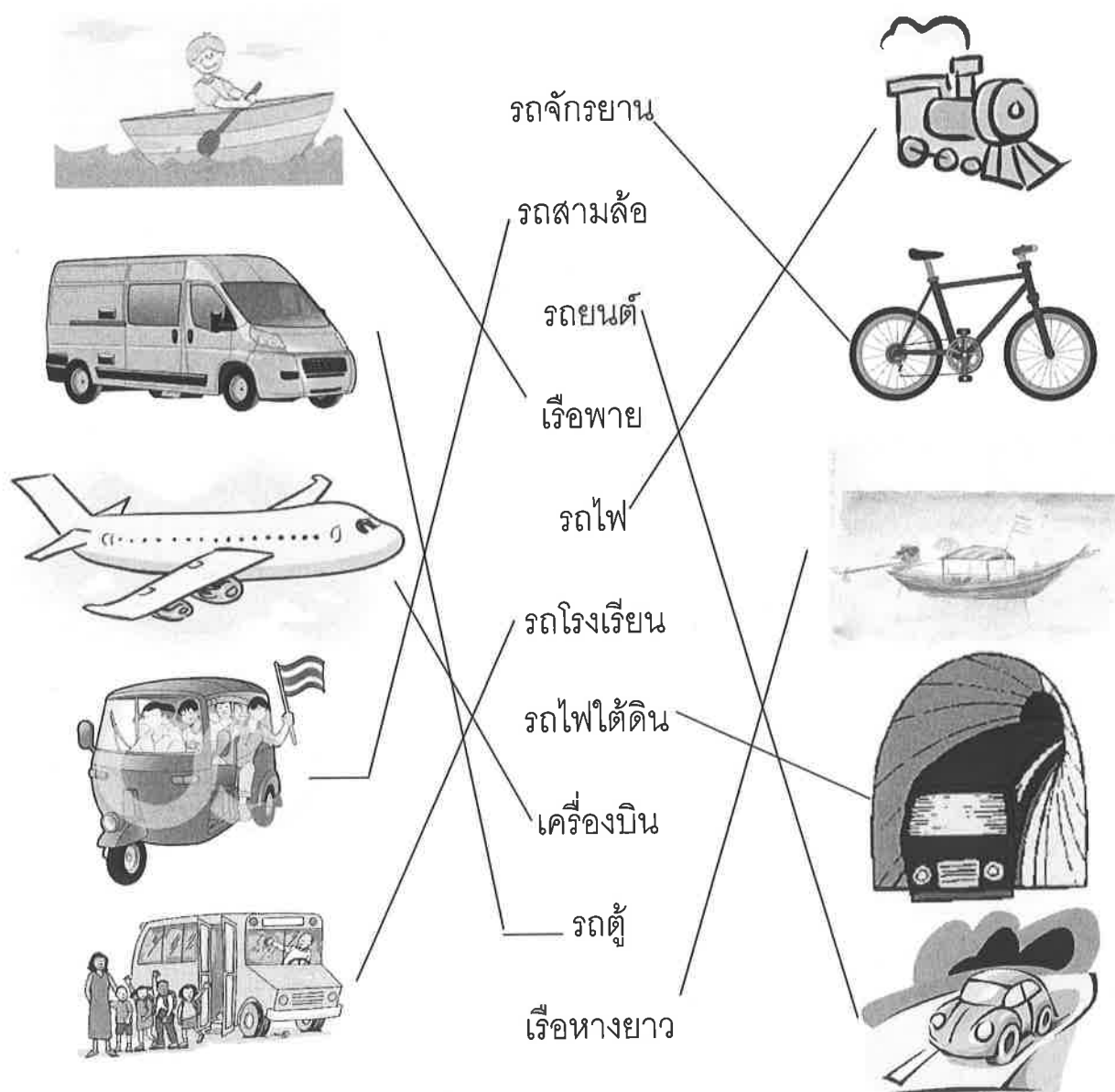
มวยไทย	วิ่งแข่ง	โปโลนํ้า
แข่งรถ		กระโดดไกล

คำตอบอยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน

บทที่ 8

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง เติมคำที่กำหนดให้ลงในช่องว่าง เพื่อให้ได้คำที่มีความหมายสมบูรณ์

รถ บรรทุก รถ เซ้า เรือ ประมง

รถ โดยสาร รถ สองแถว เรือ ยาง

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง เติมคำประสมลงในช่องว่างให้ได้ใจความ

	เรือหางยาว	เรือต่วน	
รถสามล้อ	รถจักรยาน	รถไฟใต้ดิน	

1. แม่ให้ฉันขี่ รถจักรยาน ไปชื้อน้ำปลาที่ร้านค้าปากซอย
2. เรานั่ง รถสามล้อ ไปลงที่สี่แยกกันเถอะ
3. วันนี้คุณพ่อต้องนั่ง รถไฟใต้ดิน ไปทำงาน เพราะรถเสีย
4. คลองสายนี้มี เรือหางยาว แล่นผ่านทั้งวัน
5. วันหยุดนี้ เราจะนั่ง เรือต่วน ไปตามแม่น้ำเจ้าพระยา

บทที่ 9

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

The diagram consists of three columns of images and a central column of Thai labels. Lines connect the images to the labels as follows:

- Top-left image (people playing tennis) connects to "สนามกีฬา" (Sports field).
- Second image from top-left (airport terminal) connects to "สนามบิน" (Airport).
- Middle image (restaurant) connects to "ร้านอาหาร" (Restaurant).
- Fourth image from top-left (school building) connects to "โรงเรียน" (School).
- Fifth image from top-left (doctor and patient) connects to "โรงพยาบาล" (Hospital).
- Bottom-left image (bookstore) connects to "ห้องสมุด" (Library).
- Top-right image (stadium) connects to "สนามกีฬา" (Sports field).
- Second image from top-right (hospital building) connects to "โรงพยาบาล" (Hospital).
- Middle image from top-right (library interior) connects to "ห้องสมุด" (Library).
- Fourth image from top-right (zoo with elephant) connects to "สวนสัตว์" (Zoo).
- Bottom-right image (hotel room) connects to "ห้องนอน" (Bedroom).

Central labels (from top to bottom): สวนสัตว์, ร้านอาหาร, ห้องสมุด, ร้านขายยา, สนามกีฬา, โรงเรียน, สนามบิน.

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนสร้างคำประสมโดยใช้คำตั้งที่กำหนดให้ในกรอบข้างล่างนี้

สวน	โรง	ห้อง
ร้าน	สนาม	

.....สวน...ส้มโรง.....แรมร้าน.....ค้า
.....ร้าน.....ขายของสวน.....หย่อมโรง.....ยิม
.....ห้อง.....นอนสนาม.....เด็กเล่นห้อง.....พักครู
สนาม.....หญ้า	

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง เติมคำลงในประโยคให้ได้ใจความ

- ฉันไปตรวจร่างกายที่โรง.....พยาบาล.....
- ที่สนาม...กีฬา / ฟุตบอล.....มีคนไปเล่นฟุตบอลกันทุกวันเสาร์
- แม่ให้ฉันไปซื้อยาที่ร้าน...ขายยา.....หน้าบ้าน
- ครอบครัวเราชอบไปวิ่งออกกำลังกายที่สวน.....สาธารณะ.....
- ฉันชอบอ่านหนังสือบนเตียงในห้อง.....นอน.....
- น้องอยากไปดูยี่ราฟที่สวน.....สัตว์.....
- ครูแนะนำให้นักเรียนยืมหนังสือที่ห้อง..สมุด...ไปอ่านที่บ้าน
- คุณปู่จะมาหาเราที่เมืองไทย เราจะไปรับคุณปู่ที่ที่สนาม...บิน.....

บทที่ 10

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง เลือกคำในกรอบข้างล่างนี้เติมลงในประโยคให้ได้ใจความ

นักเขียน แม่บ้าน ช่างตัดเสื้อ
ช่างซ่อมนาฬิกา นักร้อง

1. วงดนตรีของเรามีนักดนตรี แต่ไม่มี นักร้อง
2. ฉันชอบอ่านเรื่องสั้นของ นักเขียน คนนี้
3. นาฬิกาของฉันเสีย ต้องเอาไปให้ ช่างซ่อมนาฬิกา ซ่อม
4. แม่บ้าน มาทำความสะอาดบ้านสัปดาห์ละ 2 ครั้ง
5. แม่เอาผ้าไปให้ ช่างตัดเสื้อ ตัดชุดทำงาน

แบบฝึกหัดที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำประสมที่ได้เรียนไปในบทนี้

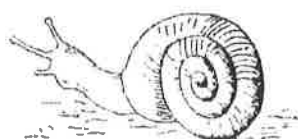
คำตอบอยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน

แบบทดสอบหลังเรียน

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียน X ทับข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. ง	2. ข	3. ค	4. ง	5. ข
6. ข	7. ง	8. ก	9. ค	10. ค

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำประสมในวงเล็บเติมลงในประโยคให้ได้ใจความ

1. เรือหางยาว	6. ไข่ดาว
2. โรงพยาบาล	7. นักข่าว
3. น้ำแข็งไส	8. เสื้อกันฝน
4. สวนครัว	9. ดอกไม้
5. หมากรุก	10. เครื่องปรับอากาศ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวอมรรัตน์ โชคสุนทสุทธิ
วัน เดือน ปีเกิด	09 กรกฎาคม 2510
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1987 ซอยแบริ่ง 36 ถนนสุขุมวิท 107 ตำบลสำโรงเหนือ อำเภอเมือง สมุทรปราการ
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เลขานุการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2528	มัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนอังกฤษ-ฝรั่งเศส จากโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ในพระบรมราชูปถัมภ์
พ.ศ. 2532	อักษรศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2556	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ